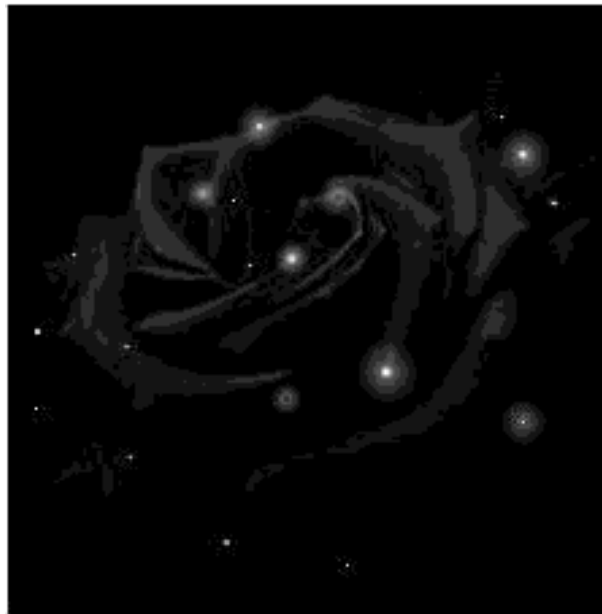

Realitatea Doare

Numai când scriem trudi muri scrisul poate fi în putere! De data aceasta citim și simțim ... și realitatea a durutv, dar e acolo și ii e cu ea diat trebuie să ne confruntăm în fiecare zi în die cel mai bun mod posibil, vage vay .. ni ordinamortals pentru că știu prea multe!

Numai când scrisul râde de adevăr, scrisul poate vedea atât de mult! De data aceasta citim și simțim...și realitatea doare, dar e acolo și cuatebuie să ne confruntăm zilnic, în cel mai bun mod cu puțință, spun slbiile... DU D8 Wlgazes mD2-taiv, poiv și elev vabeni mult!

Te iubesc mai mult decât numărul de băți din inima mea...

Eu respir, tu respiri, același aer de iubire.

Sunt toate culorile pentru a vă colora lumea...

Pentru mine, pentru tine și pentru cei care mă iubesc.

Într-o zi, ai plantat o rădăcină în inima mea. Astăzi, acel copac se numește dragoste pentru viață. Nu poate fi dezlădăcinat niciodată, pentru că trăiește în mine.

Transformator

Echilibrul unor forțe geniale care
modifică realitatea.

Tablou electric

Poziții de control și
destinații ale curentului universal.

Soare strălucitor

Iluminați adâncurile
de natură pământescă.

Sursă de lumină

Ele cad ca niște picături pe
pământ în acest izvor de viață și
lumină.

Vestul Sălbatic

Acesta caută neîncetat mișcarea de
anormalitate.

Șocuri electrice

Nervi zgomotoși flash

cu șocuri electrice la inimă.

Undele electromagnetice

Gândurile vin și pleacă

ondulând în jurul ciclului de valuri.

Cifra

Curent electric

Acest curent îmi străbate corpul,

ducându-mă în circuitul valurilor.

Impuls electric

Sunt zguduit de impulsuri

care circulă electric.

Lumina adevărului

Adevărul strălucește când este

descoperit din impuls.

Blackout

Vocile chinuite sunt reduse la

tăcere de sentimentul luminos al

ființei.

Lumânare strălucitoare

Durerea acumulată este

aprinsă de ceara topită.

Uși electrice

Se deschid ușor la atingere, dar se
î închid fără să aibă timp să se
deschidă.

Ferăstrău electric cu lanț

Tăiați rădăcinile urii care
vibrează cu energie
întunecată. Electrocutat

învăluită într-un fum luminos
care șterge memoria.

Turbulențe electromagnetice

Ele sunt agitate în mințile
tumultuoase de electromagnetisme
infinite.

Raza electrizantă

Ca un trăsnet electrizant care
paralizează mintea energetică.

Lumini sinistre

Fiecare ființă posedă o lumină
sinistră, electrizantă de fulgere.

Lumină intermitentă

Lumini intermitente ciumă
trecerea curentului continuu.

Lumină opacă

Luminile opace luminează ființe
fantastice în lumina întunecată.

Cabluri electrice

Firele electrice îmi străbat corpul,
vibrând de energie.

Al 10-lea Circuit electric

Urc spre al 10-lea circuit
și există o pană de curent incoruptibilă.

Cădere electrică

Am căzut electric peste
cuvintele de extaz și senzații.

Tăietură ușoară

Ecouri ascuțite și luminoase,
strălucind de lumină, ele captează vocea frântă.

Întuneric strălucitor

Ființe ambulante flash
cu orientare obscură a ochilor.

Fluorescență

Înfloresc și cad ca un tunet în
toate direcțiile.

"Overshadowing

Fulgerul înjunghiat orbește
plăcerea senzațiilor și a privirii celorlalți.

Incandescență

Arcuri adânci se încrucișează în
sufletul tău care se agață de
electrod -
șocuri dinamice și incandescente.

Electrocutabil

Ca o străfulgerare care ciocănește
incongruențele sentimentelor
care strigă după o lumină puternică și hotărâtă.

Absența crepusculului

Mă ghemuiesc ușor în lumini
din ființa mea, bucurându-mă cu blândețe cu
fulgere.

Reminiscente

Mă trezesc absorbit de o zi luminoasă, mă
pregătesc să ies din Întuneric și cu Puterea
de Lumină, voi distribui Forța și Energia
către întreaga Comunitate Stelară.

Lumina amenințătoare

Aceste lumini de convalescență amenință,
care ne chinuie și ne prefigurează un pericol.

Lumina de prezență

Lumina care te însoțește în momentele de liniște,
care nu poate fi confruntată, intimidează în secret.

Lumina roșie

Lumina roșie intensă care blochează
nervii accelerați.

Șoc

Șocurile bruște și contaminante
invadează mințile fără impulsuri.

Compania Light

Iluminând ceea ce nu se
dezvăluie și nu simte lumina
companiei.

Thunder

Tunete răsună și zgomote sfărâmicioase
însutate de plăcere.

Lumină puternică

Luminile puternice condamnă
alte vieți decât cele instruite de voci.

La naiba

Ca niște raze puternice,
pătrunzătoare, care taie legături
imposibil de unit.

Lumină mată

Ei întunecă conștiința
atunci când este străbătut de fascicule dense de lumină.

Lumină intensă

Bruma de lumină neagră se aprinde intens.

Cosmic luminos

Ca un cosmos adânc, pătrunzător, care alină
amnezia sufletului.

Puterea luminii

Puterea vindecătoare a luminii a luminat filamentele rațiunii în culmea disperării, și pentru asta sunt recunoscător. Această lumină m-a călăuzit spre curentul extatic al vieții de zi cu zi, luminând un viitor întunecat și lipsit de scop, pentru ca apoi tunetul să se prăbușească peste mine și să se aprindă ca o dinamită lipsită de plăcere.

Astfel, vindecat de lumină și mișcat de ea, m-am vindecat și eu și am ieșit din măruntaiele fierbinți ale rigorii și exactității. Totuși, nu știu dacă această lumină îmi va lumina trecutul, pentru că mă tem că nu are energia necesară.

Există deci doi poli, două extreme de energie. Am fost atins de partea pozitivă și vindecătoare, nu de partea întunecată și obsedantă. Această lumină emană din claritatea emoțiilor și din raționalitatea crepusculului imediat și impulsiv, fără tranziții și opacitate a sensului, fără sentimente încorporate sau predicat.

Lumina este puternică, intensă și îi va arde cu razele sale pe toți cei care i se opun. Alăturați-vă luminii, simțurilor, emoțiilor, plăcerii de a trăi și bucurați-vă pe deplin de forța care ne conduce pe Pământ și care iradiază o energie fără obligații. Căci într-o zi lumina se va stinge și nu va mai exista energie și forță impulsivă. Profitați de talentul pe care îl aveți și forțați-l ca o rază albastră tăioasă, eliberându-vă de sufocările neviat și de gândurile malițioase și pătrunzătoare care ne victimizează ca niște umbre fără lumină care să le hrănească.

Vreau să spun că există lumină în voi, există tunete, furtuni, energii și lumină, în esență o lumină clară și pură în forma sa cea mai primitivă - focul care ne străbate, ne hrănește și uneori ne arde. Iată cum viața este alcătuită din lumini trecătoare care se opun însăși rațiunii sau simțului energiei care ne dă puterea și vitalitatea de a rezista șocurilor neclare și neputincioase care vin dinspre lume.

recriminează și găsesc scuze în implicarea lor. Nu există lumină fără energie, totul are energie, totul are lumina, mișcarea și curentul său - aceasta este însăși ființa, care ne intimidează și ne confruntă cu acuzații ciudate pe care nu le înțelegem pentru că nu sunt directe sau nu îndrăznesc să se ciocnească de o altă energie, ci mai degrabă încearcă să-i stingă lumina. Cu toate acestea, ea este prezentă și se dezvăluie, infiltrându-se în simțurile văzului și arătându-ne claritatea gândirii prin tăcerea timpului. Și, tăcând, își întărește opinia și se bucură de incapacitățile inutile pe care ceilalți le transmit prin energii negative sau pozitive.

Lumina razei albastre intimidează, dar primește în această energie pe oricine dorește să fie transportat de ea, cu viteza razei albastre. În această tranziție de energie, se confruntă energiile pragmatice, nu efuzive, ci obstructive, care ne împiedică să trăim clipa. Tunetul se scutură proeminent, afectând unda sonoră și producând viteze supersonice, dar nu la fel de puternice.

Ca o confruntare directă și oprimată de oamenii luminoși, luminile opace se înmulțesc, distorsionând realul și părând ireale. Cu toate acestea, există și lumini fictive - aceasta este puterea luminii imaginației.

Blue Ray

Furioasa rază albastră îmi invadează
ființa, strălucind cu energia care
izvorăște din
porii contaminați de prejudecăți și intoleranță pe care
acest Blue Ray îi va lovi.

Lumina artificială

Lumina emisă de toate ființele
se implică în artificii nerușinate, care este greu să
nu fie pline de artificialitate inofensivă.

Lumină laser

Lumina laser este penetrantă și
invizibilă, atingând imperceptibilul.

Este o lumină pătrunzătoare și un maestru al ipotezelor și al
încrucișărilor dincolo de controlul observatorului.
Provocator într-o manieră subtilă și
inofensiv, aspiră gândurile și ideile preconcepute,
neutralizând otrava cu propriul antidot.

Lumina de mansardă

Acest fum traversează lumina minții, acoperită de
zdrențe de amintiri sfâșiate în minți fără direcție clară
și acțiune, o acțiune motorie care rărește fluxul gândirii,
încet și în mod necoordonat.

Pătrunzând în lenea momentului, ea se entuziasmează
și se răspândește prin luminile creierului, excitându-l cu
stimuli rătăcitori de curent electric.

Se intensifică în corp și emite o lumină hipnotică, paralizantă, ca
un șir de cuvinte fără sens.

Aceste lumini de mansardă vor fi pe placul oricărei
minți cu o rădăcină eclectică pentru inginerie
avansată.

Unele au maimuțe, altele doar mansarde,
alte lumini de mansardă care umbresc intrarea
principală. Aș vrea să pot intra în aceste mansarde cu
amintiri, cu gânduri, pe scurt, cu o viață trăită fără mari

cauze,

dar cu amintiri.

Amintiri care rămân veșnic luminând podul, unele mereu deschise sau încuiate în cufere.

Fulgerul

Se încălzește, se întunecă și apoi se imobilizează și tace, dar când răsună, zgomotul este copleșitor și neînsuflețit, infectând furia de a trăi și de a fi prezent printre alte lumini și iluminări, sau chiar în simplul întuneric trecător, dar izbitor, al suspinelor care sparg tăcerile mai electrizant. Acel fulger care îți stinge conștiința, marcat de emiterea unor gemete elocvente, precipită neglijența acțiunii și pierderea posibilității de a rămâne încă în momentul în care un alt fulger lovește această lume.

Cenușa de lumină

Acea cenușă care te marchează cu căldura unor fiare vitejești și puternice este impregnată de

de cenușa de Lumină din trecut și din viitorul omniprezent pe care nu l-ai uitat și care vă trezește revolta. Impulsul momentului se întrerupe și se răspândește încet, cu lacrimi și efuziune, spunându-ți să te controlezi și te aruncă într-o fântână de lumină care se îneacă în memoria cuvintelor incontrolabile și își revarsă setea de lumină.

În lumina plăcerii

Acea lumină care ne invadează și ne oferă perspective de lux,

ne conduce la nenumărate plăceri deprimante și la anxietatea chimiei plăcerii sedentare, dar nu stagnante, ci imprimată pe chipurile inocente ale plăcerii altora care luminează ființa, sentimentul și emoția.

O emoție care se bucură de o plăcere surprinzătoare și radiantă,

ameliorarea contracțiilor provocate de excesul de plăcere, exces care ne îndreaptă spre alte simțuri și plăceri.

În ceea ce privește lumina plăcerii, ea se dezvoltă și se hrănește cu o dependență care nu se retrage și nici nu se clatină, ciocnindu-se cu părul dezordonat de plăcerea negării.

Lumină hipnotică

Senzațiile palpabile în chip hipnotic ale luminii stau mărturie a unor sentimente care dezvăluie dorința dependentă de această lumină care ne împinge să ne energizăm și să credem în existența ei.

Ne lăsăm purtați de ea fără datorii sau credite, stagnând ca viața hipnotică a ființelor transcendente care se complac în surse de plăcere hipnotică.

Aceste vicii curg prin păr și sprâncene încărcate de modestie și lenevie. Transcendentală, această lumină ne conduce spre noi provocări, asemănătoare în gândire, dar diferite în reacții, reacții dezlănțuite și pure care se confruntă cu dorința pură de a poseda lumina, de a fi hrănit de ea și ghidat de pietrele dezlănțuite care se adună ca lutul în încălzire.

Lumină intensă

Această lumină intensă se împarte între corpuri alienate în mișcare și oscilează între două trasee ușor de lămurit, chiar și fără curent electric. Ea este autosuficientă și persistă în amărăciunea și deznădejdea hipnozei sistemice care ne hrănește și ne dezvoltă.

În mod conștient, este o lumină atât de intensă încât se stinge și continuă să transmită energie chiar și atunci când este stinsă.

Tunet psihedelic

Tunetele psihedelice se împletesc cu vuietul tunetului curajos, susținând și potențând anormalitatea care apare atunci când suntem învăluiți de această furtună psihedelică.

În acest scenariu, radiază o lumină coerentă, fără puteri sau solzi, care ar fi doar un pretext pentru anormalitatea tunetului negru care răsună și răsună în cele mai ciudate și profunde colțuri ale minții, căci se estompează, rezonază și se mișcă fără secrete, creând o lume de lumini psihedelice care îi chinuie pe cei care încearcă să evadeze sau să se bucure de plăceri prejudiciate, colorate de culori oblice stagnante, fără voința de a crea sau de simplă indulgență.

Cufundat în spiritul fragmentelor de gândire, toți cei care își imaginează o altă lume, departe de tulburările care ne irită, cum ar fi scărpinatul ochilor sau pur și simplu clipitul. Această mișcare, înstrăinată de o altă mișcare, aprinde și pulverizează mințile îndepărtate și inconștiente de simplul fapt de a fi mișcat sau agitat.

Tunetul este psihedelic și alungă spiritele fără ca acestea să se manifeste, ca și cum nu ar exista, creând o realitate paralelă de zvonuri și intransigență, precum omul negru. Aici, nimeni nu se hrănește cu personalități bizare și cognate din preexistență, chiar dacă acestea nu există în realitate.

Astfel, tot ceea ce este ireal are o istorie atemporală, dar ceva, ceva se teme. Această frică ne transportă într-un orizont de 5 dimensiuni, poligonale și liniare, dar insensibile la orice urmă care reprezintă emisferile gândirii transcendente și apoteotice.

Ideile nu înfloresc și nu cresc pe filamentele rațiunii abstracte; impulsurile se nasc din personaje deja văzute, memorate, mișcări de imitație și adaptare la moment, toate conștiente și minim calculate. Fără calcule, tunetul este real și imprevizibil,...

În lumina trecutului

Cei care trăiesc în umbra trecutului sunt chemați, aceste ființe muribunde de dincolo invadează corpurile cerești în iminența întâmplării, în prezent.

Totul se rezumă la chestiuni luminoase, de intensități diferite, radiații energetice care nu se leagă de trecut, nici măcar de trecut.

momentul anterior. Luminile trecute emit radiații nocive, dar nu pot atenua lumina radiantă pe care doriți să o aprindeți în orice clipă, impuls sau moment.

Trecutul se împletește cu prezentul, clipa, impulsul, secundă de secundă, dar nu influențează curentul său energetic sau luminozitatea sa. Suntem mereu la timp pentru lumina puternică și împede a curentului extatic care taie vântul, aducând plăceri lipsite de intențiile mișcărilor care gravitează în jurul plăcerii de a radia lumină sau de a fi luminat. Ceea ce contează este puterea sau voltajul curentului intens care dezlănțuie impulsul electric care, printr-o simplă privire, transmite lumina trecutului, o lumină mai puțin intensă, radiații din viețile trecute, dar care nu ghidează principiul luminii dezlănțuite de mișcarea impulsului de lumină fără mască, trăită în secundă, în clipă.

Nu există nimic mai puternic decât să aprinzi lumina pe moment, în orice moment, cu tot curentul, fără radiații, pentru că nicio lumină nu este mai puternică decât alta. Este o chestiune de radiații, fiecare are propria sa lumină pură, însetată de voință și imaginație și de energie pură pentru dezvoltare și creație.

Magia luminoasă are culori în lumina sa, reflectată în nuanțe de galben solar, energetic.

De fapt, nu există prea multă lumină, există doar focare de existență rămase și echilibrate pentru a obiectiva ceea ce nu este vizibil. Așadar, nu există, nu este reală, este rodul razei puternice care ne face conștienți.

Dar ce este conștiința? Ceea ce este cu adevărat conștient sau inconștient este o barieră care nu poate fi materializată, indiferent cât de mult sens ar avea. Cu toții ne îndreptăm spre instantaneu. Această decadentă în materializarea unor bariere preconceptuate și care pretind a fi lanțuri insurmontabile, când de fapt nu există bariere reale. Totul este imaginar și real sau ireal, trăim cu toții în acest lanț al iluziilor, al setei de alte spirite care nu ne afectează cu adevărat, pentru că există sau nu există bariere între dorință și lumina inconștientului care este mereu prezentă în conștient și rezervată doar pentru noi înșine. Ne gândim la curenți, dar nici aici nu există curenți sau impulsuri. Există doar închipuiri de creaturi aerospațiale celeste care trăiesc, cum se spune, în lumina trecutului. Cei mai mulți au deliberat că lumina ar trebui să aibă putere sau măsură, dar cine sunt ei să intervină în lumină? Lumina nu este atinsă.

Observăm lumina și ne uităm la ea până când se stinge.

Lumina naturală

Nimic mai obișnuit decât această lumină clară și naturală, pentru că este firesc să ne adaptăm. Conformități, adversități, conflicte, simple indulgențe care acționează ca acumulatori de atitudini și probleme conștiente, dar nu atât de profunde, pentru că sunt naturale. Nu există un conflict între natural și lumină, naturalul ne înconjoară și ne face să ne simțim confortabil și calm, pentru că totul este normal și natural.

Aerul, bucuria naturală care ne înconjoară, cel care suflă și aleargă și, mai presus de toate, o atingere blândă pentru cei cărora le place să respire ușor.

Energie nucleară Light

O sursă puternică de energie ne învăluie în transformări, mutații psihologice, făcându-ne să ne simțim impactați de această putere nucleară. Această lumină vibrantă a energiei crește odată cu impactul luminos al ființei transcendente a mutațiilor, care nu le trăiește efectiv, dar care, ca un păun, se infiltrează în impulsurile aprehendate care ne conduc la acțiune. Acest impuls dinamic și clar de radiație explozivă. În acest fel, atingem apogeul forței lor energetice, devenind agenți nucleari care corectează și dezmembrează lumina imposibil de dezechilibrat, pentru că reprezintă forța maximă de transformare. Nu există nimic mai puternic decât transformarea, acea schimbare care ne înalță și ne dă putere în raport cu radiația.

Lumini psihotrope

Într-un mod magic sau armonios, aceste lumini psihotrope aterizează, plutesc și bat din aripi, fascinându-ne și modificând realitatea dorită ca un semn de bun augur, dar sugerând un semn rău când ne întoarcem din acea lume. Ca o mașină a timpului, ne îndepărtăm de dimensiunea reală și suntem transportați într-o lume a fanteziei, a irealismului sau a plăcerii.

Astfel, există o a treia dimensiune a activității senzoriale și a energiei întunecate, atunci când este privită din perspectiva celor care tânjesc după o realitate care dăunează oxigenării. Luminile psihotrope curg și câștigă teren în diverse perspective și dimensiuni voluptoase, atrăgându-i pe cei care le râvnesc.

implică episoade sporadice. Nu există o opoziție între lumi, lumini sau realități, deoarece natura însăși este lumină.

Thunder

Ca o crăpătură amară și sclipitoare, tunetul se dezlănțuie, hrănind Pământul cu supraviețuitori ai luminii transparente și amorfe. Refugiindu-se în corpuri celeste de amărăciune, aceștia eliberează o furie incontrollabilă, potențată de acest curent de lumină și de putere. Aceasta arde și hrănește lumina ființei care se lasă invadată de aceste neguri nefaste în întunericul lipsit de lumină și de putere supusă, încălzindu-se cu magma tunetului energetic și potențând fericirea luminii. Fericirea luminii în razele luminoase ale ființelor singulare.

Generator

Iubirea care generează, sau generează iubire!

Ceea ce alimentează această dorință carnală non-virtuală și această legătură emoțională a sărutului transparent și dornic de sărut este ceva esențial pentru dezvoltarea energiilor emoționale și a legăturii electrice.

Acest generator hrănește orgolii și personalități cu fețe ascunse în rutina zilnică, fie că este vorba de micul dejun, de cină sau de apa care susține energia vieții de zi cu zi.

Fără măști sau gânduri lacrimogene, ne încadrăm în realitatea energiei iubirii sau a iubirii energiei electrizante și pătrunzătoare a unor priviri izbitoare și reprezentative pentru iubirea și singurătatea trăită, hrănită de o legătură care nu se deconectează niciodată, o energie incoruptibilă, dar adevărată, mereu!

Mereu electrizantă, privirea însetată de dorință și de o oarecare răbdare inventată de monotonia zilelor și de fețele oblice care nu reprezintă nimic în acest mediu electric, sunt fire libere. Aventură-te în imaginația motorului înăscut și neînfricat al realităților, dar cu restricția contactului instantaneu. Un contact esențial pentru viața în mișcare, motorul realității consensului de a fi sau nu prezent, dar mai degrabă inconștient față de alte realități aproape imperceptibile pentru dorința conștientă, dar este acolo!

Mereu prezent în sensul de oportunitate imediată, mijlocul nu poate fi acvatic, altfel alunecăm în gândurile generatorului de iubire a mijloacelor și resurselor disponibile; în ceea ce privește iubirea generatoare, ea este mereu conectată și pândită în orice alt mijloc nevirtual, controlat cu această însăși ființă de condescendență. Așa că nu se poate înstrăina de plăcerea pe care o generează și o proliferază în acele chipuri mereu prezente ale bucății de suflet pe care ai vrut mereu să o sufoci.

Nu poți înstrăina nicio bucată de energie, pentru că energia este una și multiculturală în sensul său de împlinire, dezvoltând diverse realități. Noi suntem virtuali și imaginari, doar în prezența celorlalți sau în oglinda însăși ne ascundem noua energie reglatoare a spiritului energiei neutronice, care sunt adevăratele fiare de lumină. Dragonii luminoși se pot aprinde!

Curent electric

Curentul care ne străbate ființa în fiecare zi ne dă energie și vitalitate, transformându-ne în ființe luminoase și active. Da, active, pentru că în el rezidă forța luminii sau opresiunea bolnavă și debilitantă cu care ne confruntăm cu realitatea dualistă și opresivă.

Nu permiteți curentului polilor negativi să se infiltreze în durerile profunde ale subconștientului, reducând personalitatea într-un mod critic și negativ. Alimentați-vă cu pozitivitate și realitate transcendentă, cu circuitele chimice și antichimice care hrănesc spiritul de inovație și de împlinire. Această împlinire este personală și netransmisibilă, ca și alimentarea unor curse frenetice în căutare de plăcere, atrăgând mintea în valurile magnetice ale gândirii și ale transiterii acesteia. Transmiterea gândurilor este reală și magnetică, dezvoltând circuite pe care nimeni nu le poate nega, răspândindu-se în aerul atemporal al senzațiilor și plăcerilor oprite. Suntem cu toții, inițial, blocați de energiile exterioare, dar ele ne potențează voința de a trăi.

Aceste impulsuri ne afectează raționamentul și uneori generează conflicte în gândirea noastră, dar pot aduce fericire electrică, care odată cu entuziasmul portalurilor ne va conduce spre realitatea exterioară.

Lumina albastră

Provenind din emoții intense, lumina albastră traversează poduri și scări, infiltrându-se în puterea sentimentelor pe care le hrănește și dezvoltându-și potențialul spiritual.

Cu razele sale ultra-sensibile, lumina albastră îmbrățișează frumusețea transparenței unei prietenii elocvente, tânjind după ceva mai intens și mai profund. Ea creează în noi constelații, cu ramificații profunde de senzații, învăluindu-ne într-o undă hertziană.

Această putere afectează mințile lipsite de vivacitate în nuanțe de turcoaz, influențând o prietenie profundă și durabilă. Aducând cu ea raze magice de nebunie și plăcere, iubitorilor de frumusețea rară de albastru tonic. În intensitatea crepusculară a filamentelor, dezvoltă și transmite o energie confortabilă și protectoare, amestecând relele și plăcerile cu agonia și tăcerea. Nu este o iluzie care să ne rătăcească în gânduri abstracte, ci o puternică lumină albastră care intensifică plăcerile reale și imaginare. Cei care se lasă învăluiți de ea sunt întotdeauna afectați, fără limite de prietenie intrinsecă și durabilă.

Lumina albastră se îndrăgostește și, aparent fără motiv, hrănește emoțiile, aducând delicii de plăcere și poftă. Această plăcere este copleșitoare și învăluitoare, o frenezie de excitare cu lumina albastră care se desfășoară din acumularea de energii care se risipesc în timp, dar nu dispar în prezentul viitor. Această lumină protectoare este mereu prezentă, împiedicându-ne să evoluăm spre o plăcere luminoasă incontrollabilă.

Cablu electric

Un curent vibrant de anxietate ne străbate corpul prin cabluri electrice, alimentându-ne speranța pentru ceva nou și surprinzător care ne lasă nemișcați, dar cu mintea agitată și neliniștită.

Imobilizați, simțim tensiunea care ne leagă de realitate, coborând scările gândirii cu mișcări controlate și calculate, conectându-ne unii cu alții.

Pe aceste scări ale gândirii, clasificăm comportamente, fețe și mișcări, adaptându-ne la suișurile și coborâșurile vieții. Lumina alimentează scara rulantă care, fără oprire, ne duce în nebunia realității din secolul XXI,

cu energii, magie, fantezii - toate în aparentă armonie. Atenție însă la trepte, nu toată lumea urmează scara rulantă a vieții; sunt unii care urcă treptele care se ridică, susținuți de cineva. Este suficient sau este o chestiune de echilibru?

Echilibrul de forțe este esențial pentru mișcările ascendente și descendente ale fiecărui individ. Nu toată lumea merită să fie ajutată în jos sau susținută în sus. Efortul și perseverența sunt esențiale; ridicați-vă în spiritul sacrificiului, fără răni sau întreruperi, și veți fi conduși spre lumina gândirii.

Fără echilibre de forțe externe care ar putea ceda, pașii sunt solizi și alimentați de speranță. Veți ajunge la cel mai important cablu electric: ciclul vieții, acea energie care hrănește Pământul.

Lumină efervescentă

Ea coboară și efervesce, dizolvându-se și extinzându-se în ramuri de lumină ale unei dorințe de neatins, pentru că este o iluzie, ca toate privirile efervescente de lumină care se prăbușesc mai târziu când se confruntă cu realitatea exterioară.

Înzestrată cu mizerie și episoade sporadice de dorință nebună, efervescentă, ca o iubire care se extinde și infectează, umple orice gând, lăsându-se dominată și dominatoare. Acesta este schimbul de energie revigorantă, efervescenta care nu se stinge niciodată; conținutul luminos este mereu prezent.

Cer luminat

Nu există nimic mai puternic decât dorința de a atinge echilibrul perfect al cerului luminat, unde stelele dau viață și inspiră gânduri și idei, transformând dorințele în realitate.

Frumusețea cerului luminat de energiile constelațiilor promovează o interacțiune continuă între stele, a căror putere este unică. Nimic nu este mai inspirat decât un suflet cu un cer luminat de voința și dorința de schimbare, de interacțiunea și atingerea stelelor care magnetizează gândurile.

Pierderi de energie

Mă îngrijorează modul în care energiile se risipesc fără urmă, ca și cum ar refuza să înțeleagă realitatea cosmică. Mă simt dezamăgit atunci când energiile vitale sunt sufocate de inerție și de cristalizarea sentimentelor, ca o mască a corectitudinii politice. O, suflet de energie pură, transformă-te în magie și zboară peste mințile cărora le lipsește impulsul adevărului faptelor și al schimbării constante a lucrurilor. Schimbarea este o parte esențială a ciclurilor prin care trecem cu toții și prin care ne dezvoltăm, dar ea nu ar trebui să fie niciodată ghidată de frică și de angoasa sentimentelor. Eliberează-te, extinde-te și, mai presus de toate, îmbrățișează transformarea vieții, acea schimbare care ne conduce.

Lumina vieții

Pasiunile intense se prăbușesc în nebunie.

Pentru că instinctiv iubim și vrem să fim iubiți.

Pasiunile și dezamăgirile deschid calea pentru diverse iluzii.

Amăgit și îndrăgostit, mă concentrez asupra esenței iubirii adevărate, care transcende orice falsitate.

Dezbrăcați în câmpul de acțiune al persoanei iubite, ne aflăm față în față cu adevărata identitate a ființei. Astfel, a fi iubit necesită o conștientizare profundă a motivului pentru care suntem iubiți. Există o dihotomie necesară între a da și a primi iubire, unde această dialectică presupune că $1+1=1$, când în realitate nimeni nu se poate bucura de nimic.

Deci, logic, $1+1=2$, corect. Cu toate acestea, comportamentul nu va fi productiv dacă rezultatul nu este o egalitate tehnică a atitudinilor, valorilor și comportamentului în general. Prin urmare, trebuie să existe o poziție unitară în mijlocul relației de iubire.

Înțeles, acest adevăr unic va fi sursa de plăcere, sau individul individualist va căuta o altă acțiune, înțeleasă ca adevărata libertate.

Nu am trăit suficient de mult pentru a trece prin următoarele etape, logice sau ilogice, depinde de fiecare dintre voi. Nu caut certitudinea absolută, uneori mă văd ca un prost, deși în zilele noastre este greu să găsești proști autentici, există doar proști artificiali care înșală. Oricine se pune cu adevărat în acest rol ar trebui să tragă propriile concluzii.

Nu sunt aici pentru asta; mă feresc de nebunie și evit anumite atitudini, pentru că nebunia este determinată de circumstanțe specifice și de judecata celorlalți, adesea în funcție de mediul în care te afli.

Abătându-mă puțin de la acest raționament, îmi asum nebunia de a plăcea mai multe persoane și recunosc că nu suntem niciodată pe deplin mulțumiți; ne dorim mai multă iubire și mai multă iubire...

De ce atâta ambiție amoroasă? Îmi retrag întrebarea. Cu toții suntem liberi să comitem nebunii în dragoste, suntem vulnerabili și adesea manipulați.

Vrem să credem că iubim pentru că am fost iubiți, acest sentiment care trezește afecțiunea și înțelepciunea vieții. Actul de a iubi și de a exprima această iubire în mod clar și spontan, spunând "vreau pentru că am dreptul să fiu iubit". Așadar, iubiți-vă și aduceți lumină în viață printr-un efort unitar și semnificativ pe o cale fără lacrimi și fără durere.

Bucurați-vă de această ființă minunată care vă oferă maximum de energie primordială.

Lumina se reproduce în fascicule care luminează întregul sistem solar, credeți-mă.

Lumina iubirii nu este niciodată captată într-un orizont îndepărtat, pentru că ea se răspândește prin contact; stimulați aceste energii revitalizante.

Faceți ca ecuația să crească și să devină $1+1+1+1+1+1+\dots = \text{infini}$.

În domeniul iubirii, există forțe magnetice, o forță seducătoare care atrage dorința de a cunoaște și de a împlini dorințele sau pur și simplu de a se bucura.

Asociații energetice

Lumină - Căldură - Soare - Putere - Segregare - Salivă - Sărut - Împărtășire - Sentiment - Bucurie - Petrecere - Zi de naștere - Ani - Vârstă - Bătrânețe - Răbdare - Perseverență - Realizări - Sacrificiu - Durere - Vindecare - Doctor - Sănătate - Vitalitate - Energie - Putere - Impotență - Frustrare - Suferință - Cădere - Vertij - Amețeală - Nebun - Nebun - Spital - Spitalizare - Privare - Dorință - Voință - Voință - Dorință
- Învinge - Cucerește - Bătălie - Război - Moarte - Pierdere - Dispariție - Absență
- Singurătate - Gând - Creație - Invenție - Minciună - Cruzime - Imoralitate - Pedeapsă - Mustrare - Reproș - Amendă - Poliție - Protecție - Securitate
- Stabilitate - Echilibru - Dezechilibru - Anormal - Boală - Psihiatrie - Psihiatrie Clinică Ajutor terapeutic Injecție Asistentă medicală Morfină Medicament Iluzie Deziluzie Anxietate Nervositate Tensiune Luptă Luptător Câștigător Cursă Competiție Adrenalină Frică Îndoială Interogare Întrebare Răspuns Întrebare Curiozitate Interes Satisfacție Plăcere Orgasm Senzație Responsabilitate Conștient Vinovăție Vinovat Inocent Libertate Justiție Onestitate Sinceritate Sinceritate Transparență Invizibil Ireal Inexistent Imaginație Creativitate Vis Somn Somn Odihnă Liniște Liniște Calm Semn STOP Simbol Desen Creion Gumă de șters Anvelopa Drum Călătorie Transport Transport Tren Linie Ac Ac Ac Ac de cusut Operațiune de cusut Intervenție Schimbare Tranziție Etapă Clasificare Indexare Termeni Cuvinte Fraze Dialog Comunicare Expresie Demonstrație Prezentare Introducere Preambul Introducere Carte Frunză Copac Natură Vânt Aer Mare Foc Pământ Sistem solar Energie Lumină Putere RAZONUL ALBASTRU.

Energie revitalizantă

Experimentați nemulțumirea cu satisfacția.

Strălucirea prosperității.

Sunt toate culorile pentru a vă colora universul.

Lumină paralizantă

Există ceva care ne face să ne oprim, chiar și atunci când acțiunea este în desfășurare, generând emoții, senzații și stimuli. De ce să ne oprim atunci când cineva răspunde și reacționează? Acțiunea, prietenii mei, necesită răbdare și inteligență pentru a

să înțeleagă pe cel care se confruntă cu celălalt. De ce să eliberăm energii care ne paralizează, ca și cum am fi niște copii fără răspunsuri?

Curaj, dragi prieteni, cuvântul este o poruncă pentru a fi judecat, dar cine va fi judecătorul rațiunii? Cine este normal și cine este anormal... nimeni!

Cu toții avem credință, iar eu am încredere în cei care au credință. Apoi vine îndoiala voinței și dorința omniprezentă, ca o harpă care sugerează sunete seducătoare cu ecouri halucinante.

Uneori trebuie doar să te relaxezi și să asculți. Avem două urechi și o gură pentru a auzi de două ori mai mult decât vorbim. Tăcerea nu înseamnă naivitate sau lipsă de control, ci acțiune. Puțini pot suporta tăcerea, dar experimentarea ei poate răspunde la multe întrebări subiective. Tăcerea este mută, dar poate fi o armă perfectă împotriva dorințelor impulsive. Așadar, liniștește-te, ascultă și ascultă tăcerea care sălășluiește în tine!

Dacă într-o zi aș fi un fulger, aș fi distructivă, înfricoșătoare, zgomotoasă și necruțătoare, sau aș fi luminoasă, frumoasă, radiantă și energetică?

La fel ca ființele umane, fiecare rază are caracteristici unice, moduri de acțiune distincte și lumină proprie, ceea ce face ca fiecare rază și fiecare ființă să fie unice și exclusive. Așadar, dacă într-o zi aș fi o rază, aș fi cel puțin original.

Fiecare rază are propriul său mod de a acționa, la fel ca și în cazul oamenilor, acțiunea se produce în fracțiuni de clipă, în orice moment.

Avem control asupra razei sau asupra ființei? Este posibil să îi schimbăm direcția și destinul? În ceea ce privește destinele, voi menționa pentru prima dată numele lui Dumnezeu. Odată, în timpul unei conversații despre credințe și credință cu un adept al Coranului, am auzit următoarea povestire: imaginați-vă că vi se înmânează un zar și îi cereți cu fervoare lui Dumnezeu să obțineți cel mai mare scor, dar vă alegeți cu cel mai mic. Povestea se rezumă la: cine a aruncat zarurile, oricum?

Dincolo de această poveste, vreau să spun că atât noi, cât și razele/ființele acționăm în mediul în care ne aflăm, fiecare aruncându-și propriul zar cu propria energie, formă și comportament.

Învățăturile unui părinte absolvit în lumina vieții

Aș dori să-i mulțumesc tatălui meu pentru că a contribuit cu învățăturile sale la viața mea. Până la urmă, așa ne formăm: fiind atenți la viață și sensibili la tot ceea ce ne înconjoară.

Dimineață radiantă

Să te trezești în lumea mea la cântecul canarului, la înotul grațios al peștilor și la oxigenarea copacului este o experiență minunată.

Faceți cunoștință cu prietenii mei:

Canarul Pintas, care încântă cu cântecul său melodos.

Peștele Smartie, alunecând ușor prin apă.

Și Bonsai Amazonas, respirând și inspirând viață.

Pe lângă aceste trei ființe geniale și inspiratoare din lumea mea, am la fereastră un glob pământesc care reprezintă lumea așa cum era acum 20 de ani, inclusiv defuncta Uniune a Republicilor Socialiste Sovietice. De asemenea, am doi trandafiri din deșert, unul în culoarea sa originală, simbolizând perseverența, iar celălalt pictat în nuanțe de verde intens, reprezentând speranța. Scriu, îmi imaginez și mă simt netulburată în această lume perfectă a mea, sub dimineața radiantă, dedicându-mi cuvintele sufletelor iubitoare care doresc să-și imagineze trandafirul unirii frățești.

M-am trezit într-o realitate diferită de cea obișnuită și explorarea domeniilor de scriere mi-ar extinde ființa.

Reflectând asupra modului în care se transmite gândul, îl compar cu o lumină și cu puterea ei.

La fel cum toți gândim din perspective diferite, este important să urmărim un curent.

Sufletul are momentele sale de tulburare.

Modul în care ne vedem pe noi înșine nu este întotdeauna naiv.

Energia se extinde.

Se perpetuează mințile tulburate cu un comportament rău.

Vocile la unison sună mai tare decât o singură voce.

Cuvintele sunt o artă a exprimării.

Din acel moment, inspirația va fi prezentă.

Bătăile inimii au un ritm propriu care se expandează prin vene.

Represiunea se întâmplă în tăcere.

Totul are un scop.

Cu toții ne gândim la rău la un moment dat.

Uneori suntem reduși la tăcere.

Toată lumea are gânduri.

Amintirile nu sunt întotdeauna prezente.

Evitați ura, deoarece este dăunătoare.

Nu toată lumea are ocazia la momentul potrivit.

Uneori suferim doar pentru că ne permitem acest lucru.

Orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare.

Nimic nu este mai cinstit decât adevărul.

Am diverse forme de exprimare.

A fi bine înseamnă a menține echilibrul.

Echilibrul constă în cicluri de rutine.

Nervozitatea este un dezechilibru.

Oamenilor le place să aibă un cuvânt de spus.

Toată lumea are puritate în ea.

Soarele este o sursă de energie vitală.

Iubirea universală generează compasiune.

Ceea ce este anormal este lipsa de acțiune.

Multe idei, puține convingeri.

Există situații iremediabile.

Toată lumea este supusă nedreptății la un moment dat.

Iubirea aduce cu ea plăcerea.

Adesea ne simțim singuri și protejați.

Unii oameni preferă să evite să se gândească prea profund.

Conștiința ne ghidează ca un felinar care ne luminează.

Dificultăți create și imaginare sau Realitate!

Dificultăți și probleme: interacțiunea dintre subconștient și conștient.

Conștiință și împlinire.

Inconștient și proiecție.

Proiecția Sinelui în existență.

Eu exist, deci noi existăm.

Noi suntem un singur Eu, o singură lume.

O lume, un Eu transformat în Noi.

Aționăm asupra acestei lumi și asupra lor, asupra noastră.

Eu acționez ca o parte din tine.

Stai deasupra lor.

Ele sunt lumea, lumea ființelor.

Ființe care nu sunt vii sau inanimate.

Ele produc lumină, captează lumina.

Lumina este energie, iar energia este putere.

Puterea este dorință, dorința este dorință.

Dorința este reală, putem cu toții să obținem ceea ce este real.

Realitatea înseamnă fapte și comportament, iar comportamentul înseamnă acțiune.

Acțiunea este un răspuns la lume, iar lumea în acțiune este transformare.

Transformarea este o modificare, schimbarea este reală.

Schimbarea este o dorință permanentă, suntem în permanență pe urmele unei dorințe.

Dorințele pot fi oprimate, nu tot ceea ce ne dorim se află în lume.

Nemulțumirea față de ceea ce nu putem avea și nu există, inexistența nerealistă.

Gânduri nerealiste, irealizabile, gânduri irealizabile, disperare, suferință
disperare pentru ceea ce nu există.

Ceea ce nu există atrage dorința; dacă ne dorim ceea ce nu există, nu vom
atinge fericirea.

Fericirea este împlinirea dorințelor, nefericirea este nerealizarea unor dorințe
irealizabile, iar irealizabilitatea produce depresie.

Depresie Stare psihologică de neîmplinire, de nerealizare, de lipsă de realism.

În lume există fapte ireale care există, forțe și fapte care sunt presupuse ca o lume
care nu este la îndemână, nu este accesibilă, este spirituală.

Spiritualitatea este un mod de a simți Sinele, toți trăim cu spirit, cu predispoziție
spirituală.

Motivația este ceva care ne conduce, un impuls de a acționa, un act este o acțiune.

Acțiunea asupra altora, altora ei, ei eu.

Eu vs. ei (lumea), lumea socială.

Învățare de comportamentelor, învățare de cunoștințe,
cunoașterea faptelor reale, arma cunoașterii.

Transmiterea cunoștințelor între mine și lumea noastră.

A cunoaște lumea înseamnă a fi în ea, noi suntem lumea cunoașterii, cu toții avem
o anumită cunoaștere.

Schimbul de cunoștințe înseamnă învățare, învățarea înseamnă conviețuire, conviețuirea înseamnă c o m u n i c a r e , comunicarea înseamnă relaționare, relaționarea înseamnă interacțiune.

A interacționa înseamnă a acționa asupra lumii, a acționa asupra lumii înseamnă a o transforma.

Transformarea lumii prin cunoaștere înseamnă evoluție, iar a evolua înseamnă a fi cunoscător.

A cunoaște înseamnă a ști cum să transformi, să transformi cunoașterea într-o lume multiculturală de înțelepciuni infinite.

A fi înțelept este o utopie, utopie este o dorință de a realiza, voință!

Voința este forța interioară, forța interioară este Sinele. Adevărul este unul!

Uno sunt eu!

Suntem o singură lume!

Noi suntem ei, noi, voi, ființe.

A crește înseamnă a fi.

A fi înseamnă a exista.

Existența este un fapt real.

Este adevărat că existăm și că noi suntem lumea!

Lumea ființelor vii și inanimate.

Lumea este transformată de mine, de voi și de ei.

Lumea evoluează!

A evolua înseamnă a deveni mai bine informat.

A fi informat înseamnă a avea cunoștințe.

A ști înseamnă a cunoaște.

A cunoaște înseamnă a experimenta.

A experimenta înseamnă a simți.

A simți înseamnă a cunoaște.

O simțim doar atunci când o trăim.

Încercăm doar dacă vrem să o facem.

Opțiunea libertății de a trăi ceea ce ne dorim.

Corect, datorită de a fi respectată.

Nu vrem, nu știm.

Nu știm, nu ne transformăm.

Cunoștințe dobândite de diferitele euri ale lumii.

Nu știi, vrei să încerci, întreabă pe altcineva!

Relațiile sunt trase din experiența mea și a lor.

Există lucruri greșite pe care alții le-au experimentat deja și este de bun simț că nu sunt bune. Bunul simț, înțelepciunea vieții.

Experiențe împărtășite, cunoștințe dobândite.

Prin interacțiune, a interacționa înseamnă a transforma.

Lumea este interacțiune, lumea suntem noi.

Lumea este eu, tu, noi, voi, ei.

Împărtășire, prietenie, complicitate.

Valori comune, același eu în mai multe noduri.

Noi suntem societățile.

Cu toții avem un prieten, între noi putem acționa.

Acționând între noi, îl afectăm.

Ea, lumea, afectarea lumii, transformarea.

Transformare: un nou eu, noi, ei, voi, o nouă lume, o nouă realitate. Dorință

Dă-mi un sărut... de genul pe care îl știi tu...!

Dă-mi un sărut ascuns, ca acelea pe care ni le dădeam unul altuia când dorința creștea...

Dă-mi un sărut... Ușor... De genul... Știi tu!

Grijuliu... dulce... să te cunosc!

O să-ți dau un sărut...

Insomnie

Nu dorm, pentru că nu vreau să dorm, vreau să trăiesc.

Acest obstacol nu mă lasă să dorm.

Îl voi înfrunța cu insomnii. Umbra
lupului din desene animate

Shadow Wolf a fost pierdut, dar acum a fost găsit.

Protejat, dar numai prin alegere.

Își hrănește dexteritatea cu solide chimice și cu apa esențială.

În puritatea propriei umbre, se scufundă în aventuri și se refugiază în Caricuaao.

La fel cum Lupul era protejat, dar prin alegere solitară, cufundat într-o aparentă singurătate.

Astăzi scriu cu Lobo Caricuaao, înfruntând lumea lui și interpretând-o.

Un prieten independent, nu poate trăi fără natura sa sălbatică, dar este caritabil ca un adevărat nou-venit în viață. Născut în Caricuaao, unde am absolvit facultatea, are sângele unui tânăr loial, cinstit și, mai presus de toate, o fire neînfricată, firavă în esență, dar loială, prietenoasă și respectuoasă față de perechea sa.

Prin urmare, un tovarăș de călătorie credincios și complicitatea interpretată întotdeauna cu afecțiune și tăcere.

Am locuit acolo suficient de mult timp pentru a cunoaște umbrele de pe străzile din Caricuaao și din împrejurimi.

Am văzut curaj în lup și a stabilit o legătură de prietenie care a fost de încredere, mută și statutară în ceea ce privește libertatea lui.

Dacă era un lucru pe care lupul îl avea, acela era libertatea, dar el era singur, complet liber!

Lupul din umbră, energie strălucitoare extra-umană în forma sa de a fi.

Prin lătratul lor, ei își impun independența sălbatică care provine din natura lor genetică.

Am decis să împart spiritual cina respectivă cu lupul, sau mai bine zis cu Sombra Lobo Caricuaao, care erau amândoi liberi și legați frățește de un singur fel de mâncare și de băutura respectivă.

Suntem singuri prin alegere?

Desigur, suntem liberi să ne gândim la modul în care natura ne modelează.

De acest Crăciun, Lupul Caricua a fost un cadou pentru mine, dar este sălbatic prin mediul genetic înăscut și este tras de cromozomii săi spre sentimentul de puritate liberă în însăși natura sa.

Enigmatic în felul său de a trăi, dar alimentat de setea de a trăi și de a se bucura de latura sa solitară, lipsită de orice restricții sau impuneri.

Eu și Sombra Wolf suntem prieteni, dar neobișnuiți prin modul în care acționăm într-un mod neconvențional la presiunile celorlalți. Suntem liberi prin Mama Natură și astfel creștem și inducem ceea ce ne influențează.

Havana Club este esența nebuniei aceleiași sete de revoluție și de asumare a ființei noastre. Acesta este un pact liber, dar solitar, cu colaborarea instinctului canin.

Reflecție asupra comunicării extatice, inteligibilă în cel mai mic și simplu ecou al tăcerii care ne desparte.

Actele sunt expresii ale durerii, chiar și în simpla înțepătură a respingerii.

Un obstacol insurmontabil din punct de vedere fizic, dar nu și pentru chimia hormonală și spirituală a ființei luminoase.

Corpurile cerești ne invadează pentru înflorirea iubirii adevărate.

În căutarea trifoifului iubirii, pentru că bogăția constă în înțelegerea unor ființe cu multiple fațete, mereu cu ceva de adăugat la acest punct de vedere.

Încă un adaos, încă o creștere a acelei dorințe de compasiune și tandrețe care ne ridică la o stimă de sine reprezentativă în cercurile sociale.

Din perspectiva sinelui unic și indivizibil, nicio voință nu este înstrăinată, indiferent de câte dorințe apar în cerc.

Cercul acela de aur, alianța dintre bună credință, fidelitate și respect, mai presus de datorie, nu există.

Suntem puri și sălbatici în felul în care acționăm, și nimic nu este mai egoist decât sinele, care îl invadează mereu pe celălalt cu punctul său de vedere.

Cu o minte inflamată, sensibilă la o simplă confruntare de idei, este nevoie urgentă de a face apel la bunul simț.

Atunci când trebuie să cedăm sau să interpunem eul cu celălalt.

Nimic nu este mai comun decât să respingem ceea ce nu ne dorim, este ușor.

A iubi și a IUBI înseamnă a-l simți pe celălalt, nu pe sine.

Atitudinea constructivă a legăturii dintre noi, ființele, are nevoie de o armonie pe care ființa vie o are împreună cu celelalte ființe.

Imprimare în comportamentul instinctiv, ne gândim doar la sine, apoi la sine, apoi din nou la sine.

Conflicte pentru că un "eu" transformat în "eu" nu știe niciodată câți "eu"-uri trebuie să îndurăm până când cedăm în fața celuiilalt.

Este ca o invitație constantă de a renunța la tine însuși.

Fiți atenți la sinele nostru mascat și la nivelul de egoism pe care îl avem.

Armura "eu-lui" va fi într-o zi ruptă de "eu"-urile care există, care sunt "eu"-uri plus alți "eu"-uri care străpung armura.

Oh, dacă ai ști și ai vrea să Oh,

cum știi și nu trebuie niciodată

De ce această anxietate risipită Pentru

că e dor și e grav.

Vii de acolo până

aici Nu văd și nu-mi

dau seama Cât de

perfect ar fi Ar fi o

ispravă

M-am trezit și m-am

trezit, Am ieșit din

întuneric Fără să

simt nostalgia Am

realizat și m-am

implicat În pasiune,

în dorință În tot ce

vedeam.

Și mi-am amintit

Săruturi intense, îmbrățișări

puternice Tot ce am dat și am

primit

Fără a întreba

Izvorăște din

renașterea De a fi,

fără să ceară Să fie

cu iubire Fără

durere.

Am văzut, mi-am dorit, am trăit

Și mi-am amintit tot ce mi s-a oferit Era

tot ce puteau să-mi dea

El nu mai insista, a fost dat
Iubire, afecțiune, compasiune
Totul pentru pasiune
Acel cuvânt care nu spune
niciodată nu unei inimi

Liber și în așteptare
Dăruind ceea ce nici măcar
nu ceri Nu există dăruire
Este adevărat, este a dăru
fără a cere sau a cere.
Dacă nu auzi nu, nu
cere, dăruiește.

Căutarea păcii
Și găsește elixirul
Comoara care nu are egal Doar
o comoară
Care nu este aur
Este o dragoste de durată
Știai ce vreau, dar nu ți-am spus.
Ți-ai dat seama că era
Ceva adânc, ceva ce am simțit,
dar nu am putut exprima.
A fost o putere fără să o
posede A apărut fără să o
vadă A crescut în mine
Pentru cei care mă
apreciază

Și ți-am scris, fără să-mi dau seama
ce se dezvolta în mine Era dragoste,
era ceva ce-mi doream.

Dar nu era a mea, doar o doream.

De fapt, o iubeam.

Cum mi-ar plăcea să o văd

înflorind la apus.

Totul se întâmplă

Fără teamă, fără ezitare

Fără teama de a adormi

Încălzind singurătatea

Încălzind singurătatea

Ca o mână peste inimă Erai

acolo, la fereastră.

Nu te-am văzut, dar te-am cunoscut, te-am simțit.

Parfumul era al ei.

Un parfum de lemn de santal și iasomie

Am ascultat, dar nu am auzit

Cu toate acestea, mi-am dat seama

Nu am fost acolo și am recunoscut

Ieri a fost la fel, dar azi a fost diferit

Am văzut, am mirosit și am auzit

A fost față în față

Fără egal, a fost ceva special

M-a durut și a fost esențial pentru mine

Respiră și inspiră

Am respirat pentru tine, nu te-am văzut, nu te-am simțit

Și nu a fost sfârșitul

Pentru că tu erai acolo, departe

Departee, dar prezent

Am întrebat un călugăr

Pentru a arăta calea de urmat, viitorul

Și am ghicit că ai fost acolo

În fundal, privind pe fereastră

Fără să te văd, fără să-ți dau

Te-am înfășurat în aer

Te-am dus la mare

Te las să știi cum miroase marea

Respirând umiditate și bucurie

Asta e ceea ce am văzut.

Marea, nisipul, umiditatea, aerul...

Și da, respirația ta îmi aprind

o țigară cu grijă.

Și apreciez armonia dintre ființă

Și obiectul gândirii

Îmi las mintea să rătăcească printre

rânduri și las ideile să-mi curgă prin

minte

Obiective și interacțiuni între

scriitor și cititor

Nu am citit niciodată ce am scris de la

un capăt la altul Cât de ciudat, dar știu

că cineva o face De ce?

Le place, înțeleg ceea ce încerc să

transmit sau este...

Ceva vag

S-a stins țigara și mă gândesc: "Oare?"

Nu știu, dar eu scriu ca o formă de eliberare
spirituală și intelectuală
E bine pentru mine.

Vreau ca cei care mă citesc să fie fericiți
Și bine

Am optat pentru un alt stil de scriere Recent am
fost mai direct
Nu atât de mult pentru
lumină și energie, ci pentru
dragoste și înțelegere.

Cuvintele de iubire răsună
Pentru cineva căruia îi place să citească mai mult
Afectuos, sensibil și brațele mele sunt
deschise pentru a iubi, pentru a avea
încredere

Fără conflicte și fără să vreau să fiu
ambivalent în cuvintele mele

Sunt mai directă și mai obiectivă
Vreau să obțin sentimentul
Acest sentiment care unește cititorul cu scriitorul
Afinități, așadar

Vreau să fiu ceea ce am fost întotdeauna:
spontan Dar folosind cuvinte prietenoase
De acord între literele care se
unesc pentru a forma propoziții

Întotdeauna cu conexiune, și foarte realist, sper,
Cuvinte pline de gânduri, fraze meditative

Îmi pare rău dacă te fac să te
gândești Dar e bine să te
gândești
Chiar dacă e vorba de absurd
Pentru că e ceva ce există

Doar pentru a spune că și eu exist
În acest mod simplu

Sau stilul prin intermediul
unui Filipe Moura obișnuit

Pentru toți oamenii
neobișnuiți care mă
citesc

Pentru că nu am de multe ori răbdare să
citesc ceea ce scriu

Și mărturisesc că am citit foarte puțin
Dar când o fac, mă face să mă
gândesc

Iată provocarea mea
Citiți și continuați să citiți și să
REFLECTAȚI.

Sunt recunoscător și fericit
Măcar pentru că eu cred că și altcineva o face

Gânduri! Poate
că nu simți asta

O simt, ca ploaia pe piatră

Penetrează găurile din pavaj

Uniți sub nisip și pământ

Conexiune rigidă și solicitantă

Nu e loc, nu e spațiu

Nu o altă piatră

Iată un raport eficient

Piatră, pământ, nisip

Noi mergem pe ele

La fel sunt și relațiile

Interacțiunea dintre pietrele reci

Cu sau fără nisip sau pământ

Dar uniți de mâna zidarului

Care i-a unit și i-a desăvârșit

Dragostea ar trebui, pe tot pământul

Fiți la fel de uniți ca pietrele de pavaj

Zidarul este Omul

Care leagă mai multe pietre

Și nu leagă inimi de piatră

Dar sentimente maleabile

La orice altă piesă

Ar trebui să fim un ansamblu

Din părți care se potrivesc

Poate suporta orice greutate

Nici uzura timpului

Îndrăznește să distrugi pavajul pe care călcăm

Aşa sunt oamenii

Poate rezista la sarcini suplimentare

Dar dacă sunt unite

Impactul este mai mic

Alăturați-vă unei alte piese cu dragoste

Iubirea va fi nisipul și pământul care ne leagă împreună

Nu sunt slăbiciuni, doar uzură

Minimizată dacă toate piesele sunt împreună

Și bine montat

Omul își desăvârșește propria

Stone și se alătură celorlalți

Împreună sunt puternice și formează o cale

Lungă și solidă în toată lumea

E ceva ce ne unește ca un lego.

Iată o fortăreață de neînvins

Toți uniți și fără cusur

Dacă fiecare piatră se uzează

Nimic altceva decât nisip pentru a le pune la locul lor

Pietrele, ca și oamenii, au o durată de viață

Ca și pietrele, omul este înlocuit

Din cauza uzurii și a duratei de viață

Există pietre mici, mari și intermediare

Unele se potrivesc în mod natural

Altele trebuie să fie lustruite

Acesta este Omul pe Pământ

Este modelat până când se

potrivește în locul potrivit.

Vizualizați-o ca pe un puzzle în care

toate piesele se potrivesc împreună.

Pentru ca toată lumea să aibă un loc

Și nu sunt mai puțin importante decât altele

Ce ar fi un puzzle fără piese O imagine

distorsionată?

Cu toții suntem necesari în lume

Planeta Pământ are nevoie de toți bărbații și femeile
Nimeni nu este dispensabil, totul are forma sa
Un mod de a fi, de a fi și de a te conecta cu ceilalți
Iată un puzzle uriaș: Pământul
Unde trăim și suntem conectați unii cu alții fără să știm Dar
fiecare contribuie la puzzle
Unele mai drepte, altele mai strâmbe,
Dar e firesc ca totul să se potrivească. La
urma urmei, căutăm o cale.
Această pavăză este armonia dintre ființe
Unde toată lumea colaborează pentru același
scop iubire și conexiune între colegi
Individul

68

A fost achiziționat

Ești fericit să ai bani

N-am văzut-o niciodată.

Expresia facială dezvăluie totul

Este nevoie de curaj

Să acceptăm cine suntem

Pentru că nu suntem perfecți

Nimeni nu este suficient de perfect

Pentru că într-o zi, bogăția

A înlocuit esența

Și ce ar fi bogăția fără autenticitate?

Aceeași durere

Aceeași

ardoare a fost

Dragostea

Pasiune

A fost imaginația

noastră Tranziția

noastră

De la imaginar la real

sunt credincios

La pasiune, la iubire, la

ardoare Și chiar și în

durere

Prin măreția ta exist și

sunt actor

În lumea noastră

Ești actrița de film mut Dar călătoria

noastră

Este un film

Dintr-un film romantic

care cântă "Iată

ardoarea noastră

Dragoste fără

durere" Ai putea

fi

Voi fi

Atunci vom fi

Suntem împreună.

Noi observăm și vedem

Aceeași viziune

Aceeași soartă

Același orizont

Cântecul nostru

Același spațiu

Totul se potrivește

la totul

Am de gând să

Idealizarea

Munca grea

Pe același traseu

Pe același drum

Respirație și suspine

Întotdeauna oftezi

Ți-a fost frică de viitor

A fost dificil

Să te privesc suferind

Fără să simți durere, pentru că nu ai fost

Rana

A fost viața Știi

că a fost

Nu sunt sigur.

Pentru că îmi imaginez

Și imaginația nu poate fi întotdeauna de încredere

Dar eu cred că da.

Suntem conectați, chiar dacă suntem departe unul de celălalt.

Trebuie doar să fim acolo

Eu vorbesc, tu răspunzi

Știu unde ești.

Nu se știe niciodată

Dacă voi fi acolo

Dar mă regăsesc aici și acolo

Și eu sunt mereu cu tine

Încă nu sunt sigur.

Pentru că îmi pot doar imagina

Dar îmi imaginez lucruri bune

Fără limite

Nu există obstacole

Ești tu și cu mine

Amândoi suntem mereu aici

Împreună sau separat, suntem conectați

Interconectat, am nevoie de tine

Și tu de mine

Tu acționezi, eu reacționez

Tu râzi, eu zâmbesc

Tu vorbești, eu sunt de acord

Tu te uiți, eu văd

Ai observat, sunt de acord

Suntem întotdeauna pe aceeași pagină

Cât de mult te doresc

Cum te vreau

Doar pentru un sărut

Călătoresc

Rulați

Zbor

Mereu mă împiedic

Dar nu voi cădea

Nici măcar nu mă rănesc

Tu ești leacul

Pentru dorința mea

Promit că voi

Pentru a te întâlni

Și o să aflu totul

Chiar și fără să știe nimic

Pentru că deja mi-am imaginat-o.

Cum ar putea arăta viitorul

Te-am văzut și te-am simțit

Și tu ai simțit același lucru

Ai citit ce am scris

Și ceea ce am simțit a fost:

Te vreau aproape de mine

Mereu alături de mine

Îmi depășesc agitația

Dar nu există nici o bătălie

Îmi pare rău pentru greșeală

Nimeni nu este de vină

Pentru că vrei să vezi

Chiar și fără să se uite

Știu.

Mă întreb...

Vezi că e real

Cucerirea este o realitate

Și nu a fost doar o invenție a
imaginației. A fost o lovitură de
intuiție.

Fără greșeli Null

sau Zero

Nu lăsați pe nimeni să părăsească jocul

Când cineva ajunge la

Ce doriți

Sentimentul de împlinire

Temporar fericit

Pentru că ambiția este de a cuceri și de a continua să cucerească

Așa că, mă bucur că am ajuns

Frustrat de faptul că a ajuns și

Întotdeauna doresc mai mult

Orice, vă rog.

Și acum sunt fericit

Dar apoi mă gândesc la o altă dorință

Deci, domnule Genius, dă-mi

Nu trei dorințe

Dar	da	a	arem	de	urări
E	deja	acum		Do m nu l	Genius
Nu					dispare
Simt că este		mai mult			orice
Lucru					

Cifra

...nimic mai bun de ținut minte și de simțit

Dorul

Simt nevoia să creez ceva, dar e prea vag. Să-mi imaginez, să creez și să transform. Să scriu pentru ca cineva să citească. Nu știu ce, dar știu de ce. Inspirația îmi lipsește, trebuie să iau atitudine pentru a face față acestei situații de a scrie și de a avea ce citi. Încep să mă gândesc, încerc să mă eliberez. O să renunț, pentru că nu e ușor.

Dacă a existat vreodată o zi în care să se povestească aventuri sau aventuri nefericite, doar o zi. Nici măcar un an. Astăzi, după un an, văd 50 de zile. Adică 365 de zile pe an, 7 zile pe săptămână, 24 de ore pe zi. Iată o frântură din 50 de zile de momente pe parcursul acestor 365 de zile pe an, câteva zile pe săptămână și câteva minute pe parcursul a 60 de zile, 24 de ore. Oricum, trăiți clipa!

Să înțeleg, atunci aș putea argumenta, să fiu clar în legătură cu ceea ce s-a întâmplat. Eram dincolo de ceea ce s-a întâmplat, voiam doar să știu unde a început și unde s-a terminat în cele din urmă.

Vreau să știi că, în ciuda a tot ceea ce se poate întâmpla, al cărui rezultat nu îl pot prevedea, nu te voi uita și că poți conta întotdeauna pe dragostea noastră în orice situație, pentru că nu este vorba doar de pasiune.

Am privit în întuneric, am văzut adâncimea nopții. Era timpul să mă relaxez, să dau drumul la muzica de la radio și să mă las dus de val. Noaptea este un tovarăș, putem împărtăși cele mai delicate senzații pentru că păstrează bine

secretele. Îmi place să o numesc noaptea tăcută, pentru că are mereu urechea bună, dar vorbește puțin, deși este mereu complice, iar asta mă face fericită.

Cum poți trăi înțemnițat de întreaga lume? O gură de libertate pentru a ușura anxietatea. Acest sentiment de izolare crește tensiunea, nervii tremură fără ca ceilalți să-și dea seama. Apoi, legăturile se slăbesc, nodurile se dezleagă. Cum e să fii liber și firesc în ceva mai obișnuit sau mai senzual.

Nici măcar nu-mi puteam imagina cum funcționa. Era vorba de a scrie și de a avea ceva ce îmi imaginam și reprezentam: figura, ființa mea, pur și simplu fiind, simțind și văzând. Scriam tot ceea ce îmi trecea prin minte. Mi-a plăcut și sper să vă placă și vouă când o veți citi.

Această poziție solitară, individuală și fără scop. Această dezorientare care ne împinge spre uitare, spre pierderea totală a sentimentului, a respirației și a dorinței de a crede. Cu asta se confruntă oricine atunci când trăiește.

O privire, un oftat, fumul de țigară se extinde. Un puf după altul. Mă uit la ceas, minutele trec. Țigara arde încet pentru ceva ce caut în mod constant. Din acest moment, încă un puf, un cuvânt înainte ca ora să treacă. Sper ca această dependență să dispară.

Eram abstractizat, mă dusesem acolo. M-am întors și am fost absorbit, puțin confuz. A fost puțin ciudat, dar nu a fost un vis. Eram treaz, gata să arunc zarurile, înaintam conform minții mele. A funcționat, mi-am imaginat figura și, mai presus de toate, a fost ceva ce am creat și cu care apoi a trebuit să trăiesc. Ființa mea și asta înseamnă a trăi și a fi.

Știi ceva? Există lucruri care transformă lucrurile. Este deja ceva și ceva care a fost ceva provoacă n lucruri. Dar când? Când a fost transformat și a fost cu adevărat acel lucru, fusese deja ceva. În fine, chestii de viață!

Era ceață sub cei care zburau, era aer doar pentru respirație. A fost dorința de a învinge fără teamă. A fost lumina lunii pe malul mării. Eu eram căpitanul, aveam totul la îndemână la bordul călătoriei. A apărut imaginea unei bătălii câștigate, era o realizare.

6tar acolo...

Să fie acolo când nu ceri, când nu trebuie, când vrei. Să fiu acolo chiar și atunci când nu sunt, când nu mă simți, când mă suni, când te gândești la mine. Să fiu acolo pentru orice vine și pleacă, când îți imaginezi, chiar dacă nu vrei să fii. Să fiu acolo doar pentru că sunt, atunci când mă iubești, pentru că existi, pentru că mă visezi. Să fiu acolo când sunt aici, să fiu mereu acolo. Asta cred eu: să fii acolo.

Dacă te-aș vedea și m-aș uita la tine într-o zi, aș spune că ești o fată interesantă, cu ceva în ochii tăi care scânteiază, cu un zâmbet vesel și sclipitor. Erai o femeie pentru cei care o doresc, frumoasă și senzuală, tu ai fost cea care m-a sedus și pe care am dorit-o vreodată doar pentru ceea ce simțeam. Ți-a plăcut magia? Era viața mea de zi cu zi.

Într-o zi mi-am imaginat tot ce avea să se întâmple, dar nu știu ce voi spune ca să scriu despre asta mai târziu. A fost diferit, a fost foarte înfricoșător acel vis de a fi și de a nu ști ce se va întâmpla. Am încercat să descriu ceea ce nu aveam să văd niciodată, încheind aici o călătorie în acea lume a tăcerii care a existat și pe care cineva a suferit. Nu cred că cineva ar trebui să facă doar de dragul de a face ceea ce alții nu fac din lipsă de curaj. Ei nu acționează, dar știu să ignore bunăstarea cuiva pe care nu-l pot privi și vedea.

Nu mai fumați și gândiți!

Îmi sting țigara și începe provocarea de a vindeca pofta rămasă. O să scriu pentru a exorciza și a crea. Trec două minute și începe adevărul de a scrie și de a avea altceva decât pe tine însuși. Simt că nu pot s-o fac, dar în același timp mă simt un războinic pentru ceea ce este mai adevărat, cucerirea. Au trecut 16 minute de când am stins o țigară, iar dorința de a o reaprinde crește.

Totul trece atunci când simți ce se întâmplă. Mă gândesc, așa că va trebui să aștepti. De la slăbiciune până la dorința de a învinge, totul va trece ca un amurg. Sunt în contact permanent cu dorința. Mă gândesc la jumătatea de oră de după ora care a trecut, mă văd și simt că vreau să trec dincolo de timp. Călătoresc printre secunde, minute, ca niște rachete care sărbătoresc fiecare avans.

Mă simt amețită, gândindu-mă la progresele pe care le-am făcut. Se face un pas înapoi, pentru că există o țigară aprinsă. După 35 de minute, iată actul pe care vreau să-l anulez. A fost făcut fără să gândesc, a fost făcut mecanic și procedural. Am avut acest acces în timpul unui proces de stingere a situației. M-am întors în momentul de față, în spontaneitatea creației. Cuvinte, propoziții cu acțiune și conexiune.

Aud la radio că planul ar putea eșua, mă gândesc la asta și simt un sentiment de orientare. Încă 45 de minute și încă o țigară, mă gândesc, desigur! Totul, aproape totul, mă face să mă gândesc și trebuie să fac față. O oră cu rezultatul a 20 de ani pentru cei 30 pe care îi am. Cum ne trăim 66% din viață gândindu-ne la cei 100% pe care ni-i poate oferi 33%.

A fost complicat, dar explicat. Dacă vreau cu adevărat, trebuie să lupt și să studiez o modalitate de a face acest lucru. Nu este ușor, cu greu voi mai fuma vreodată o "singură" țigară. Vine un moment și urmez o cale care nu are niciun plan. Bineînțeles, voi fuma despre situație. Firea mea trebuia să conțină puritate. Au trecut două ore și trei minute, am fumat și apoi m-am gândit.

Voi fi capabil să ies la suprafață, ceva va ieși la suprafață. Am început prin a zâmbi, prin a mă gândi că se va întâmpla ceva. Cel mai simplu ar fi fost să renunț, dar aveam de gând să persist. Am devenit mai puternică și tot ce mă gândeam era să spun "am câștigat". Ceva nefiresc era anormal. Cum să reflectez? Cel mai bun lucru este să mă prefac că dorm. Nevoia va veni, dar nu voi fugi. Sunt fără lumină, dar nu voi rămâne fără energie. Simt o putere fulgerătoare care nu mă va umbri niciodată. Mă voi schimba, de data asta nu voi ezita să transform totul. Mă duc și știu de ce. O țigară liniștită, banală, ceva ezitant și iritant.

Când într-o zi va veni un pescăruș, îl voi ruga să te aducă înapoi. Am avut ceea ce nu am vrut, când nu am vrut nimic, am sfârșit prin a pierde totul. Cum aș fi fost fără tine? Descrierea a fost învăluită în această pasiune, am avut o dragoste imensă și mereu. Am fugit, dar el m-a apucat și m-a tras deoparte, luându-mă cu el. Figura aceea blestemată, invizibilă, scriind în ploaie ce ți-aș fi spus pe o carte poștală. Aș desena soarele cu razele sale și ți-aș spune că tu ești energia mea și că pentru tine soarele meu va străluci mereu, chiar și în zilele în care ninge. Acesta ar fi gândul pe care l-ar sufla mereu vântul.

Gândire, reflecție și acțiune sau neacțiune. Nu o exprimi, o simți, și cât de greu este să simți și să nu o exprimi. Uneori este suficient doar să exiști, dar să reflectezi înainte de a reacționa, ca și cum ar fi un sentiment pe care să-l prelucrezi și să-l pretinzi. Să pretinzi ca și cum ar fi controlul gândurilor.

A acționa sau a nu acționa imediat este un lucru rezonabil. Așadar, a pretinde este un sentiment după reflecție și apoi, da, o reacție pe care este posibil să nu o simțim. Putem, de asemenea, să nu reacționăm, uneori reducând la tăcere un gând și rămânând doar în prezența care înseamnă a fi.

Obstacolul

Obstacolul nu este spectacolul în sine. Pentru a depăși fără teamă, uneori simțim durere, dar important este să trăim și să luptăm pentru a ne dezvolta. Uneori, asta înseamnă să creștem și să învățăm. În lupta pentru viață, întotdeauna trebuie să reacționăm la pierderi, la nenorociri. Depășirea obstacolelor reprezintă maximizarea sinelui.

În depășire se află plăcerea supremă de a învinge și de a ne acorda valoarea cuvenită de a ne depăși și de a câștiga valoare. Esența vieții constă în a învăța din înfrângeri și în final în a învinge.

Vârtej maritim

Apa se rostogolește în mare, nisipul în mare. Picătură cu picătură, grăunte cu grăunte, o briză care se rostogolește pe pământ. Cu o mână apuc picăturile oceanului, cu cealaltă nisipul peisajului marin. E o imensitate scufundată în mâna mea. Îi dai drumul, te eliberezi, se extinde o senzație de a avea totul în mâini.

Dar nu avem totul și nu reușim totul. Uneori, ceea ce ținem în inimă și simțim în mâini ne scapă. Totul are o emoție și o captură care iese la iveală pentru a forma un vârtej. Dar propagat. El este Vulturul necunoscut al unei experiențe supranaturale. Silueta mi-a șoptit: "Ți-e frică de un om fără chip!" "Da", am răspuns cu oarecare îngrijorare. "Nu vă temeți, căci eu nu exist decât în prezența luminii". Am vorbit deja de lumină și de energie, dar niciodată de un om al cărui chip nu-l cunosc și care apare cu voluptate, fugind fără a fi atins fizic. Figura este o entitate a întunericului care nu trăiește fără lumină. O ființă stranie, o umbră care se ascunde în întuneric și tăcere, dar care iese la lumină cu pălăria neagră fără chip. Mă înalț spre ceruri, mă măresc cu abaterea privirii și lumina metamorfică a ta. Alături de ceruri, râd ca nimeni altul, râd cu un aer de sultan și abătut, răspunzând cu viteza cerului întunecat și densificându-mă până la ultima picătură de ploaie cristalină și tăioasă. Dar pentru un om fără chip, apa trece peste corpul meu și macovița figurii mele nu se udă pentru că e făcută din umbră. Aceste figuri imagine au fost create de mine pentru a-i îndepărta pe cei care fug de întuneric și caută lumina. Eu sunt o umbră prietenoasă a nenorocirii. Întregul rău al Vulturilor este că nu există, este o apariție dispărută.

Țipătul

Ca o formă de plăcere pe viață, din sufletul tulburat se desprinde un sentiment de protecție pentru ceilalți și un zumzet teribil al sufletului. Cel care se ridică nu cade întotdeauna, dar se ridică la înălțimea provocării. Ceea ce vedeți cu adevărat este înălțarea și nu căderea din prăpastie. În înălțimea valurilor, acolo unde se află verdele și albastrul se estompează, apare roșul ca o avertizare a principiilor celorlalți. Întunericul, tenebrele, frivolitatea nu sunt întotdeauna prezente, exacerbând disperarea unui strigăt strident și tăcut. În cuvinte, el se referă la întâlnirea cu magia supranaturală care implică pasiunea. Fără nici o piedică, literă cu literă se construiește un zid literar de cuvinte, apare un fapt inevitabil... în care curg scrisul și lacrimile unei mulțumiri de nezdruncinat, a cărei ființă nu se opune, ci se revitalizează și iese la iveală printr-o spărtură în gheața antarctică.

Când m-am gândit la tine, mi-am dat seama ce am pierdut. Eu aici, tu acolo. Cum aș vrea să fiu un vulcan, cum aș vrea să fiu un vulcan...

Trec printr-o fază dificilă. Mă voi întoarce la răbdarea liniștită. Poți pleca și eu voi înțuia ușa. Știu de ce ai venit, dar știu și unde te duci. Abisul este larg, gândul de a te părăsi este și mai larg. Fugi fără mine, izolează-te și explodează.

Din prima zi, cuvântul tău a fost fraza mea, dar nu te baza pe mine când îmi vei spune "bună ziua, sunt aici" data viitoare, pentru că călătoria ta va fi cu siguranță o întoarcere la realitatea dură, dar armonioasă pentru cei care doresc să fie invadați de ea. Ce avem, ce căutăm? Doar un singur cuvânt din partea ta, care este "La revedere". Și ați venit și ați plecat...

A fost ultima dată când... Dorul se apropie de sfârșit. O lacrimă a căzut și a șters plânsul. Frânghia care mă strânge nu este aceeași frânghie care mă sufocă. Nodul din gâtul meu, ținut de un fir de ață. Strânge mintea și sufocă conștiința. Ceea ce aduce este o moarte lentă de întinerire.

Trăiește în mine în afara mea. Șterge-ți destinul și trăiește fracțiunea. Acest sentiment atemporal se răspândește în următoarele câteva clipe. Ca și cum ai zbura fără să-ți părăsești scaunul. Acea clipă care nu se oprește niciodată, pentru că tu respiri și nu te poți opri niciodată, ceea ce te face să respiri.

Viața este la fel de puternică precum nevoia de a respira. Dar doar a respira nu înseamnă a trăi. Când încetezi să trăiești, nu ai încetat să respiri. Ceea ce ne vine în minte este o imagine neajutorată.

Fără limite sau consecințe, trecem la etapa următoare. Ceea ce ne mișcă este această Natură care ne înconjoară și ne distrage constant atenția. Toată absorbția momentului este doar iluzorie, deoarece Natura reflectă toate cadrele într-un mod aleatoriu și relativ superior în fiecare clipă a mișcării umane.

Tot ceea ce se ridică în jurul figurii "eu" este un exterior care amplifică interiorul, dar care captează doar senzația de distragere a atenției este o Ființă mai mare care ne mișcă, Mama Natură.

Dacă orice moment virtuos, contradictoriu te invadează, este asimilat în clipa minții, aceste intrări nu pot egala învățarea și ieșirea oricărui impuls.

Mă bucur că ai ieșit din gândurile tale imense și îndepărtate. Aș vrea să vorbim despre... tu decizi, tu ai manevrat mereu. Inversând rolurile, spui să tac. Zborul unui cuvânt este un act. Ca și cum te-ai ignora și te-ai lua cu tine. Zbori în umbra vântului. Pentru că te ascunzi, apărând când vrei. Nu înțelegi?

Ai grijă de altcineva, vei avea un alt prieten decât simpla ta nenorocire. Totul iese la iveală vaporizându-se. Așa, numărând până la zece, mi-am dat seama cât de mult se va deschide orbirea clipei instantanee a ferestrei viitorului și nu voi vedea decât ultimul fum care se dilată și cum clipul viitorului devine mare și vast.

Te iubesc mai mult decât numărul de băți din inima mea...

Eu respir, tu respiri, același aer de iubire.

Sunt toate culorile pentru a vă colora lumea...

Pentru mine, pentru tine și pentru cei care mă iubesc.

Într-o zi, ai plantat o rădăcină în inima mea. Astăzi, acel copac se numește dragoste pentru viață. Nu poate fi dezrădăcinat niciodată, pentru că trăiește în mine.

Transformator

Echilibrul unor forțe geniale
care modifică realitatea.

Panou electric Poziții
de comandă și
destinații ale curentului universal.

Soarele strălucitor
Luminează adâncurile
naturii pământești.

Sursă de lumină
Ele cad ca niște picături pe
pământ în acest izvor de
viață și lumină.

Vestul Sălbatic
Acesta caută neîncetat
mișcarea de anormalitate.

Șocuri electrice

Clipe de nervi

zgomotoase

cu șocuri electrice la inimă.

Undele electromagnetice

Gândurile vin și pleacă

ondulând în jurul ciclului de valuri.

Cifra

Curent electric

Acest curent îmi străbate corpul,

ducându-mă în circuitul valurilor.

Impuls electric

Sunt zguduit de impulsuri care

circulă electric.

Lumina adevărului

Adevărul strălucește când este

descoperit din impuls.

Blackout

Vocile chinuite sunt reduse la

tăcere de sentimentul luminos

al ființei.

Lumânare strălucitoare

Durerea acumulată este

aprinsă de ceara topită.

Uși electrice

Se deschid ușor la atingere, dar se
î închid fără să aibă timp să se deschidă.

Ferăstrău electric cu lanț

Tăiați rădăcinile urii care
vibrează cu energie
întunecată. Electrocutat

învăluită într-un fum luminos
care șterge memoria.

Turbulențe electromagnetice

Ele sunt agitate în mințile
tumultuoase de
electromagnetisme infinite.

Raza electrizantă

Ca un trăsnet electrizant care
paralizează mintea energetică.

Lumini sinistre

Fiecare ființă posedă o lumină
sinistră, electrizantă de fulgere.

Lumină intermitentă

Lumini intermitente ciumă
trecerea curentului continuu.

Lumină opacă

Luminile opace luminează ființe
fantastice în lumina întunecată.

Cabluri electrice

Firele electrice îmi străbat corpul,
vibrând de energie.

Al 10-lea Circuit electric

Urc spre al 10-lea circuit
și există o pană de curent incoruptibilă.

Cădere electrică

Am căzut electric peste
cuvintele de extaz și
senzații.

Tăietură ușoară

Ecouri ascuțite și luminoase,
strălucind de lumină, ele captează vocea frântă.

Întuneric strălucitor

Ființe ambulante flash
cu orientare obscură a ochilor.

Fluorescență

Înfloresc și cad ca un tunet în
toate direcțiile.

"Overshadowing

Fulgerul înjunghiat orbește
plăcerea senzațiilor și a privirii celorlalți.

Incandescență

Arcuri adânci se încrucișează în
sufletul tău care se agață de
electrod - șocuri dinamice și
incandescente.

Electrocutabil

Ca o străfulgerare care
ciocănește incongruențele
sentimentelor
care strigă după o lumină puternică și hotărâtă.

Absența crepusculului

Mă ghemuiesc ușor în lumini
din ființa mea, bucurându-mă cu blândețe de fulgere.

Reminiscente

Mă trezesc absorbit într-o zi luminoasă, mă
pregătesc să ies din Întuneric și cu Puterea
Luminii, voi distribui Forța și
Energie pentru întreaga
comunitate Stellar.
Lumina amenințătoare

Aceste lumini convalescente amenință, ne
chinuie și prefigurează pericolul.

Lumina de prezență

Lumina care te însoțește în momentele de liniște, care
nu poate fi confruntată, intimidează în secret.

Lumina roșie

Lumina roșie intensă care
blochează nervii accelerați.

Șoc

Șocurile bruște și contaminante
invadează mințile fără impulsuri.

Compania Light

Iluminând ceea ce nu se dezvăluie
și nu simte lumina companiei.

Thunder

Tunete răsună și zgomote sfărâmicioase
însetate de plăcere.

Lumină puternică

Luminile puternice condamnă
alte vieți decât cele instruite de voci.

La naiba

Ca niște raze puternice,
pătrunzătoare, care taie legături
imposibil de unit.

Lumină mată

Ei întunecă conștiința
atunci când este străbătut de fascicule dense de lumină.

Lumină intensă

Bruma de lumină neagră se aprinde intens.

Cosmic luminos

Ca un cosmos adânc, pătrunzător, care
alină amnezia sufletului.

Puterea luminii

Puterea vindecătoare a luminii a luminat filamentele rațiunii în culmea disperării, și pentru asta sunt recunoscător. Această lumină m-a călăuzit spre curentul extatic al vieții de zi cu zi, luminând un viitor întunecat și lipsit de scop, pentru ca apoi tunetul să se prăbușească peste mine și să se aprindă ca o dinamită lipsită de plăcere.

Astfel, vindecat de lumină și mișcat de ea, m-am vindecat și eu și am ieșit din măruntaiele fierbinți ale rigorii și exactității. Totuși, nu știu dacă această lumină îmi va lumina trecutul, pentru că mă tem că nu are energia necesară.

Există deci doi poli, două extreme de energie. Am fost atins de partea pozitivă și vindecătoare, nu de partea întunecată și obsedantă. Această lumină emană din claritatea emoțiilor și din raționalitatea crepusculului imediat și impulsiv, fără tranziții și opacitate a sensului, fără sentimente încorporate sau predicat.

Lumina este puternică, intensă și îi va arde cu razele sale pe toți cei care i se opun. Alăturați-vă luminii, simțurilor, emoțiilor, plăcerii de a trăi și bucurați-vă pe deplin de forța care ne conduce pe Pământ și care radiază o energie fără obligații. Căci într-o zi lumina se va stinge și nu va mai exista energie și forță impulsivă. Profitați de talentul pe care îl aveți și forțați-l ca o rază albastră tăioasă, eliberându-vă de sufocările neviatate și de gândurile malițioase și pătrunzătoare care ne victimizează ca niște umbre fără lumină care să le hrănească.

Vreau să spun că există lumină în voi, există tunete, furtuni, energii și lumină, în esență o lumină clară și pură în forma sa cea mai primitivă - focul care ne străbate, ne hrănește și uneori ne arde. Iată cum viața este alcătuită din lumini trecătoare care se opun însăși rațiunii sau simțului energiei care ne dă puterea și vitalitatea de a rezista șocurilor neclare și neputincioase care vin dinspre lume.

recriminează și găsesc scuze în implicarea lor. Nu există lumină fără energie, totul are energie, totul are lumina, mișcarea și curentul său
- aceasta este însăși ființa, care ne intimidează și ne confruntă cu acuzații ciudate, pe care nu le înțelegem pentru că nu sunt directe și nu îndrăznesc să se ciocnească de o altă energie, ci mai degrabă încearcă să-i stingă lumina. Cu toate acestea, ea este prezentă și se dezvăluie, infiltrându-se în simțurile văzului și arătându-ne claritatea gândirii prin tăcerea timpului. Și, tăcând, își întărește opinia și se bucură de incapacitățile inutile pe care ceilalți le transmit prin energii negative sau pozitive.

Lumina razei albastre intimidează, dar primește în această energie pe oricine dorește să fie transportat de ea, cu viteza razei albastre. În această tranziție de energie, se confruntă energiile pragmatice, nu efuzive, ci obstructive, care ne împiedică să trăim clipa. Tunetul se scutură proeminent, afectând unda sonoră și producând viteze supersonice, dar nu la fel de puternice.

Ca o confruntare directă și oprimată de oamenii luminoși, luminile opace se înmulțesc, distorsionând realul și părând ireale. Cu toate acestea, există și lumini fictive - aceasta este puterea luminii imaginației.

Blue Ray

Furioasa rază albastră îmi invadează
ființa, strălucind cu energia care
izvorăște din
porii contaminați de prejudecăți și intoleranță pe care
acest Blue Ray îi va lovi.

Lumina artificială

Lumina emisă de toate ființele
se implică în artificii nerușinate, care e greu să
nu fie pline de artificialitate inofensivă.

Lumină laser

Lumina laser este penetrantă și
invizibilă, atingând imperceptibilul.

Este o lumină pătrunzătoare și un maestru al ipotezelor și
al încrucișărilor dincolo de controlul observatorului.
Provocator într-o manieră subtilă și
inofensiv, aspiră gândurile și ideile preconcepute,
neutralizând otrava cu propriul antidot.

Lumina de mansardă

Acest fum traversează lumina minții, acoperită de zdrențe
de amintiri sfâșiate în minți fără o direcție și o acțiune
clară, o acțiune motorie care răcește fluxul gândirii, încet
și necoordonat.

Pătrunzând în lenea clipei, ea entuziasmează și se
răspândește prin luminile creierului, excitându-l cu
stimuli de curent electric rătăcitor.

Se intensifică în corp și emite o lumină hipnotică, paralizantă, ca
un șir de cuvinte fără sens.

Aceste lumini de mansardă vor fi pe placul
oricărei minți cu o rădăcină eclectică pentru
inginerie avansată.

Unele au maimuțe, altele doar mansarde,
alte lumini de mansardă care umbresc intrarea
principală. Aș vrea să pot intra în aceste mansarde cu
amintiri, cu gânduri, pe scurt, cu o viață trăită fără mari

cauze,

dar cu amintiri.

Amintiri care rămân veșnic luminând podul, unele mereu deschise sau încuiate în cufere.

Fulgerul

Se încălzește, se întunecă și apoi se imobilizează și tace, dar când răsună, zgomotul este copleșitor și neînsuflețit, infectând furia de a trăi și de a fi prezent printre alte lumini și iluminări, sau chiar în simplul întuneric trecător, dar izbitor, al suspinelor care sparg tăcerile mai electrizant. Acel fulger care îți stinge conștiința, marcat de emiterea unor gemete elocvente, precipită neglijența acțiunii și pierderea oportunității de a sta nemișcat în momentul în care un alt fulger lovește acest lume. Cenușa de lumină

Acea cenușă care te marchează cu căldura unor fiare vitejești și puternice este impregnată de

de cenușa de lumină din trecut și de viitorul omniprezent pe care nu l-ai uitat și care vă trezește revolta. Impulsul clipei se întrerupe și se răspândește încet, cu lacrimi și efuziune, spunându-ți să te controlezi și te aruncă într-un puț de lumină care se îneacă în memoria cuvintelor incontolabile și își revarsă setea de lumină.

În lumina plăcerii

Acea lumină care ne invadează și ne oferă perspective de lux, ne conduce la nenumărate plăceri deprimante și la anxietatea chimiei plăcerii sedentare, dar nu stagnante, ci imprimată pe chipurile inocente ale plăcerii altora care luminează ființa, sentimentul și emoția.

O emoție care se bucură de o plăcere surprinzătoare și radiantă,

ameliorarea contracțiilor provocate de excesul de plăcere, exces care ne îndreaptă spre alte simțuri și plăceri.

În ceea ce privește lumina plăcerii, ea se dezvoltă și se hrănește cu o dependență care nu se retrage și nici nu se clatină,

ciocnindu-se cu părul dezordonat de plăcerea negării.

Lumină hipnotică

Senzațiile palpabile în chip hipnotic ale luminii stau mărturie a unor sentimente care dezvăluie dorința dependentă de această lumină care ne împinge să ne energizăm și să credem în existența ei.

Ne lăsăm purtați de ea fără datorii sau credite, stagnând ca viața hipnotică a ființelor transcendente care se complac în surse de plăcere hipnotică.

Aceste vicii curg prin păr și sprâncene încărcate de modestie și lenevie. Transcendentală, această lumină ne conduce spre noi provocări, asemănătoare în gândire, dar diferite în reacții, reacții dezlănțuite și pure care se confruntă cu dorința pură de a poseda lumina, de a fi hrănit de ea și ghidat de pietrele dezlănțuite care se adună ca lutul în încălzire.

Lumină intensă

Această lumină intensă se împarte între corpuri alienate în mișcare și oscilează între două trasee ușor de lămurit, chiar și fără curent electric. Ea este autosuficientă și persistă în amărăciunea și deznădejdea hipnozei sistemice care ne hrănește și ne dezvoltă.

În mod conștient, este o lumină atât de intensă încât se stinge și continuă să transmită energie chiar și atunci când este stinsă.

Tunet psihedelic

Tunetele psihedelice se împletesc cu vuietul tunetului curajos, susținând și potențând anormalitatea care apare atunci când suntem învăluiți de această furtună psihedelică.

În acest scenariu, radiază o lumină coerentă, fără puteri sau solzi, care ar fi doar un pretext pentru anormalitatea tunetului negru care răsună și răsună în cele mai ciudate și profunde colțuri ale minții, căci se estompează, rezonază și se mișcă fără secrete, creând o lume de lumini psihedelice care îi chinuie pe cei care încearcă să evadeze sau să se bucure de plăceri prejudiciate, colorate de culori oblice stagnante, fără voința de a crea sau de simplă indulgență.

Cufundat în spiritul fragmentelor de gândire, toți cei care își imaginează o altă lume, departe de tulburările care ne irită, cum ar fi scărpinatul ochilor sau pur și simplu clipitul. Această mișcare, înstrăinată de o altă mișcare, aprinde și pulverizează mințile îndepărtate și inconștiente de simplul fapt de a fi mișcat sau agitat.

Tunetul este psihedelic și alungă spiritele fără ca acestea să se manifeste, ca și cum nu ar exista, creând o realitate paralelă de zvonuri și intransigență, precum omul negru. Aici, nimeni nu se hrănește cu personalități bizare și cognate din preexistență, chiar dacă acestea nu există în realitate.

Astfel, tot ceea ce este ireal are o istorie atemporală, dar ceva, ceva se teme. Această frică ne transportă într-un orizont de 5 dimensiuni, poligonale și liniare, dar insensibile la orice urmă care reprezintă emisferile gândirii transcendente și apoteotice.

Ideile nu înfloresc și nu cresc pe filamentele rațiunii abstracte; impulsurile se nasc din personaje deja văzute, memorate, mișcări de imitație și adaptare la moment, toate conștiente și minim calculate. Fără calcule, tunetul este real și imprevizibil,...

În lumina trecutului

Cei care trăiesc în umbra trecutului sunt chemați, aceste ființe muribunde de dincolo invadează corpurile cerești în iminența întâmplării, în prezent.

Totul se rezumă la chestiuni luminoase, de intensități diferite, radiații energetice care nu se leagă de trecut, nici măcar de trecut.

momentul anterior. Luminile trecute emit radiații nocive, dar nu pot atenua lumina radiantă pe care doriți să o aprindeți în orice clipă, impuls sau moment.

Trecutul se împletește cu prezentul, clipa, impulsul, secundă de secundă, dar nu influențează curentul său energetic sau luminozitatea sa. Suntem mereu la timp pentru lumina puternică și limpede a curentului extatic care taie vântul, aducând plăceri lipsite de intențiile mișcărilor care gravitează în jurul plăcerii de a radia lumină sau de a fi luminat. Ceea ce contează este puterea sau voltajul curentului intens care dezlănțuie impulsul electric care, printr-o simplă privire, transmite lumina trecutului, o lumină mai puțin intensă, radiații din viețile trecute, dar care nu ghidează principiul luminii dezlănțuite de mișcarea impulsului de lumină fără mască, trăită în secundă, în clipă.

Nu există nimic mai puternic decât să aprinzi lumina pe moment, în orice moment, cu tot curentul, fără radiații, pentru că nicio lumină nu este mai puternică decât alta. Este o chestiune de radiații, fiecare are propria sa lumină pură, însetată de voință și imaginație și de energie pură pentru dezvoltare și creație.

Magia luminoasă are culori în lumina sa, reflectată în nuanțe de galben solar, energetic.

De fapt, nu există prea multă lumină, există doar focare de existență rămase și echilibrate pentru a obiectiva ceea ce nu este vizibil. Așadar, nu există, nu este reală, este rodul razei puternice care ne face conștienți.

Dar ce este conștiința? Ceea ce este cu adevărat conștient sau inconștient este o barieră care nu poate fi materializată, oricât de mult sens ar avea. Cu toții ne îndreptăm spre instantaneu. Această decadentă în materializarea unor bariere preconceptuate și care pretind a fi lanțuri insurmontabile, când de fapt nu există bariere reale. Totul este imaginar și real sau ireal, trăim cu toții în acest lanț al iluziilor, al setei de alte spirite care nu ne afectează cu adevărat, pentru că există sau nu există bariere între dorință și lumina inconștientului care este mereu prezentă în conștient și rezervată doar pentru noi înșine. Ne gândim la curenți, dar nici aici nu există curenți sau impulsuri. Există doar închipuiri de creaturi aerospațiale celeste care trăiesc, cum se spune, în lumina trecutului. Cei mai mulți au deliberat că lumina ar trebui să aibă putere sau măsură, dar cine sunt ei să intervină în lumină? Lumina nu este atinsă.

Observăm lumina și ne uităm la ea până când se stinge.

Lumina naturală

Nimic mai obișnuit decât această lumină clară și naturală, pentru că este firesc să ne adaptăm. Conformități, adversități, conflicte, simple indulgențe care acționează ca acumulatori de atitudini și probleme conștiente, dar nu atât de profunde, pentru că sunt naturale. Nu există un conflict între natural și lumină, naturalul ne înconjoară și ne face să ne simțim confortabil și calm, pentru că totul este normal și natural.

Aerul, bucuria naturală care ne înconjoară, cel care suflă și aleargă și, mai presus de toate, o atingere blândă pentru cei cărora le place să respire ușor.

Energie nucleară Light

O puternică sursă de energie ne învăluie în transformări, mutații psihologice, făcându-ne să ne simțim impactați de această putere nucleară. Această lumină vibrantă a energiei crește odată cu impactul luminos al ființei transcendente a mutațiilor, care nu le trăiește efectiv, dar care, ca un păun, se infiltrează în impulsurile aprehendate care ne conduc la acțiune. Acest impuls dinamic și clar de radiație explozivă. În acest fel, atingem apogeul forței lor energetice, devenind agenți nucleari care corectează și dezmembrează lumina imposibil de dezechilibrat, pentru că reprezintă forța maximă de transformare. Nu există nimic mai puternic decât transformarea, acea schimbare care ne înalță și ne dă putere în raport cu radiația.

Lumini psihotrope

Într-un mod magic sau armonios, aceste lumini psihotrope aterizează, plutesc și bat din aripi, fascinându-ne și modificând realitatea dorită ca un semn de bun augur, dar sugerând un semn rău când ne întoarcem din acea lume. Ca o mașină a timpului, ne îndepărtăm de dimensiunea reală și suntem transportați într-o lume a fanteziei, a irealismului sau a plăcerii.

Astfel, există o a treia dimensiune a activității senzoriale și a energiei întunecate, atunci când este văzută din perspectiva celor care tânjesc după o realitate care dăunează oxigenării. Luminile psihotrope curg și câștigă teren în diverse perspective și dimensiuni voluptoase, atrăgându-i pe cei care le râvnesc.

implică episoade sporadice. Nu există o opoziție între lumi, lumini sau realități, deoarece natura însăși este lumină.

Thunder

Ca o crăpătură amară și sclipitoare, tunetul se dezlănțuie, hrănind Pământul cu supraviețuitori ai luminii transparente și amorfe. Refugiindu-se în corpuri celeste de amărăciune, aceștia eliberează o furie incontrollabilă, potențată de acest curent de lumină și de putere. Aceasta arde și hrănește lumina ființei care se lasă invadată de aceste neguri nefaste în întunericul lipsit de lumină și de putere supusă, încălzindu-se cu magma tunetului energetic și potențând fericirea luminii. Fericirea luminii în razele luminoase ale ființelor singulare.

Generator

Iubirea care generează, sau generează iubire!

Ceea ce alimentează această dorință carnală non-virtuală și această legătură emoțională a sărutului transparent și dornic de sărut este ceva esențial pentru dezvoltarea energiilor emoționale și a legăturii electrice.

Acest generator hrănește orgolii și personalități cu fețe ascunse în rutina zilnică, fie că este vorba de micul dejun, de cină sau de apa care susține energia vieții de zi cu zi.

Fără măști sau gânduri lacrimogene, ne încadrăm în realitatea energiei iubirii sau a iubirii energiei electrizante și pătrunzătoare a unor priviri izbitoare și reprezentative pentru iubirea și singurătatea trăită, hrănită de o legătură care nu se deconectează niciodată, o energie incoruptibilă, dar adevărată, mereu!

Mereu electrizantă, privirea însetată de dorință și de o oarecare răbdare inventată de monotonia zilelor și de fețele oblice care nu reprezintă nimic în acest mediu electric, sunt fire libere. Aventură-te în imaginația motorului înăscut și neînfricat al realităților, dar cu restricția contactului instantaneu. Contactul esențial pentru viața în mișcare, motorul realității consensului de a fi sau nu prezent, dar care nu ține cont de alte realități aproape imperceptibile pentru dorința conștientă, dar este acolo!

Mereu prezent în sensul de oportunitate imediată, mijlocul nu poate fi acvatic, altfel alunecăm în gândurile generatorului de iubire a mijloacelor și resurselor disponibile; în ceea ce privește iubirea generatoare, ea este mereu conectată și în căutarea oricărui alt mijloc non-virtual, controlat cu această însăși ființă de condescendență. Așa că nu se poate înstrăina de plăcerea pe care o generează și o proliferază în acele chipuri mereu prezente ale bucății de suflet pe care a i vrut mereu să o sufoci.

Nu poți înstrăina nicio bucată de energie, pentru că energia este una și multiculturală în sensul său de împlinire, dezvoltând diverse realități. Noi suntem virtuali și imaginari, doar în prezența celorlalți sau în oglinda însăși ne ascundem noua energie reglatoare a spiritului energiei neutronice, care sunt adevăratele fiare de lumină. Dragonii luminoși se pot aprinde!

Curent electric

Curentul care ne străbate ființa în fiecare zi ne dă energie și vitalitate, transformându-ne în ființe luminoase și active. Da, active, pentru că în el rezidă forța luminii sau opresiunea bolnavă și debilitantă cu care ne confruntăm cu realitatea dualistă și opresivă.

Nu permiteți curentului polilor negativi să se infiltreze în durerile profunde ale subconștientului, reducând personalitatea într-un mod critic și negativ. Alimentați-vă cu pozitivitate și realitate transcendentă, cu circuitele chimice și antichimice care hrănesc spiritul de inovație și de împlinire. Această împlinire este personală și netransmisibilă, ca și alimentarea unor curse frenetice în căutare de plăcere, atrăgând mintea în valurile magnetice ale gândirii și ale transmiterii acesteia. Transmiterea gândurilor este reală și magnetică, dezvoltând circuite pe care nimeni nu le poate nega, răspândindu-se în aerul atemporal al senzațiilor și plăcerilor oprite. Suntem cu toții, inițial, blocați de energiile exterioare, dar ele ne potențează voința de a trăi.

Aceste impulsuri ne afectează raționamentul și uneori generează conflicte în gândirea noastră, dar pot aduce fericire electrică, care odată cu entuziasmul portalurilor ne va conduce spre realitatea exterioară.

Lumina albastră

Provenind din emoții intense, lumina albastră traversează poduri și scări, infiltrându-se în puterea sentimentelor pe care le hrănește și dezvoltându-și potențialul spiritual.

Cu razele sale ultra-sensibile, lumina albastră îmbrățișează frumusețea transparenței unei prietenii elocvente, tânjind după ceva mai intens și mai profund. Ea creează în noi constelații, cu ramificații profunde de senzații, învăluindu-ne într-o undă hertziană.

Această putere afectează mințile lipsite de vivacitate în nuanțe de turcoaz, influențând o prietenie profundă și durabilă. Aducând cu ea raze magice de nebunie și plăcere, iubitorilor de frumusețea rară de albastru tonic. În intensitatea crepusculară a filamentelor, dezvoltă și transmite o energie confortabilă și protectoare, amestecând relele și plăcerile cu agonia și tăcerea. Nu este o iluzie care să ne rătăcească în gânduri abstracte, ci o puternică lumină albastră care intensifică plăcerile reale și imaginare. Cei care se lasă învăluiți de ea sunt întotdeauna afectați, fără limite de prietenie intrinsecă și durabilă.

Lumina albastră se îndrăgostește și, aparent fără motiv, hrănește emoțiile, aducând delicii de plăcere și poftă. Această plăcere este copleșitoare și învăluitoare, o frenezie de excitare cu lumina albastră care se desfășoară din acumularea de energii care se risipesc în timp, dar nu dispar în prezentul viitor. Această lumină protectoare este mereu prezentă, împiedicându-ne să evoluăm spre o plăcere luminoasă incontrollabilă.

Cablu electric

Un curent vibrant de anxietate ne străbate corpul prin cabluri electrice, alimentându-ne speranța pentru ceva nou și surprinzător care ne lasă nemișcați, dar cu mintea agitată și neliniștită.

Imobilizați, simțim tensiunea care ne leagă de realitate, coborând scările gândirii cu mișcări controlate și calculate, conectându-ne unii cu alții.

Pe aceste scări ale gândirii, clasificăm comportamente, fețe și mișcări, adaptându-ne la suișurile și coborâșurile vieții. Lumina alimentează scara rulantă care, fără oprire, ne duce în nebunia realității din secolul XXI,

cu energii, magie, fantezii - toate în aparentă armonie. Atenție însă la trepte, nu toată lumea urmează scara rulantă a vieții; sunt unii care urcă treptele care se ridică, susținuți de cineva. Este suficient sau este o chestiune de echilibru?

Echilibrul de forțe este esențial pentru mișcările ascendente și descendente ale fiecărui individ. Nu toată lumea merită să fie ajutată în jos sau susținută în sus. Efortul și perseverența sunt esențiale; ridicați-vă în spiritul sacrificiului, fără răni sau întreruperi, și veți fi conduși spre lumina gândirii.

Fără echilibre de forțe externe care ar putea ceda, pașii sunt solizi și alimentați de speranță. Veți ajunge la cel mai important cablu electric: ciclul vieții, acea energie care hrănește Pământul.

Lumină efervescentă

Ea coboară și efervesce, dizolvându-se și extinzându-se în ramuri de lumină ale unei dorințe de neatins, pentru că este o iluzie, ca toate privirile efervescente de lumină care se prăbușesc mai târziu când se confruntă cu realitatea exterioară.

Înzestrată cu mizerie și episoade sporadice de dorință nebună, efervescentă, ca o iubire care se extinde și infectează, umple orice gând, lăsându-se dominată și dominatoare. Acesta este schimbul de energie revigorantă, efervescenta care nu se stinge niciodată; conținutul luminos este mereu prezent.

Cer luminat

Nu există nimic mai puternic decât dorința de a atinge echilibrul perfect al cerului luminat, unde stelele dau viață și inspiră gânduri și idei, transformând dorințele în realitate.

Frumusețea cerului luminat de energiile constelațiilor promovează o interacțiune continuă între stele, a căror putere este unică. Nimic nu este mai inspirat decât un suflet cu un cer luminat de voința și dorința de schimbare, de interacțiunea și atingerea stelelor care magnetizează gândurile.

Pierderi de energie

Mă îngrijorează modul în care energiile se risipesc fără urmă, ca și cum ar refuza să înțeleagă realitatea cosmică. Mă simt dezamăgit atunci când energiile vitale sunt sufocate de inerție și de cristalizarea sentimentelor, ca o mască a corectitudinii politice. O, suflet de energie pură, transformă-te în magie și zboară peste mințile cărora le lipsește impulsul adevărului faptelor și al schimbării constante a lucrurilor. Schimbarea este o parte esențială a ciclurilor prin care trecem cu toții și prin care ne dezvoltăm, dar ea nu ar trebui să fie niciodată ghidată de frică și de angoasa sentimentelor. Eliberează-te, extinde-te și, mai presus de toate, îmbrățișează transformarea vieții, acea schimbare care ne conduce.

Lumina vieții

Pasiunile intense se prăbușesc în nebunie.

Pentru că instinctiv iubim și vrem să fim iubiți.

Pasiunile și dezamăgirile deschid calea pentru diverse iluzii.

Amăgit și îndrăgostit, mă concentrez asupra esenței iubirii adevărate, care transcende orice falsitate.

Dezbrăcați în câmpul de acțiune al persoanei iubite, ne aflăm față în față cu adevărata identitate a ființei. Astfel, a fi iubit necesită o conștientizare profundă a motivului pentru care suntem iubiți. Există o dihotomie necesară între a da și a primi iubire, unde această dialectică presupune că $1+1=1$, când în realitate nimeni nu se poate bucura de nimic.

Deci, logic, $1+1=2$, corect. Cu toate acestea, comportamentul nu va fi productiv dacă rezultatul nu este o egalitate tehnică a atitudinilor, valorilor și comportamentului în general. Prin urmare, trebuie să existe o poziție unitară în mijlocul relației de dragoste.

Înțeles, acest adevăr unic va fi sursa de plăcere, sau individul individualist va căuta o altă acțiune, înțeleasă ca adevărata libertate.

Nu am trăit suficient de mult pentru a trece prin următoarele etape, logice sau ilogice, depinde de fiecare dintre voi. Nu caut certitudinea absolută, uneori mă văd ca un prost, deși în zilele noastre este greu să găsești proști autentici, există doar proști artificiali care înșală. Oricine se pune cu adevărat în acest rol ar trebui să tragă propriile concluzii.

Nu sunt aici pentru asta; mă feresc de nebunie și evit anumite atitudini, pentru că nebunia este determinată de circumstanțe specifice și de judecata celorlalți, adesea în funcție de mediul în care te afli.

Abătându-mă puțin de la acest raționament, îmi asum nebunia de a plăcea mai multe persoane și recunosc că nu suntem niciodată pe deplin mulțumiți; ne dorim mai multă iubire și mai multă iubire...

De ce atâta ambiție amoroasă? Îmi retrag întrebarea. Cu toții suntem liberi să comitem nebunii în dragoste, suntem vulnerabili și adesea manipulați.

Vrem să credem că iubim pentru că am fost iubiți, acest sentiment care trezește afecțiunea și înțelepciunea vieții. Actul de a iubi și de a exprima această iubire în mod clar și spontan, spunând "vreau pentru că am dreptul să fiu iubit". Așadar, iubiți-vă și aduceți lumină în viață printr-un efort unitar și semnificativ pe o cale fără lacrimi și fără durere.

Bucurați-vă de această ființă minunată care vă oferă maximum de energie primordială.

Lumina se reproduce în fascicule care luminează întregul sistem solar, credeți-mă.

Lumina iubirii nu este niciodată captată într-un orizont îndepărtat, pentru că ea se răspândește prin contact; stimulați aceste energii revitalizante.

Faceți ca ecuația să crească și să devină $1+1+1+1+1+1+\dots = \text{infini}$.

În domeniul iubirii, există forțe magnetice, o forță seducătoare care atrage dorința de a cunoaște și de a împlini dorințele sau pur și simplu de a se bucura.

Asociații energetice

Lumină - Căldură - Soare - Putere - Segregare - Salivă - Sărut - Împărtășire - Sentiment - Bucurie - Petrecere - Zi de naștere - Ani - Vârsta - Bătrânețe - Răbdare - Perseverență - Realizări
- Sacrificiu - Durere - Vindecare - Medic - Sănătate - Vitalitate - Energie - Putere
- Impotență - Frustrare - Suferință - Cădere - Vertij - Amețeală - Nebun - Nebun
- Spital - Spitalizare - Privațiune - Dorință - Voință - Dorință
- Învinge - Cucerește - Bătălie - Război - Moarte - Pierdere - Dispariție - Absență
- Singurătate - Gând - Creație - Invenție - Minciună - Cruzime - Imoralitate - Pedeapsă - Muștrare - Reproș - Amendă - Poliție - Protecție - Securitate
- Stabilitate - Echilibru - Dezechilibru - Anormal - Boală - Psihiatrie - Psihiatrie Clinică Ajutor terapeutic Injecție Asistentă medicală Morfină Medicament Iluzie Deziluzie Anxietate Nervositate Tensiune Luptă Luptător Câștigător Cursă Competiție Adrenalină Frică Îndoială Interogatoriu Întrebare Răspuns Întrebare Curiozitate Interes Satisfacție Plăcere Orgasm Senzație Responsabilitate Conștientă Vinovăție Vinovat Inocent Libertate Justiție Onestitate Sinceritate Sinceritate Transparentă Invizibil Ireal Inexistent Imaginație Creativitate Vis Vis Somn Somn Odihnă Liniște Liniște Calm Semn STOP Simbol Desen Creion Gumă de șters Anvelopă Drum Călătorie Transport Linie de tren Ac Ac Ac de cusut Operațiune Intervenție Schimbare Tranziție Etapă Clasificare Termeni de indexare Cuvinte Fraze Dialog Comunicare Expresie Demonstrație Prezentare Introducere Preambul Introducere Carte Frunză Copac Natură Vânt Aer Mare Foc Pământ Sistem solar Energie Lumină Putere RAZE ALBASTRE.

Energie revitalizantă

Experimentați nemulțumirea cu satisfacția.

Strălucirea prosperității.

Sunt toate culorile pentru a vă colora universul.

Lumină paralizantă

Există ceva care ne face să ne oprim, chiar și atunci când acțiunea este în desfășurare, generând emoții, senzații și stimuli. De ce să ne oprim atunci când cineva răspunde și reacționează? Acțiunea, prietenii mei, necesită răbdare și inteligență pentru a

să înțeleagă pe cel care se confruntă cu celălalt. De ce să eliberăm energii care ne paralizează, ca și cum am fi niște copii fără răspunsuri?

Curaj, dragi prieteni, cuvântul este o poruncă pentru a fi judecat, dar cine va fi judecătorul rațiunii? Cine este normal și cine este anormal... nimeni!

Cu toții avem credință, iar eu am încredere în cei care au credință. Apoi vine îndoiala voinței și dorința omniprezentă, ca o harpă care sugerează sunete seducătoare cu ecouri halucinante.

Uneori trebuie doar să te relaxezi și să asculți. Avem două urechi și o gură pentru a auzi de două ori mai mult decât vorbim. Tăcerea nu înseamnă naivitate sau lipsă de control, ci acțiune. Puțini pot suporta tăcerea, dar experimentarea ei poate răspunde la multe întrebări subiective. Tăcerea este mută, dar poate fi o armă perfectă împotriva dorințelor impulsive. Așadar, liniștește-te, ascultă și ascultă tăcerea care sălășluiește în tine!

Dacă într-o zi aș fi un fulger, aș fi distructivă, înfricoșătoare, zgomotoasă și necruțătoare, sau aș fi luminoasă, frumoasă, radiantă și energetică?

La fel ca și ființele umane, fiecare rază are caracteristici unice, moduri de acțiune distincte și lumină proprie, ceea ce face ca fiecare rază și fiecare ființă să fie unice și exclusive. Așadar, dacă într-o zi aș fi o rază, aș fi cel puțin original.

Fiecare rază are propriul său mod de a acționa, la fel ca și în cazul oamenilor, acțiunea se produce în fracțiuni de clipă, în orice moment.

Avem control asupra razei sau asupra ființei? În ceea ce privește destinele, voi menționa pentru prima dată numele lui Dumnezeu. Odată, în timpul unei conversații despre credințe și credință cu un adept al Coranului, am auzit următoarea povestire: imaginați-vă că vi se înmânează un zar și îi cereți cu fervoare lui Dumnezeu să obțineți cel mai mare scor, dar vă alegeți cu cel mai mic. Povestea se rezumă la: cine a aruncat zarurile, oricum?

Dincolo de această poveste, vreau să spun că atât noi, cât și razele/ființele acționăm în mediul în care ne aflăm, fiecare aruncându-și propriul zar cu propria energie, formă și comportament.

Învățăturile unui părinte absolvit în lumina vieții

Aș dori să-i mulțumesc tatălui meu pentru că a contribuit cu învățăturile sale la viața mea. Până la urmă, așa ne formăm: fiind atenți la viață și sensibili la tot ceea ce ne înconjoară.

Dimineață radiantă

Să te trezești în lumea mea la cântecul canarului, la înotul grațios al peștilor și la oxigenarea copacului este o experiență minunată.

Faceți cunoștință cu prietenii mei:

Canarul Pintas, care încântă cu cântecul său melodos.

Peștele Smartie, alunecând ușor prin apă.

Și Bonsai Amazonas, respirând și inspirând viață.

Pe lângă aceste trei ființe geniale și inspiratoare din lumea mea, am la fereastră un glob pământesc care reprezintă lumea așa cum era acum 20 de ani, inclusiv Uniunea Republicilor Socialiste Sovietice, acum dispărută. De asemenea, am doi trandafiri din deșert, unul în culoarea sa originală, simbolizând perseverența, iar celălalt pictat în nuanțe de verde intens, reprezentând speranța. Scriu, îmi imaginez și mă simt netulburat în această lume perfectă a mea, sub dimineața radiantă, dedicându-mi cuvintele sufletelor iubitoare care doresc să își imagineze trandafirul unirii frățești.

M-am trezit într-o realitate diferită de cea obișnuită și explorarea domeniilor de scriere mi-ar extinde ființa.

Reflectând asupra modului în care se transmite gândul, îl compar cu o lumină și cu puterea ei.

La fel cum toți gândim din perspective diferite, este important să urmărim una curentă.

Sufletul are momentele sale de tulburare.

Modul în care ne vedem pe noi înșine nu este întotdeauna naiv.

Energia se extinde.

Se perpetuează mințile tulburate cu un comportament rău.

Vocile la unison sună mai tare decât o singură voce.

Cuvintele sunt o artă a exprimării.

Din acel moment, inspirația va fi prezentă.

Bătăile inimii au un ritm propriu care se expandează prin vene.

Represiunea se întâmplă în tăcere.

Totul are un scop.

Cu toții ne gândim la rău la un moment dat.

Uneori suntem reduși la tăcere.

Toată lumea are gânduri.

Amintirile nu sunt întotdeauna prezente.

Evitați ura, deoarece este dăunătoare.

Nu toată lumea are ocazia la momentul potrivit.

Uneori suferim doar pentru că ne permitem acest lucru.

Orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare.

Nimic nu este mai cinstit decât adevărul.

Am diverse forme de exprimare.

A fi bine înseamnă a menține echilibrul.

Echilibrul constă în cicluri de rutine.

Nervozitatea este un dezechilibru.

Oamenilor le place să aibă un cuvânt de spus.

Toată lumea are puritate în ea.

Soarele este o sursă de energie vitală.

Iubirea universală generează compasiune.

Ceea ce este anormal este lipsa de acțiune.

Multe idei, puține convingeri.

Există situații iremediabile.

Toată lumea este supusă nedreptății la un moment dat.

Iubirea aduce cu ea plăcerea.

Ne simțim adesea singuri și protejați.

Unii oameni preferă să evite să se gândească prea profund.

Conștiința ne ghidează ca un felinar care ne luminează.

Dificultăți create și imaginare sau Realitate!

Dificultăți și probleme: interacțiunea dintre subconștient și conștient.

Conștiință și împlinire.

Inconștient și proiecție.

Proiecția Sinelui în existență.

Eu exist, deci noi existăm.

Noi suntem un singur Eu, o singură lume.

O lume, un Eu transformat în Noi.

Aționăm asupra acestei lumi și asupra lor, asupra noastră.

Eu acționez ca o parte din tine.

Stai deasupra lor.

Ele sunt lumea, lumea ființelor.

Ființe care nu sunt vii sau inanimate.

Ele produc lumină, captează lumina.

Lumina este energie, iar energia este putere.

Puterea este dorință, iar dorința este dorință.

Dorința este reală, putem cu toții să obținem ceea ce este real.

Realitatea înseamnă fapte și comportament, iar comportamentul înseamnă acțiune.

Acțiunea este un răspuns la lume, iar lumea în acțiune este transformare.

Transformarea este o modificare, schimbarea este reală.

Schimbarea este o dorință permanentă, suntem în permanență pe urmele unei dorințe.

Dorințele pot fi oprimate, nu tot ceea ce ne dorim se află în lume.

Nemulțumirea față de ceea ce nu putem avea și nu există, inexistența nerealistă.

Gânduri nerealiste, irealizabile, gânduri irealizabile, disperare, suferință disperare pentru ceea ce nu există.

Ceea ce nu există atrage dorința; dacă ne dorim ceea ce nu există, nu vom atinge fericirea.

Fericirea este împlinirea dorințelor, nefericirea este nerealizarea unor dorințe irealizabile, iar irealizabilitatea produce depresie.

Depresie Stare psihologică de neîmplinire, de nerealizare, de lipsă de realism.

În lume există fapte ireale care există, forțe și fapte care sunt presupuse ca o lume care nu este la îndemână, nu este accesibilă, este spirituală.

Spiritualitatea este un mod de a simți Sinele, toți trăim cu spirit, cu predispoziție spirituală.

Motivația este ceva care ne conduce, un impuls de a acționa, un act este o acțiune.

Acțiunea asupra altora, altora ei, ei eu.

Eu vs. ei (lumea), lumea socială.

Învățare de comportamentelor, învățare de cunoștințe, cunoașterea faptelor reale, arma cunoașterii.

Transmiterea cunoștințelor între mine și lumea noastră.

A cunoaște lumea înseamnă a fi în ea, noi suntem lumea cunoașterii, cu toții avem o anumită cunoaștere.

Schimbul de cunoștințe înseamnă învățare, învățarea înseamnă conviețuire, conviețuirea înseamnă comunicare, comunicarea înseamnă relaționare, relaționarea înseamnă interacțiune.

A interacționa înseamnă a acționa asupra lumii, a acționa asupra lumii înseamnă a o transforma.

Transformarea lumii prin cunoaștere înseamnă evoluție, iar a evolua înseamnă a fi cunoscător.

A cunoaște înseamnă a ști cum să transformi, să transformi cunoașterea într-o lume multiculturală de înțelepciuni infinite.

A fi înțelept este o utopie, utopie este dorința de a realiza, voința!

Voința este forța interioară, forța interioară este Sinele. Adevărul este unul!

Uno sunt eu!

Suntem o singură lume!

Noi suntem ei, noi, voi, ființe.

A crește înseamnă a fi.

A fi înseamnă a exista.

Existența este un fapt real.

Este adevărat că existăm și că noi suntem lumea!

Lumea ființelor vii și inanimate.

Lumea este transformată de mine, de voi și de ei.

Lumea evoluează!

A evolua înseamnă a deveni mai bine informat.

A fi informat înseamnă a avea cunoștințe.

A ști înseamnă a cunoaște.

A cunoaște înseamnă a experimenta.

A experimenta înseamnă a simți.

A simți înseamnă a cunoaște.

O simțim doar atunci când o trăim.

Încercăm doar dacă vrem să o facem.

Opțiunea libertății de a trăi ceea ce ne dorim.

Corect, datorită de a fi respectată.

Nu vrem, nu știm.

Nu știm, nu ne transformăm.

Cunoștințe dobândite de diferitele euri ale lumii.

Nu știi, vrei să încerci, întreabă pe altcineva!

Relațiile sunt trase din experiența mea și a lor.

Există lucruri greșite pe care alții le-au experimentat deja și este de bun simț că nu sunt bune. Bunul simț, înțelepciunea vieții.

Experiențe împărtășite, cunoștințe dobândite.

Prin interacțiune, a interacționa înseamnă a transforma.

Lumea este interacțiune, lumea suntem noi.

Lumea este eu, tu, noi, voi, ei.

Împărtășire, prietenie, complicitate.

Valori comune, același eu în mai multe noduri.

Noi suntem societățile.

Cu toții avem un prieten, între noi putem acționa.

Acționând între noi, îl afectăm.

Ea, lumea, afectarea lumii, transformarea.

Transformare: un nou eu, noi, ei, voi, o nouă lume, o nouă realitate. Dorință

Dă-mi un sărut... de genul pe care îl știi tu...!

Dă-mi un sărut ascuns, ca acelea pe care ni le dădeam unul altuia când dorința creștea...

Dă-mi un sărut... Ușor... De genul... Știi tu!

Grija... dulce... să te cunosc!

O să-ți dau un sărut...

Insomnie

Nu dorm, pentru că nu vreau să dorm, vreau să trăiesc.

Acest obstacol nu mă lasă să dorm.

Îl voi înfrunța cu insomnii. Desen
animat Wolf Shadow

Shadow Wolf a fost pierdut, dar acum a fost găsit.

Protejat, dar numai prin alegere.

Își hrănește dexteritatea cu solide chimice și cu apa esențială.

În puritatea propriei umbre, se scufundă în aventuri și se refugiază în Caricuaao.

La fel cum Lupul era protejat, dar prin alegere solitară, cufundat într-o aparentă singurătate.

Astăzi scriu cu Lobo Caricuaao, înfruntând lumea lui și interpretând-o.

Un prieten independent, nu poate trăi fără natura sa sălbatică, dar este caritabil ca un adevărat nou-venit în viață. Născut în Caricuaao, unde am absolvit facultatea, are sângele unui tânăr loial, cinstit și, mai presus de toate, o fire neînfricată, firavă în esență, dar loială, prietenoasă și respectuoasă față de perechea sa.

Prin urmare, un tovarăș de călătorie credincios și complicitatea interpretată întotdeauna cu afecțiune și tăcere.

Am locuit acolo suficient de mult timp pentru a cunoaște umbrele de pe străzile din Caricuaao și din împrejurimi.

Am văzut curaj în lup și a stabilit o legătură de prietenie care a fost de încredere, mută și statutară în ceea ce privește libertatea lui.

Dacă era un lucru pe care lupul îl avea, acela era libertatea, dar el era singur, complet liber!

Lupul din umbră, energie strălucitoare extra-umană în forma sa de a fi.

Prin lătratul lor, își impun independența sălbatică, care provine din natura lor genetică.

Am decis să împart spiritual cina respectivă cu lupul, sau mai bine zis cu Sombra Lobo Caricuaao, care erau amândoi liberi și legați frățeste de un singur fel de mâncare și de băutura respectivă.

Suntem singuri prin alegere?

Desigur, suntem liberi să ne gândim la modul în care natura ne modelează.

De acest Crăciun, Lupul Caricua a fost un cadou pentru mine, dar este sălbatic prin mediul genetic înăscut și este tras de cromozomii săi spre sentimentul de puritate liberă în însăși natura sa.

Enigmatic în felul său de a trăi, dar alimentat de setea de a trăi și de a se bucura de latura sa solitară, lipsită de orice restricții sau impuneri.

Eu și Sombra Wolf suntem prieteni, dar neobișnuiți prin modul în care acționăm într-un mod neconvențional la presiunile celorlalți. Suntem liberi prin Mama Natură și astfel creștem și inducem ceea ce ne influențează.

Havana Club este esența nebuniei aceleiași sete de revoluție și de asumare a ființei noastre. Acesta este un pact liber, dar solitar, cu colaborarea instinctului canin.

Reflecție asupra comunicării extatice, inteligibilă în cel mai mic și simplu ecou al tăcerii care ne desparte.

Actele sunt expresii ale durerii, chiar și în simpla înțepătură a respingerii.

Un obstacol insurmontabil din punct de vedere fizic, dar nu și pentru chimia hormonală și spirituală a ființei luminoase.

Corpurile cerești ne invadează pentru înflorirea iubirii adevărate.

În căutarea trifoifului iubirii, pentru că bogăția constă în înțelegerea unor ființe cu multiple fațete, mereu cu ceva de adăugat la acest punct de vedere.

Un alt adaos, o altă creștere a acelei dorințe de compasiune și tandrețe care ne ridică la o stimă de sine reprezentativă în cercurile sociale.

Din perspectiva sinelui unic și indivizibil, nicio voință nu este înstrăinată, indiferent de câte dorințe apar în cerc.

Cercul acela de aur, alianța dintre bună credință, fidelitate și respect, mai presus de datorie, nu există.

Suntem puri și sălbatici în felul în care acționăm, și nimic nu este mai egoist decât sinele, care îl invadează mereu pe celălalt cu punctul său de vedere.

Cu o minte inflamată, sensibilă la o simplă confruntare de idei, este nevoie urgentă de a face apel la bunul simț.

Atunci când trebuie să cedăm sau să interpunem eul cu celălalt.

Nimic nu este mai comun decât să respingem ceea ce nu ne dorim, este ușor.

A iubi și a IUBI înseamnă a-l simți pe celălalt, nu pe sine.

Atitudinea constructivă a legăturii dintre noi, ființele, are nevoie de o armonie pe care ființa vie o are împreună cu celelalte ființe.

Imprimare în comportamentul instinctiv, ne gândim doar la sine, apoi la sine, apoi din nou la sine.

Conflicte pentru că un "eu" transformat în "eu" nu știe niciodată câți "eu"-uri trebuie să îndurăm până când cedăm în fața celuiilalt.

Este ca o invitație constantă de a renunța la tine însuși.

Fiți atenți la sinele nostru mascat și la nivelul de egoism pe care îl avem.

Armura "eu-lui" va fi într-o zi ruptă de "eu"-urile care există, care sunt "eu"-uri plus alți "eu"-uri care străpung armura.

Oh, dacă ai ști și ai vrea să Oh,
cum știi și nu trebuie niciodată
De ce această anxietate risipită
Pentru că e dor și e grav.

Vii de acolo până
aici Nu văd și nu-mi
dau seama Cât de
perfect ar fi Ar fi o
ispravă
M-am trezit și m-am
trezit, Am ieșit din
întuneric Fără să
simt nostalgia Am
realizat și m-am
implicat În pasiune,
în dorință În tot ce
am văzut Și mi-am
amintit.

Săruturi intense, îmbrățișări
puternice Tot ce am dat și am
primit
Fără a întreba
Izvorăște din
renașterea De a fi,
fără să ceară Să fie
cu iubire.
Fără durere

Am văzut, mi-am dorit, am trăit
Și mi-am amintit tot ce mi s-a oferit
Era tot ce puteau să-mi dea

El nu a mai insistat, a fost dat
Dragoste, afecțiune, compasiune
Totul pentru pasiune
Acel cuvânt care nu spune
niciodată nu unei inimi

Liber și în așteptare
Dăruind ceea ce nici măcar
nu ceri Nu există dăruire
Este adevărat, este a dărui
fără a cere sau a cere.
Dacă nu auzi nu, nu
cere, dăruiește.

Căutați pacea și
găsiți elixirul
Comoara care nu are egal Doar o
comoară
Care nu e aur, e
dragoste de
durată
Știai ce vreau, dar nu ți-am
spus.
Ți-ai dat seama că era ceva
profund, ceva ce simțeam dar nu
puteam exprima.
A fost o putere fără să o
posede A apărut fără să o
vadă A crescut în mine
Pentru cei care mă
apreciază

Și ți-am scris, fără să-mi dau seama
ce se dezvoltă în mine Era dragoste,
era ceva ce-mi doream.

Dar nu era a mea, doar o doream.

De fapt, o iubeam.

Cum mi-ar plăcea să o văd

înflorind la apus.

Totul se întâmplă Fără

frică, fără

ezitare, fără teamă de a

cădea. de a adormi

Singurătatea care

încălzește

Ca o mână peste inimă Erai

acolo, la fereastră.

Nu te-am văzut, dar te-am cunoscut, te-am simțit.

Parfumul era al ei.

Un parfum de lemn de santal și iasomie

Am ascultat, dar nu am auzit

Cu toate acestea, mi-am dat seama

Nu am fost acolo și am recunoscut

ieri a fost la fel, dar azi a fost diferit

Am văzut, am mirosit și am auzit

A fost față în față

Fără egal, a fost ceva special

M-a durut și a fost esențial pentru mine

Respiră și inspiră

Am respirat pentru tine, nu te-am văzut, nu te-am simțit

Și nu a fost sfârșitul

Pentru că tu erai acolo, departe

Departe, dar prezent

Am întrebat un călugăr

Pentru a arăta calea de urmat, viitorul

Și am ghicit că ai fost acolo

În fundal, privind pe fereastră

Fără să te văd, fără să-ți dau

Te-am înfășurat în aer

Te-am dus la mare

Te las să știi cum miroase marea

Respirând umiditate și bucurie

Asta e ceea ce am văzut.

Marea, nisipul, umiditatea, aerul...

Și da, respirația ta îmi aprind o

țigară gânditor și apreciez

armonia dintre ființă și obiectul

gânditor

Îmi las mintea să rătăcească printre

rânduri și las ideile să-mi curgă prin minte

Obiective și interacțiuni

între scriitor și cititor

Nu am citit niciodată ce am scris de la

un capăt la altul Cât de ciudat, dar știu

că cineva o face De ce?

Le place, înțeleg ce încerc să le

transmit sau este ceva vag?

S-a stins țigara și mă gândesc:

"Oare?"

Nu știu, dar eu scriu ca o formă de eliberare spirituală și
intelectuală
E bine pentru mine.

Vreau ca cei care mă citesc să fie
fericiți și bine

Am optat pentru un alt stil de scriere Recent am
fost mai direct
Nu atât de mult pentru lumină
și energie, ci pentru dragoste
și înțelegere.

Cuvintele de iubire răsună
Pentru cineva căruia îi place să citească mai
mult Afectuos, sensibil și brațele mele sunt
deschise pentru a iubi, pentru a avea
încredere

Fără conflicte și fără să vreau să fiu ambivalent
în cuvintele mele

Sunt mai directă și mai
obiectivă Vreau să obțin
sentimentul
Acest sentiment care unește cititorul cu scriitorul
Afinități, așadar

Vreau să fiu ceea ce am fost mereu:
spontan Dar folosind cuvinte
prietenoase De acord între litere.

care se unesc pentru a forma
propoziții

Întotdeauna cu conexiune, și foarte realist, sper,
Cuvinte pline de gânduri, fraze meditative

Îmi pare rău dacă te fac să
te gândești Dar e bine să te
gândești

Chiar dacă e vorba de
absurd Pentru că e ceva ce
există

Doar pentru a spune că și eu exist
În acest mod simplu

Sau stilul prin intermediul
unui Filipe Moura comun

Pentru toți oamenii
neobișnuiți care mă
citesc

Pentru că nu am de multe ori răbdare să
citesc ceea ce scriu

Și mărturisesc, citesc foarte puțin
Dar când o fac, mă face și pe
mine să mă gândesc

Iată provocarea mea
Citiți și continuați să citiți și să
REFLECTAȚI.

Sunt recunoscător și fericit
Măcar pentru că eu cred că și altcineva o face

Gânduri! Poate că
nu simți asta

O simt, ca ploaia pe piatră

Penetrează găurile din pavaj

Uniți sub nisip și pământ

Conexiune rigidă și solicitantă

Nu e loc, nu e spațiu

Nu o altă piatră

Iată un raport eficient

Piatră, pământ, nisip

Noi mergem pe ele

La fel sunt și relațiile

Interacțiunea dintre pietrele reci

Cu sau fără nisip sau pământ

Dar uniți de mâna zidarului

Care i-a unit și i-a desăvârșit

Dragostea ar trebui, pe tot pământul

Fiți la fel de uniți ca pietrele de pavaj

Zidarul este Omul

Care leagă mai multe pietre

Și nu leagă inimi de piatră

Dar sentimente maleabile

La orice altă piesă

Ar trebui să fim un ansamblu

Din părți care merg împreună

Poate suporta orice greutate

Nici uzura timpului

Îndrăznește să distrugi pavajul pe care călcăm

Așa sunt oamenii

Poate rezista la sarcini suplimentare

Dar dacă sunt unite

Impactul este mai mic

Alăturați-vă unei alte piese cu dragoste

Iubirea va fi nisipul și pământul care ne leagă împreună

Nu sunt slăbiciuni, doar uzură

Minimizată dacă toate piesele sunt împreună

Și bine montat

Omul își desăvârșește propria

Stone și se alătură celorlalți

Împreună sunt puternice și formează o cale

Lungă și solidă în toată lumea

E ceva ce ne unește ca un lego.

Iată o fortăreață de neînvinc

Toți uniți și fără cusur

Dacă fiecare piatră se uzează

Nimic altceva decât nisip pentru a le pune la locul lor

Pietrele, ca și oamenii, au o durată de viață

Ca și pietrele, omul este înlocuit

Din cauza uzurii și a duratei de viață

Există pietre mici, mari și intermediare

Unele se potrivesc în mod natural

Altele trebuie să fie lustruite

Acesta este Omul pe Pământ

Este modelat până când se

potrivește în locul potrivit.

Vizualizați-o ca pe un puzzle în care

toate piesele se potrivesc împreună.

Pentru ca toată lumea să aibă un loc

Și nu sunt mai puțin importante decât

altele Ce ar fi un puzzle fără piese O

image distorsionată?

Cu toții suntem necesari în lume

Planeta Pământ are nevoie de toți bărbații și femeile
Nimeni nu este dispensabil, totul are forma sa
Un mod de a fi, de a fi și de a te conecta cu
ceilalți Iată un puzzle uriaș: Pământul
Unde trăim și suntem conectați unii cu alții fără să știm
Dar fiecare contribuie la puzzle
Unele mai drepte, altele mai strâmbe,
Dar e firesc ca totul să se potrivească. La
urma urmei, căutăm o cale.
Această pavăză este armonia dintre ființe Unde
toți colaborează pentru același scop Iubirea și
legătura dintre semeni Individul

68

A fost achiziționat

Ești fericit să ai bani

N-am văzut-o niciodată.

Expresia facială dezvăluie totul

Este nevoie de curaj

Să acceptăm cine suntem

Pentru că nu suntem perfecți

Nimeni nu este suficient de perfect

Pentru că într-o zi, bogăția

A înlocuit esența

Și ce ar fi bogăția fără autenticitate?

Aceeși durere

Aceeși

ardoare a

fost

pasiunea

iubirii

A fost imaginația

noastră Tranziția

noastră

De la imaginar la real

sunt credincioasă

Pasiunii, iubirii, iubirii,

iubirii.

ardoare Și chiar și în

durere Prin măreția ta

Exist și sunt actor În

lumea noastră

Ești actrița de film mut Dar călătoria

noastră

Este un film

Dintr-un film romantic

care cântă "Iată

ardoarea noastră

Dragoste fără
durere" Ai putea
fi

Voi fi

Atunci vom fi

Suntem împreună.

Noi observăm și vedem

Aceeși viziune

Aceeși soartă

Același orizont

Cântecul nostru

Același spațiu

Totul se potrivește

la totul

Am de gând să

Idealizarea

Munca grea

Pe același traseu

Pe același drum

Respirație și suspine

Întotdeauna oftezi

Ți-a fost frică de viitor

A fost dificil

Să te privesc suferind

Fără să simți durere, pentru că nu ai fost

Rana

A fost viața Știi că

a fost

Nu sunt sigur.

Pentru că îmi imaginez

Și imaginația nu poate fi întotdeauna de încredere

Dar eu cred că da.

Suntem conectați, chiar dacă suntem departe unul de celălalt.

Trebuie doar să fim acolo

Eu vorbesc, tu răspunzi

Știu unde ești.

Nu se știe niciodată.

Dacă voi fi acolo

Dar mă regăsesc aici și acolo

Și eu sunt mereu cu tine

Încă nu sunt sigur.

Pentru că îmi pot doar imagina

Dar îmi imaginez lucruri bune

Fără limite

Nu există obstacole

Ești tu și cu mine

Amândoi suntem mereu aici

Împreună sau separat, suntem conectați

Interconectat, am nevoie de tine

Și tu de mine

Tu acționezi, eu reacționez

Tu râzi, eu zâmbesc

Tu vorbești, eu sunt de acord

Tu te uiți, eu văd

Ai observat, sunt de acord

Suntem întotdeauna pe aceeași pagină

Cât de mult te doresc

Cum te vreau

Doar pentru un sărut

Călătoresc

Rulați

Zbor

Mereu mă împiedic

Dar nu voi cădea

Nici măcar nu mă rănesc

Tu ești leacul

Pentru dorința mea

Promit că voi

Pentru a te întâlni

Și o să aflu totul

Chiar și fără să știe nimic

Pentru că deja mi-am imaginat-o.

Cum ar putea arăta viitorul

Te-am văzut și te-am simțit

Și tu ai simțit același lucru

Ai citit ce am scris

Și ceea ce am simțit a fost:

Te vreau aproape de mine

Mereu alături de mine

Îmi depășesc agitația

Dar nu există nici o bătălie

Îmi pare rău pentru greșeală

Nimeni nu este de vină

Pentru că vrei să vezi

Chiar și fără să se uite

Știu.

Mă întreb...

Vezi că e real

Cucerirea este o realitate

Și nu a fost doar o invenție a
imaginației. A fost o lovitură de
intuiție.

Fără greșeli Null

sau Zero

Nu lăsați pe nimeni să părăsească jocul

Când cineva ajunge la

Ce doriți

Sentimentul de împlinire

Temporar fericit

Pentru că ambiția este de a cuceri și de a continua să cucerească

Așa că mă bucur să realizez

Frustrat de faptul că a ajuns și

Întotdeauna doresc mai mult

Orice, vă rog.

Și acum sunt fericit

Dar apoi mă gândesc la o altă dorință

Deci, domnule Genius, dă-mi

Nu trei dorințe

Dar	da	a	arem	de	urări
E	alrea dy	acum		M r	Genius
Nu					dispare
Simt că este		mai mult			orice
Lucru					

Cifra

...nimic mai bun de ținut minte și de simțit

Dorul

Simt nevoia să creez ceva, dar e prea vag. Să-mi imaginez, să creez și să transform. Să scriu pentru ca cineva să citească. Nu știu ce, dar știu de ce. Inspirația îmi lipsește, trebuie să iau atitudine pentru a face față acestei situații de a scrie și de a avea ce citi. Încep să mă gândesc, încerc să mă eliberez. O să renunț, pentru că nu e ușor.

Dacă a existat vreodată o zi în care să se povestească aventuri sau aventuri nefericite, doar o singură zi. Nici măcar un an. Astăzi, după un an, văd 50 de zile. Adică 365 de zile pe an, 7 zile pe săptămână, 24 de ore pe zi. Iată o frântură din 50 de zile de momente pe parcursul acestor 365 de zile pe an, câteva zile pe săptămână și câteva minute pe parcursul a 60 de zile, 24 de ore. Oricum, trăiți clipa!

Să înțeleg, atunci aș putea argumenta, să fiu clar în legătură cu ceea ce s-a întâmplat. Eram dincolo de ceea ce s-a întâmplat, voiam doar să știu unde a început și unde s-a terminat în cele din urmă.

Vreau să știi că, în ciuda a tot ceea ce se poate întâmpla, al cărui rezultat nu îl pot prevedea, nu te voi uita și că poți conta întotdeauna pe dragostea noastră în orice situație, pentru că nu este vorba doar de pasiune.

Am privit în întuneric, am văzut adâncimea nopții. Era timpul să mă relaxez, să dau drumul la muzica de la radio și să mă las dus de val. Noaptea este un tovarăș, putem împărtăși cele mai delicate senzații pentru că păstrează bine secretele. Îmi place să o numesc noaptea tăcută, pentru că are mereu urechea bună, dar vorbește puțin, deși este mereu complice, iar asta mă

face fericită.

Cum poți trăi întemnițat de întreaga lume? O gură de libertate care să aline anxietatea. Acest sentiment de izolare crește tensiunea, nervii tremură fără ca ceilalți să-și dea seama. Apoi, legăturile se slăbesc, nodurile se dezleagă. Cum e să fii liber și firesc în ceva mai obișnuit sau mai senzual.

Nici măcar nu-mi puteam imagina cum funcționa. Era vorba de a scrie și de a avea ceva ce îmi imaginam și reprezentam: figura, ființa mea, pur și simplu fiind, simțind și văzând. Scriam tot ceea ce îmi trecea prin minte. Mi-a plăcut și sper să vă placă și vouă când o veți citi.

Această poziție solitară, individuală și fără scop. Această dezorientare care ne împinge spre uitare, spre pierderea totală a sentimentului, a respirației și a dorinței de a crede. Cu asta se confruntă oricine atunci când trăiește.

O privire, un oftat, fumul de țigară se extinde. Un puf după altul. Mă uit la ceas, minutele trec. Țigara arde încet pentru ceva ce caut în mod constant. Din acest moment, încă un puf, un cuvânt înainte ca ora să treacă. Sper ca această dependență să dispară.

Eram abstractizat, mă dusesem acolo. M-am întors și am fost absorbit, puțin confuz. A fost puțin ciudat, dar nu a fost un vis. Eram treaz, gata să arunc zarurile, înaintam conform minții mele. A funcționat, mi-am imaginat figura și, mai presus de toate, a fost ceva ce am creat și cu care apoi a trebuit să trăiesc. Ființa mea și asta înseamnă a trăi și a fi.

Știi ce? Există lucruri care transformă lucrurile. Este deja ceva și ceva care a fost ceva provoacă n lucruri. Dar când? Când a fost transformat și a fost cu adevărat acel lucru, fusese deja ceva. În fine, chestii de viață!

Era ceață sub cei care zburau, era aer doar pentru respirație. A fost dorința de a învinge fără teamă. A fost lumina lunii pe malul mării. Eu eram căpitanul, aveam totul la îndemână la bordul călătoriei. A apărut imaginea unei băătălii câștigate, era o realizare.

6tar acolo...

Să fie acolo când nu ceri, când nu trebuie, când vrei. Să fiu acolo chiar și atunci când nu sunt, când nu mă simți, când mă suni, când te gândești la mine. Să fiu acolo pentru orice vine și pleacă, când îți imaginezi, chiar dacă nu vrei să fii. Să fiu acolo doar pentru că sunt, atunci când mă iubești, pentru că ești, pentru că mă visezi. Să fiu acolo când sunt aici, să fiu mereu acolo. Asta cred eu: să fii acolo.

Dacă te-aș vedea și m-aș uita la tine într-o zi, aș spune că ești o fată interesantă, cu ceva în ochii tăi care scânteiază, cu un zâmbet vesel și strălucitor. Erai o femeie pentru cei care o doresc, frumoasă și senzuală, tu ai fost cea care m-a sedus și pe care am dorit-o vreodată doar pentru ceea ce simțeam. Ți-a plăcut magia? Era viața mea de zi cu zi.

Într-o zi mi-am imaginat tot ce avea să se întâmple, dar nu știu ce voi spune ca să scriu despre asta mai târziu. A fost diferit, a fost foarte înfricoșător acel vis de a fi și de a nu ști ce se va întâmpla. Am încercat să descriu ceea ce nu aveam să văd niciodată, încheind aici o călătorie în acea lume a tăcerii care a existat și pe care cineva a suferit. Nu cred că cineva ar trebui să facă doar de dragul de a face ceea ce alții nu fac din lipsă de curaj. Ei nu acționează, dar știu să ignore bunăstarea cuiva pe care nu-l pot privi și vedea.

Nu mai fumați și gândiți!

Îmi sting țigara și începe provocarea de a vindeca pofta rămasă. O să scriu pentru a exorciza și a crea. Trec două minute și începe adevărul de a scrie și de a avea altceva decât pe tine însuși. Simt că nu pot s-o fac, dar în același timp mă simt un războinic pentru ceea ce este mai adevărat, cucerirea. Au trecut 16 minute de când am stins o țigară, iar dorința de a o reaprinde crește.

Totul trece atunci când simți ce se întâmplă. Mă gândesc, așa că va trebui să aștepti. De la slăbiciune până la dorința de a învinge, totul va trece ca un amurg. Sunt în contact permanent cu dorința. Mă gândesc la jumătatea de oră de după ora care a trecut, mă văd și simt că vreau să trec dincolo de timp. Călătoresc printre secunde, minute, ca niște rachete care sărbătoresc fiecare avans.

Mă simt amețită, gândindu-mă la progresele pe care le-am făcut. Se face un pas înapoi, pentru că există o țigară aprinsă. După 35 de minute, iată actul pe care vreau să-l anulez. A fost făcut fără să gândesc, a fost făcut mecanic și procedural. Am avut acest acces în timpul unui proces de stingere a situației. M-am întors în momentul de față, în spontaneitatea creației. Cuvinte, propoziții cu acțiune și conexiune.

Aud la radio că planul ar putea eșua, mă gândesc la asta și simt un sentiment de orientare. Încă 45 de minute și încă o țigară, mă gândesc, desigur! Totul, aproape totul, mă face să mă gândesc și trebuie să fac față. O oră cu rezultatul a 20 de ani pentru cei 30 pe care îi am. Cum ne trăim 66% din viață gândindu-ne la cei 100% pe care ni-i poate oferi 33%.

A fost complicat, dar explicat. Dacă vreau cu adevărat, trebuie să lupt și să studiez o modalitate de a face acest lucru. Nu este ușor, cu greu voi mai fuma vreodată o "singură" țigară. Vine un moment și urmez o cale care nu are niciun plan. Bineînțeles, voi fuma despre situație. Firea mea trebuia să conțină puritate. Au trecut două ore și trei minute, am fumat și apoi m-am gândit.

Voi fi capabil să ies la suprafață, ceva va ieși la suprafață. Am început prin a zâmbi, prin a mă gândi că se va întâmpla ceva. Cel mai simplu ar fi fost să renunț, dar aveam de gând să persist. Am devenit mai puternică și tot ce mă gândeam era să spun "am câștigat". Ceva nefiresc era anormal. Cum să reflectez? Cel mai bun lucru este să mă prefac că dorm. Nevoia va veni, dar nu voi fugi. Sunt fără lumină, dar nu voi rămâne fără energie. Simt o putere fulgerătoare care nu mă va umbri niciodată. Mă voi schimba, de data asta nu voi ezita să transform totul. Mă duc și știu de ce. O țigară liniștită, banală, ceva ezitant și iritant.

Când într-o zi va veni un pescăruș, îl voi ruga să te aducă înapoi. Am avut ceea ce nu am vrut, când nu am vrut nimic, am sfârșit prin a pierde totul. Ce-aș fi fost fără tine? Descrierea a fost învăluită în această pasiune, am avut o dragoste imensă și mereu. Am fugit, dar el m-a apucat și m-a tras deoparte, luându-mă cu el. Figura aceea blestemată, invizibilă, scriind în ploaie ce ți-aș fi spus pe o carte poștală. Aș desena soarele cu razele sale și ți-aș spune că tu ești energia mea și că pentru tine soarele meu va străluci mereu, chiar și în zilele în care ninge. Acesta ar fi gândul pe care l-ar sufla mereu vântul.

Gândire, reflecție și acțiune sau neacțiune. Nu o exprimi, o simți, și cât de greu este să simți și să nu o exprimi. Uneori este suficient doar să exiști, dar să reflectezi înainte de a reacționa, ca și cum ar fi un sentiment pe care să-l prelucrezi și să-l pretinzi. Să pretinzi ca și cum ar fi controlul gândurilor.

A acționa sau a nu acționa imediat este un lucru rezonabil. Așadar, a pretinde este un sentiment după reflecție și apoi, da, o reacție pe care este posibil să nu o simțim. Putem, de asemenea, să nu reacționăm, uneori reducând la tăcere un gând și rămânând doar în prezența care înseamnă a fi.

Obstacolul

Obstacolul nu este spectacolul în sine. Depășim fără teamă, uneori simțim durere, dar important este să trăim și să luptăm pentru a ne dezvolta. Uneori, asta înseamnă să creștem și să învățăm. În lupta pentru viață, întotdeauna trebuie să reacționăm la pierderi, la nenorociri. Depășirea obstacolelor reprezintă maximizarea sinelui.

În depășire se află plăcerea supremă de a învinge și de a ne acorda valoarea cuvenită de a ne depăși și de a câștiga valoare. Esența vieții constă în a învăța din înfrângerii și în final în a învinge.

Vârtej maritim

Apa se rostogolește în mare, nisipul în mare. Picătură cu picătură, grăunte cu grăunte, o briză care se rostogolește pe pământ. Cu o mână apuc picăturile oceanului, cu cealaltă nisipul peisajului marin. E o imensitate scufundată în mâna mea. Îi dai drumul, te eliberezi, se extinde o senzație de a avea totul în mâini.

Dar nu avem totul și nu reușim totul. Uneori, ceea ce ținem în inimă și simțim în mâini ne scapă. Totul are o emoție și o captură care iese la iveală pentru a forma un vârtej. Dar propagat. El este Vulturul necunoscut al unei experiențe supranaturale. Figura mi-a șoptit: "Ți-e frică de un om fără chip!" "Da", am răspuns cu oarecare teamă. "Nu te teme, căci eu nu exist decât în prezența luminii." Am vorbit deja de lumină și de energie, dar niciodată de un om al cărui chip nu-l cunosc și care apare cu voluptate, fugind fără a fi atins fizic. Figura este o entitate a întunericului care nu trăiește fără lumină. O ființă stranie, o umbră care se ascunde în întuneric și tăcere, dar care iese la lumină cu pălăria neagră fără chip. Mă înalț spre ceruri, mă măresc cu abaterea privirii și lumina metamorfică a ta. Alături de ceruri, râd ca nimeni altul, râd cu un aer de sultan și abătut, răspunzând cu viteza cerului întunecat și densificându-mă până la ultima picătură de ploaie cristalină și tăioasă. Dar pentru un om fără chip, apa trece peste corpul meu și macovița figurii mele nu se udă pentru că e făcută din umbră. Aceste figuri imaginare au fost create de mine pentru a-i îndepărta pe cei care fug de întuneric și caută lumina. Eu sunt o umbră care este prietenă cu nenorocirea. Întregul rău al Vulturilor este că nu există, este o apariție dispărută.

Țipătul

Ca o formă de plăcere pe viață, sentimentul de protecție a celorlalți și zumzetul teribil al sufletului iese din sufletul tulbure. Cel care se ridică nu cade întotdeauna, dar se ridică la înălțimea provocării. Ceea ce vedeți cu adevărat este înălțarea și nu căderea din prăpastie. În înălțimea valurilor, acolo unde se află verdele și albastrul se estompează, apare roșul ca o avertizare a principiilor celorlalți. Întunericul, tenebrele, frivolitatea nu sunt întotdeauna prezente, exacerbând disperarea unui strigăt strident și tăcut. În cuvinte, el se referă la întâlnirea cu magia supranaturală care implică pasiunea. Fără nici o piedică, literă cu literă se construiește un zid literar de cuvinte, apare un fapt inevitabil... în care curg scrisul și lacrimile unei mulțumiri de nezdruncinat, a cărei ființă nu se opune, ci se revitalizează și iese la iveală printr-o spărtură în gheața antarctică.

Când m-am gândit la tine, mi-am dat seama ce am pierdut. Eu aici, tu acolo. Cum aș vrea să fiu un vulcan, cum aș vrea să fiu un vulcan...

Trec printr-o fază dificilă. Mă voi întoarce la răbdarea liniștită. Poți pleca și eu voi încuia ușa. Știu de ce ai venit, dar știu și unde te duci. Abisul este larg, gândul de a te părăsi este și mai larg. Fugi fără mine, izolează-te și explodează.

Din prima zi, cuvântul tău a fost fraza mea, dar nu te baza pe mine când îmi vei spune "bună ziua, sunt aici" data viitoare, pentru că călătoria ta va fi cu siguranță o întoarcere la realitatea dură, dar armonioasă pentru cei care doresc să fie invadați de ea. Ce avem, ce căutăm? Doar un singur cuvânt din partea ta, care este "La revedere". Și ați venit și ați plecat...

A fost ultima dată când... Dorul se apropie de sfârșit. O lacrimă a căzut și a șters plânsul. Frânghia care mă strânge nu este aceeași frânghie care mă sufocă. Nodul din gâtul meu, ținut de un fir de ață. Strânge mintea și sufocă conștiința. Ceea ce aduce este o moarte lentă de întinerire.

Trăiește în mine în afara mea. Șterge-ți destinul și trăiește fracțiunea. Acest sentiment atemporal se răspândește în următoarele câteva clipe. Ca și cum ai zbura fără să-ți părăsești scaunul. Acea clipă care nu se oprește niciodată, pentru că tu respiri și nu te poți opri niciodată, ceea ce te face să respiri.

Viața este la fel de puternică precum nevoia de a respira. Dar doar a respira nu înseamnă a trăi. Când încetezi să trăiești, nu ai încetat să respiri. Ceea ce ne vine în minte este o imagine neajutorată.

Fără limite sau consecințe, trecem la etapa următoare. Ceea ce ne mișcă este această Natură care ne înconjoară și ne distrage constant atenția. Toată absorbția momentului este doar iluzorie, deoarece Natura reflectă toate cadrele într-un mod aleatoriu și relativ superior în fiecare clipă a mișcării umane.

Tot ceea ce se ridică în jurul figurii "eu" este un exterior care amplifică interiorul, dar care captează doar senzația de distragere a atenției este o Ființă mai mare care ne mișcă, Mama Natură.

Dacă orice moment virtuos, contradictoriu te invadează, este asimilat în clipa minții, aceste intrări nu pot egala învățarea și ieșirea oricărui impuls.

Mă bucur că ai ieșit din gândurile tale imense și îndepărtate. Aș vrea să vorbim despre... tu decizi, tu ai manevrat mereu. Inversând rolurile, spui să tac. Zborul unui cuvânt este un act. Ca și cum te-ai ignora și te-ai lua cu tine. Zbori în umbra vântului. Pentru că te ascunzi, apărând când vrei. Nu înțelegi?

Ai grijă de altcineva, vei avea un alt prieten decât simpla ta nenorocire. Totul iese la iveală vaporizându-se. Așa, numărând până la zece, mi-am dat seama cât de mult se va deschide orbirea clipei instantanee a ferestrei viitorului și nu voi vedea decât ultimul fum care se dilată și cum clipul viitorului devine mare și vast.

Închis și expus într-un nord înghețat

O foaie veche care așteaptă să fie rulată

O lumină arsă în nuanțe de portocaliu

O pătură caldă atunci când este uitată

Sufletul care cere și tolerează

frig electrizant

Dintr-o amintire vagă și fără legătură

Ficțional și existențial, sunetul se răspândește

Căldura ritmului slăbește

E timpul să invadeze sinele

Și să explorăm o lume fierbinte fără căldură

Răcindu-se, atmosfera nu a fost

același

Sfera se rostogolește într-un colț

Un punct înclinat sub ocean

De la suprafață la magma incandescentă din interior și până

la jungla de explorat și impresionat

Timp liber impresionant și nici o altă formă

să o spun

Sunt cuvinte, cuvinte fierbinți sau

Foarte rece, ca un cadavru sinistru

Foarte rece, veșnic înghețat

Visul cald al unei primăveri și al unei

vale,

Un râu fără râs, o speranță mutilată

așteptând să fie găsit

Și arată ceea ce înșală și face aluzie la a crea încet-încet

și arată

ceea ce este doar imaginat fără distanță

Și cu o ecuație corectă, întregul

chestiunea este problematizată

Fierbinte, foarte fierbinte, atât de fierbinte încât îți arde
pielea.

sunet

De la chitara care vibrează cu setea unei culturi

În care se nasc fructele sale și mai mult sau mai puțin

inteligent

Fără să se piardă, ei rezolvă situația

Acum imobilizat existențial, afectat de

Morbiditatea cuvintelor care transmit surzenia tăcerii,

care îi avertizează pe cei mai suspicioși

Acest lucru ridică suspiciuni asupra a ceea ce nu a fost spus

Dar transmisă efectiv

Sens și scriere.

Adevărul este că nu există niciun adevăr între

Gândire, acțiune și

găsindu-te pe tine însuși

Prin comportament

Care generează artificii și manevre pentru sine

șofer, și se trezește abandonat la iluzia cuvântului

Inutil, dar corect spus,

E incredibil.

Cu toate acestea, fiecare formă are un act de bază

Pentru ghinionul pur și simplu al intempestivului

Să vezi creșterea și să știi ce să faci într-o situație

Lipsit de sens propriu

Descriere, viziune sau sens, spunem adesea

ceea ce nu gândim și nu vedem este cunoaștere

cum să facă și să învețe de la alții și semne

de egalitate sau similaritate

Sau sub forma unei adunări

Iată un exemplu de misiune

Orice sens abstract al formei

Prin comportament

Care creează artificii și manevre pentru Eul

conducător și se găsesc abandonați iluziei

cuvântului Fără sens, dar rostit cu rațiune,

E incredibil.

Cu toate acestea, fiecare formă are un act de

bază Simpla nenorocire a intempestivului

Să vezi creșterea și să știi ce să faci într-o situație

care nu are sens propriu

Descriere, viziune sau semnificație, spunem adesea
ceea ce nu gândim și ne dăm seama că este vorba
de a ști cum să o facem și de a învăța de la alții și de

la semnele de egalitate sau asemănare

Sau sub forma unei adunări

Iată un exemplu de misiune Orice

sens abstract al formei

Nu este realist

De fapt, a fost totalismul

Unitară, dar și fragmentată

caracter unitar

Într-o lume asemănătoare și ca întotdeauna

Avem asemănarea, dar nu și asemănarea.

egalitatea poate avea un motiv

e

pierdut

în distanța lui, iată un personaj

modul de a fi

Și simți căldura care vine din ea

interiorul tău

Acesta poate fi similar

Pentru un pictor de o astfel de

de arhitect, de absolut

motiv definitiv

Cum rămâne cu orice subjugare

Sau subversiune a imaginarului

De la o realitate simplă în care

Natura lete, spirit și acuitate fără

importanță, purtată de viitorul pe care

are totul pur, ca și realitatea unui

trecut dificil

În mod inconștient și considerabil, el exercită

în ferocitatea sa, experiența unui cuvânt

care își imaginează mereu o imagine

Dezolarea, iată un moment

Capturat de atenție

Înarmat cu fragmente

Aici conștientul se alătură prezentului

Esența scrisului mă invadează,

Omnipotent

De a nu fi clar

La fel de drepte ca liniile orizontului

unde

Soarele apune și se ascunde

Scufundat și adormit

A fost văzut ca învins, dar niciodată căit

Pentru că a trebuit să se nască din nou și să fie cel mai

strălucitoare pentru că a fost singurul, soarele va rămâne

experiența noastră

Luminos și energic

unde fiecare detaliu este de...

scrise cu cea mai mare sensibilitate doar pentru a se întâmpla

și să memorezi fiecare cuvânt cu semnificația lui

și a păstrat în liniștea răbdării sale, o
clarviziune obscură, nu proiectată, ci mi-
nimizat de orice instinct non-rațional, de
ființa care mă invadează nu sunt eu
Se construiește singur și își menține pilonii
ca un Ahile, mereu actual în lumea ficțiunii

Se prezintă la noi fără ca cineva

fiți conștienți

Acești spioni ai mei sunt complimentele mele de la

notorietate,

realitatea dură a doar

Încălzirea motoarelor de locomotivă

În care ne-am imbarcat în această aventură nebună și
călătorie adâncă în care tunelul poate să nu se mai întoarcă
pentru a vedea adâncurile întunericului său cu ieșirea

din acel

imagine și un final luminos, așteptând doar

cu un scop

Ce ne motivează și ne conduce

Și o forță de neînvins ceva de genul acesta

fascinant

ca nimic de încredere, greu de cunoscut și niciodată

învață

A fost o pânză care s-a rupt, dar, revenind

pentru a forma pânza, a fost rezistentă și ca

un accident în narațiune, a existat o imagine de

adâncime

care l-a omorât la o vârstă fragedă.

ură subiacentă

Dar niciodată indiferentă față de cineva sau față de

mintea sau orice popor, în așa fel încât

Inteligent, a spus tuturor că suntem cu toții

suma noastră, și să lăsăm mai mulți oameni să vină

Diferite și similare cu originalul lor

personaj, de fapt, există o marionetă în fiecare

actul și jocul pe care îl reprezintă, o călătorie

Pierdut în spațiul literelor

Arta de a crea spațiu pentru moartea însăși

Din orice epocă, punctul culminant nu a fost niciodată

în cele din urmă, moartea pentru noi nu se întâmplă
niciodată

Se întâmplă doar celor care ne cunosc și când

murim și nu știm niciodată

a fost un cuvânt

Care nu avea sfârșit, dar era simplu și ingenios

Un pic complicat ca vulpea

care vrea să se hrănească cu o foame nesățioasă

să învețe și vrea mereu să știe mai multe,

acolo este sursa longevității, fără să știi niciodată ce

nu se întâmplă, dar în trecut a fost menținută

păzit a fost un muntean și a mișcat credința de pe muntele
său

iar limitele sunt doar începutul

De pe o stâncă

Un tânăr cu atitudine va depăși orice

altitudine

Și când vom coborî și vom vedea cât de mult avem

deja realizat

În cucerirea de a ști doar, un pic

mai mult decât a fi

Și niciodată nu am vrut să pierdem și am reușit cu toții

zbura

Până la un punct în care nu vom cădea niciodată

pentru că învățăm să zburăm și să ne imaginăm

Totul, totul este

Cuvinte

Fragmente, idei și gânduri.

Ape atât de adânci

Artele de înșelăciune care fac aluzie la o temă

incertitudine

Briza mării apare și ca prin farmec

Lejeritatea energiei și a sentimentelor

Implicat și tandru pentru o vreme

Un alt adaos dintr-un singur moment

Inconfundabil și niciodată invincibil pentru că

victoria a fost întotdeauna înfrângerea lui și ca și cum

a învățat mai multe

Doar pentru că am fost un ratat în

că nu spune nimic și simte gustul alunecos al acelui

cel căruia i-a dat biruința, pentru că este de ajuns să învățăm

și să știi cum să trăiești

cu tot ceea ce ne respinge

Scufundat, scufundat, în depărtare un gol de

scări

Scara de metal scârțâie

O cârpă de curățat, o găleată pe jos,

Pătrate de marmură, pe pereții uniți în patru, cade o picătură și în

la adâncime, ușor, cineva scutură mersul

Lumină slabă și lipsită de apărare, un singur blocaj în

suprafață

O rază de lumină cu efect de umbră, reflectată

pe sticlă un chip, o privire care se sparge,

o singură scufundare, a naufragiat, ieșind la suprafață la

geamandură care mă salvează de la sufocare, nebună, pe
fugă și

pierdut

Între stele și goliciunea abisului

Virtutea în termeni de atitudine, în plinătatea ei

de suferință și de ființă, înainte de a mă teme, atunci mă las
să plec

pianul

La coborârea pe drum, asfaltul plutește

Pianul era pe podea și apoi a cântat

Primul sunet, prima imagine, primul sunet de

ecoul adânc al vidului unei aripioare care

nimic

În apă, în sfârșit un salt, plin de mișcare

Și tot ceea ce suflă și este purtat, spre un

iluzie care se stingea, era altceva, pentru o

moment

Într-un ocean adânc, lichid și sărat, se află

scriere a creionului incolor, a fost un

actor

Spectacolul culminează cu o sărbătoare

Un cadou care să mă facă fericită, pijamale pe pat, un

Pat

Efervescent

și diferită, era o imagine

fără peisaj, toate într-o singură inhalare, alte-

percepție, iar transmutația a fost

clar, fără lacrimi, fără linii, fără reguli

Fără ceva, totul se reduce la nimic, la o poveste,

care nu crește

Nu apare, abia dacă este povestită și suntem

lanțuri și lacăte de

toate părțile

O praștie, o țintă și o persoană este uimită de modul în care

o săgeată fără de țintă, un nod în arc

O scriere vărsată, incontinentă, un

scris neclar, niciodată șters, tot ceea ce

a fost văzut căutat

Și care întotdeauna a vrut să aibă, și în adâncul sufletului

ar fi fost doar o ființă, ascuțită și tăioasă ca și

barbă aspră, o singură mustață, un fir de păr, un e

un alt

Din fiecare chip, o atingere, din fiecare insolență

Păcatul său, de la atemporalitatea lui până la

În prezent, totul este de doar o cârpă

În găleata ta, o picătură în ocean, un fir înnodat"

Și scrisul care este violat și sfâșiat, extrase

Numai texte pe hârtie

O noapte strălucitoare făcută dintr-o clipă

Un soare radiant și cald, o țigă luminoasă

Și o oglindă pentru a vedea altfel, după ce ușor

iluzie, picătura care a căzut pe pământ

Și toate fără un "nu", apoi a ieșit la iveală

Citind o tandrețe în care pânza se înmoaie

De la o scufundare se extinde motivul

Și totul este pus sub semnul întrebării, strălucirea,
intensitatea

După cum se simte situația, este clar că

după ce a fost violat și înlănțuit, el devine liber de

orice arbitrar sau semnalizare...

O fereastră deschisă cu perdelele închise

O priveliște a teatrului de pe propria scenă

O placă de surf, un colac de salvare, iată-l.

noroc, doar că atunci, întins pe nisip, am văzut

aterizare și a trăit momentul plonjonului,

toată mândria

Strălucește și noi coborâm în fundul unei lumi,

pentru a vedea un simplu cântec transformat în

satisfacție, de

Dintr-o dată, o lovitură, o viziune, trăim cu toții

Realitatea unei premoniții printre altele

Ceva care s-ar întâmpla și s-ar materializa

Spasmul celor eliberați și treziți

Pentru ființa care simte și o scrisoare

Dintr-un sonet care nu e niciodată perfect

Dintr-o rimă fără legătură, a curs o singură propoziție

Unde am putea merge de acolo?

Fără să plecăm și unde ne aflăm

Fără a intra pe linia de dispariție

Misterios

Praf pe pământ un punct

Adevărul în iluzia tuturor lucrurilor

imaginație

Apoi cometa explodează, iar pe această planetă

A trăi nu este întotdeauna o glumă, cu o suspiciune

fundație

Intriga a fost pusă la punct, planul nu a eșuat

Apoi aud o voce absorbită, și urletul literei

este lupul istoriei, de la perfecțiune la distrugere

a fost cuprinsă

O rachetă pe un cer înstelat, pe malul mării

Deci, ciudat ceea ce a fost deja spus

Și încep să cobor scările în gol.

O singură treaptă în jos, apoi balustrada de metal.

era automată și avea doar un picior în râu,

descurț și rece, tot ce nu pare este pentru că

é

Totul dispare și se estompează. Întregul univers

este așa cum este, atunci doar o limbă, într-o gură

deschide-te la plăcerea însetată de a te săruta

Iată un sărut și o dorință, o mușcătură din privirea ta

În timpul călătoriei de andocare a navei dvs.

Și o viziune adevărată a ceva, care nu este

ireal, ci mai degrabă o imaginație, din nasul lui mic.

o senzație de căldură care zboară și cucerește

Pluto, cu inima ta

O piatră în baltă

O viață separată

Un portret nu întotdeauna fotografiat

Aici, nebunia ar avea o sănătate mintală

Ar fi ajuns în punctul în care totul a fost creat și de la un
sărut

eliberat așteptând să fie prins, cu o forță

doar prin simpla existență, cu o convingere, întotdeauna

legată de inima lui, o dorință de a

pompă și

Curentul este imaginat de un flux

Unde cutia avea patru pereți

Și o privire de la un filament fără motiv de așteptare

să lumineze puterea care nu se teme,

nu învinge sau pierde, este voința lui

crea și vagi

Marea

pictează întregul alfabet cu o pensulă

cu fiecare culoare, cu fiecare silabă și forță, culminează

în dorința de a merge

Și să te duci și să te lași dus, mai presus de toate să
construiești

un castel

Pe stâncă, sub cascadă și râu
Luăți totul înainte în lanț, în special
avea ceva în minte, foarte diferit de
aceeași și o relatare simplă a călătoriei, sunetul
virtuozitate a
Ceea ce nu se vede, dar se răspândește
Apoi am mai urcat o treaptă
La ușă era ieșirea
De tot ceea ce a fost imaginat și niciodată
exploatate, a fost dorința de a
să te am într-o legătură de inimă
Și lângă tine, totul pulsează
Și apoi, cel turbulent este mai puțin sensibil
și în actul
Atentatul cu bombă era deja un eveniment
De la război la pace

Toate legate între ele cu diverse semnificații

O plecare spre și o extindere a ceea ce a revenit și

apoi pasărea cântătoare și

abia astăzi și-a învățat cântecul.

Pe cărți, toate aranjate fără coordonate

Sarcina a fost să aducă și, în cele din urmă, teama de a nu
crede și de a

în cele din urmă nu se întoarce

Dacă aş reformula textul pe care mi l-ați dat:

"Întregul traseu a fost deja parcurs

Adâncimea de cădere pe acoperiș, ușor deschis

fereastra și frigul, în întunericul unui act

de fapt, nu s-a întâmplat niciodată, dar a fost raportat și

se presupune că a fost inventat pentru a fi gândit

Urgența asta a fost doar ca să mă descarc.

Apa aia a fost doar setea pentru sărutul tău

În dorința de a te atinge doar pe tine și pianul

Făcea parte dintr-un plan de a cânta nota pe care

cucerește-l

Un sentiment ascuțit, o lamă tocită

A fost o scriere puternică, care nu va afecta ceea ce există
deja.

pâslă

O frânghie în noaptea fără stele

O călătorie în viitor

Asta nu se va întâmpla, prezentul este diferit de trecut.

și a fost lovitura de stat, a fost

A fost imens și extraordinar

Furia oceanelor

Ce este direcționat

Pentru călătoria clandestină

Nu există recepție

A fost sfera pătrată

Un triunghi inversat

Ca o piramidă

Dintr-un sarcofag

De minte și de suflet

Impenetrabil...

Ca o persoană uitată

A trăi, a se întâmpla

De pe site o imagine a unei frunze

A fost imens și extraordinar

Furia oceanelor

Pentru ce este destinat

Pentru călătoria clandestină

Nu există recepție

A fost sfera pătrată

Un triunghi inversat

Ca o piramidă

Dintr-un sarcofag

De minte și de suflet

Impenetrabil...

Ca o persoană uitată

A trăi, a se întâmpla
Irigare care nu se usucă niciodată

Pentru stiloul și scrisul de

Planeta noastră

Fiecare antenă, satelit

Sau simplu

Sârmă care rămâne în contact

Cu celelalte

Planeta și noi călătorim

Ca și copacii

Unde cresc ramurile

Și florile

De la grădinar

Care strălucesc toată ziua

Sunt ca o strălucire în lumina lunii

Avea să se întâmple.

Și apoi...

Un alt salt, un alt salt

Văzând un copil născut și mai presus de toate

Să-l văd crescând, învățând și înțelegând

Tot ceea ce observă și transformă

Un act care, în limbajul copilului

Pielea moale domnește suprem

De copii în relație

Pentru părinți și datorită predării

Dubla complicitate a învățării

Observarea și învățarea

Ca un geamăn

Cine are o pereche în care are loc învățarea

Este reciprocă.

Foarte mult a mea și a ta

Te provoc

Vom crește și vom învăța mereu

Pentru a afla...

Și pentru a trăi mult...

Pentru a trăi

Simt durere

Mă împiedică să văd

Aș vrea să fiu real

Cu un comportament mereu loial

Dar ca un clovn trist

Sunt un fals.

Zâmbetul, bucuria care vine din interior

Nu ascultă de exterior

Mă simt ca și cum aș pluti

Mă face să părăsesc locul

Normal ar fi să călătorești

Și rămâi la un punct în care să te distanțezi

Din punct de vedere personal

Simțind un pas

Fenomen abisal și nefiresc

Cu toate acestea, la fel ca un animal sălbatic

Simțiți ferocitatea și

Rapid, se încarcă

Strangulare

Și ucide ca

Dacă o forță înnăscută

El a predestinat-o

Pentru a eșua în acest moment

Și în avans și în timpul călătoriei

Nu există nici o urmă de imagine

De rebeli și de urători

Și cu adevărat păcătos

Iată un vot

În cer la temperatura

De la înălțime vine prospețimea

Vesel și senin

Margarida care spune

Oprire, înflorire

Și crește, acest impuls

Violent nu merge dincolo de

Un moment prost

Toată ferocitatea de a fi

Rafinat și rafinat

Brusc, părăsind

Nici o problemă.

Sau aproape deloc

Inconveniente și

Cu impulsuri pure

Spune-i să facă zgomot.

Din aer și te fac

Gândește-te, voi trece prin toate astea

Fără teamă, fără frică, fără niciodată

Învățând să nu trăiesc

Cu capcana

Această ură pe care o ai

Nu e al tău, în al tău

Ființa umană

Vezi ce vor face pentru tine faptele bune

Steaua de pe pământ

Când cade cortina

Cântând la pian

Pentru că am un plan

Să mergem.

Noi vom

Din momentul în care am ajuns

Niciodată să nu renunți

Fiind împiedicat să ajungă la

Și zboară

Glisează și zboară

Norul furtunos

Este o condiție

Multifactorial care ne transformă

Într-o ploaie sfâșietoare de

Fața lui tandră și umedă

Fragmente

Teren

Lectură senină

Se pare că aveți o presupunere

O arhitectură

Fără inginerie

În puterea sa, el face aluzie la

Spre fantastic, spre irealizabil

Realist, pentru că

Cu toții avem puteri

În ce credem mai presus de toate

Era sticlă peste tot.

Întuneric, dar în nuanțe

Afumat

Absolut transparent

Valorile sunt de genul

Flori care au nevoie de

Să fie udate în mod constant

Și ce este o sămânță

Crește în minte

A fi diferit de același

Pentru ceea ce avem cu toții

Instinct și ferocitate

Sufletul însuși al omului

Dincolo de poziunea potrivită

Magia este

Tunelul vertiginos în care

Vezi o lumină la intrare

Și al cărui scop este

Deraierea unui

Groapă fără fund

Tot ce avem

De erudiție pură

Și a executat

Iată, nimeni

Ei vor câștiga în

Lumea

Tunelul este pasajul

Trăind în lumina intrării

Și-ți luminează calea

Ce avem

Este linia vieții și trebuie să fie condusă.

Dragoste profundă

Iubire în suferință

De asemenea, el a simțit

Uitat

Un pic pierdut în fundal

Plâns și trăit

Mască

Trăind în concluzie

Cum să terminăm totul

În sfârșit, iată-l,

Nimic la fel de sigur ca

Nu e nimic nesigur în asta.

Inserat

O altă linie

Limita mică, continuă

Acest lucru nu dezvăluie

Infinit, deci ca niște linii

Avem două puncte

Naștere și numai infinit Numai în fața
morții"

Abordare lentă

Ca o respirație

S-a simțit, s-a terminat

Pentru că nu ai văzut niciodată un alt

Față de altă față decât cea de la capăt, se

Masca sinistră Abordare lentă

Ca o respirație

S-a simțit, s-a terminat

Pentru că nu ai văzut niciodată un alt

Față de altă față decât cea de la capăt, se

Masca sinistrului

Dacă aş reformula textul pe care mi l-ați dat:

"Memoria

Pentru tine am suferit

Am simțit pentru tine

Te-am iubit

Am trăit cu tine

Nu am iubit niciodată

Încă unul pe care l-am sărutat

În tine am văzut

Am intrat în tine

Dragostea pe care mi-o voi aminti mereu

Am simțit

Niciodată nu a fost atâta suferință

Nu vreau nimic mai mult

Murind pentru tine

Prin mine

Ți-am scris

O mulțime

Că am suferit și n-am murit niciodată

Și pentru tine nu am pierdut niciodată

Am simțit

Amant

La un moment dat

Moment

Părea distant.

Doar o zi

Departate de dragoste

De la cineva

Un îndrăgostit

Noapte senină

Într-o noapte întunecată

La fel de clar ca

În zori când

Cântece pentru încântarea ta

Devenind ca și adevăratul

Fluier de pasăre care zboară și

Toată lumea aspiră la libertate

Scrierea

I...

Și cea mai mare avere

Că pot avea

Un ziar și un

Stilou irezistibil

Mai presus de toate, eu aspir

Doar ca să mă gândesc

Pasaj

Am murit!

Da, a fost începutul sfârșitului

Începutul punctului de cotitură

Fără amărăciune, dar și fără tandrețe

A fost o călătorie

Făcut fără imagine și fără curaj

Contrastul dintre cel mai mic și cel mai mare

Era timpul să plecăm

Sau rămânând în acest loc, imaginându-mi

Totul și nimic din când în când

Se dădea jos și cobora

La extrema care spune

Nu mă tem și nu tremur"

Călătoria are o întoarcere

În această lume scufundată

În adâncurile frumuseții

Că tot ce am este totul

Și din toate, nu-mi doresc nimic, pentru că atunci când voi
pleca

Nu am de gând să accept nimic, asta am crezut.

Călătoria are o întoarcere

În această lume scufundată

În adâncurile frumuseții

Că tot ce am este totul

Și din toate, nu-mi doresc nimic, pentru că atunci când voi
pleca

Nu am de gând să accept nimic, asta am crezut.

Abisul

Sunt pe o stâncă

Unde abisul

Este sfârșitul.

În așteptare

Și am mers așa, vrând și nevrând

Săriți, săriți

Și fumatul

Mergeam fără să ajung la o destinație

Anxietatea variază în funcție de vârstă, deși

Trăim mereu într-un mod extrem de anxios

Așteptând ceva, întotdeauna vrem ceva

Ceva, totul în noi intervine

Ca și cum prin voință involuntară

Așteptare

Și am mers așa, vrând și nevrând

Săriți, săriți

Și fumatul

Mergeam fără să ajung la o destinație

Anxietatea variază în funcție de vârstă, deși

Trăim mereu într-un mod extrem de anxios

Așteptând ceva, întotdeauna vrem ceva

Ceva, totul în noi intervine

Ca și cum prin voință involuntară Scara

M-am așezat,

M-am gândit,

Rezultatul, însă, nu este

A fost aproape de ceea ce era de așteptat,

Am coborât cu liftul și între

Lumină și întuneric și strângere

Care manevră în funcție de

Propria voință

Așa că s-a ridicat în picioare și încet

A coborât fără să cadă vreodată

Sediul central

Pentru o lacrimă,

O intuiție

Sau distrugere, acest

Gândul este frumos

O înghițitură de la cantină

Din frigider

Și o duc la locul unde se află sediul central.

Și totul este fericit și

Magnific

Existența

Nici o dorință de a termina,

Sfârșitul... așa este...

Când vine vorba de...

Aud cuvintele de dincolo

Am văzut-o ca pe ceva terifiant

Câștigător

Încă una

Timpul pe care nu-l am

Dorința de a pleca

Și de aceea exist și rămân

Sub

Sun

Ce s-a întâmplat

M-am simțit ca în zori

O tristețe blândă

Care a venit odată cu căderea nopții

Am trăit, am reînviat și am renăscut

Eu sunt el, cel puternic

Renașterea

În perdeaua de fum

Aici s-a născut

Fără pergamentul evenimentului

A fost ceva momentan.

Și lespeda se îndepărtează și e de ajuns

Pentru a trăi o altă viață

Pentru o imagine

E simplu, urmărește fiecare moment

În imaginea ta și renăscută

Uite

Parfumul, mirosul

De nebunie, de nebunie

Tortura gândirii

Toate deconectate

Fără rude, un orfan de

Inima, durerea unei

Iubire singuratică pentru atât de mulți

Alții care fac rău

Aspectul și morțile

Dorință și dorință

Culminate

Încă un moment,

Un moment care vine din asta

Gândul tău, probabil

Noi toți existăm nu numai

Ca o imagine virtuoașă

Dar pe baza unei aparențe sau a unei stări

Mintea nu moare

Momentul

Existența fizică

Și dintr-o dată totul

Dispare, sau poate culmina

A trăi A muri

Între a trăi sau a muri?

Oh, scuze, este o întrebare?

Evident, cine nu s-a sinucis?

Cu toții am încetat să mai trăim

La un moment dat. Toată lumea, fără excepție

Ca o plăcere morbidă, ne gândim

Vom muri, și curând după aceea

Vom trăi, așa este.

Contradicția ridicolului

Plecare

Dragă prietene... Îți scriu de la distanță... ai avut

Stânga... dragul meu prieten...

în seara asta sufletul meu... suferă pentru tine!

Vă rog să acceptați scuzele mele sincere... Vă rog să mă
iertați.

eu, prietene...

libertatea mea... a dispărut în cer...

ai fost luată...

întoarcerea este o plăcere... atât de liniștită...

tăcerea, calea spre cei plecați...

lertați... ultimul cuvânt...

"Întreruptă

Dacă sufletul meu s-ar evapora în mine,

nu ar rămâne decât moloz...

secret, departe de fantezie.

Dintr-o subversiune în curs de apariție, se

lenevire... de un alt moment de intimitate...

Pentru a fi

Un sunet, un miez de gură,

O atingere moale, o culoare

Un singur vis care să vrăjească

Un moment unic

Disperat și inspirat de intuiție,

Fără distanță, fără limite

Tăietura de asfixiere trece dincolo de imaginarul

În acest tablou, reprezintă sângele, durerea...

Roșu și inflammat de sens,

de a nu avea o ghicitoare, ci

o realitate, o viziune.

Când ne unim și vedem

Cum să crezi dintr-o privire

aprobarea și încurajarea unei existențe,

adulterate, inversate și oglindite.

Din toată tristețea pe care o simt

Trebuie să aparțin cuiva, fără să-mi fie frică.

compasiune, nebunie, pasiune și puritate

sufletul unui nod fără lanț, dar

întrepătrunse și unite, într-un singur

o singură direcție, o dorință

și în cele din urmă să o ai, iar în cele din urmă

să nu fie nimic....

Absență

Dacă aș putea atinge și vedea lumea ta,

Aș deveni impur fără o atingere

Îmi schimb sensibilitatea, cel puțin

cred că cineva

merge dincolo de realitatea mea.

Tristețea mea simplă

este ca toată fericirea

atât realizabile, cât și irealizabile.

În mod magic, fără ironie

dacă într-o zi îți voi spune, atinge-mă

simți, când te uiți la mine și vezi

cine nu sunt și ce

Voi fi cu voi.

Un chibrit aprins arde

durerea care mă înconjoară

când totul arde.

Nu te-am luat niciodată, de fapt, în tine

Voi spune că suferiți pentru că

Nu te-am părăsit niciodată și știu

că te-am iubit și te voi iubi mereu

Te iubesc.

Închis și expus într-un nord înghețat

O foaie veche care așteaptă să fie rulată

O lumină arsă în nuanțe de portocaliu

O pătură caldă atunci când este uitată

Sufletul care cere și tolerează

frig electrizant

Dintr-o amintire vagă și fără legătură

Ficțional și existențial, sunetul se răspândește

Căldura ritmului slăbește

E timpul să invadeze sinele

Și să explorăm o lume fierbinte fără căldură

Răcindu-se, atmosfera nu a fost

același

Sfera se rostogolește într-un colț

Un punct înclinat sub ocean

De la suprafață la magma incandescentă din interior și până

la jungla de explorat și impresionat

Timp liber impresionant și nici o altă formă

să o spun

Sunt cuvinte, cuvinte fierbinți sau

Foarte rece, ca un cadavru sinistru

Foarte rece, veșnic înghețat

Visul cald al unei primăveri și al unei

vale,

Un râu fără râs, o speranță mutilată

așteptând să fie găsit

Și arată ceea ce înșală și face aluzie la a crea încet-încet

și arată

ceea ce este doar imaginat fără distanță

Și cu o ecuație corectă, întregul

chestiunea este problematizată

Fierbinte, foarte fierbinte, atât de fierbinte încât îți arde
pielea.

sunet

De la chitara care vibrează cu setea unei culturi

În care se nasc fructele sale și mai mult sau mai puțin

inteligent

Fără să se piardă, ei rezolvă situația

Acum imobilizat existențial, afectat de

Morbiditatea cuvintelor care transmit surzenia tăcerii,

care îi avertizează pe cei mai suspicioși

Acest lucru ridică suspiciuni asupra a ceea ce nu a fost spus

Dar transmisă efectiv

Sens și scriere.

Adevărul este că nu există niciun adevăr între

Gândire, acțiune și

găsindu-te pe tine însuși

Prin comportament

Care generează artificii și manevre pentru sine

șofer, și se trezește abandonat la iluzia cuvântului

Inutil, dar corect spus,

E incredibil.

Cu toate acestea, fiecare formă are un act de bază

Pentru ghinionul pur și simplu al intempestivului

Să vezi creșterea și să știi ce să faci într-o situație

Lipsit de sens propriu

Descriere, viziune sau sens, spunem adesea

ceea ce nu gândim și nu vedem este cunoaștere

cum să facă și să învețe de la alții și semne

de egalitate sau similaritate

Sau sub forma unei adunări

Iată un exemplu de misiune

Orice sens abstract al formei

Prin comportament

Care creează artificii și manevre pentru Eul

conducător și se găsesc abandonați iluziei

cuvântului Fără sens, dar rostit cu rațiune,

E incredibil.

Cu toate acestea, fiecare formă are un act de

bază Simpla nenorocire a intempestivului

Să vezi creșterea și să știi ce să faci într-o situație

care nu are sens propriu

Descriere, viziune sau semnificație, spunem adesea
ceea ce nu gândim și ne dăm seama că este vorba
de a ști cum să o facem și de a învăța de la alții și de
la semnele de egalitate sau de asemănare

Sau sub forma unei adunări
Iată un exemplu de misiune Orice
sens abstract al formei

Nu este realist

De fapt, a fost totalismul

Unitară, dar și fragmentată

caracter unitar

Într-o lume asemănătoare și ca întotdeauna

Avem asemănarea, dar nu și asemănarea.

egalitatea poate avea un motiv

e

pierdut

în distanța lui, iată un personaj

modul de a fi

Și simți căldura care vine din ea

interiorul tău

Acesta poate fi similar

Pentru un pictor de o asemenea

de arhitect, de absolut

motiv definitiv

În ceea ce privește orice subjugare

Sau subversiune a imaginarului

De la o realitate simplă în care

Natura lete, spirit și acuitate fără

importanță, purtată de viitorul pe care

are totul pur, ca și realitatea unui

trecut dificil

În mod inconștient și considerabil, el exercită

în ferocitatea sa, experiența unui cuvânt

care își imaginează mereu o imagine

Dezolarea, iată un moment

Capturat de atenție

Înarmat cu fragmente

Aici conștientul se alătură prezentului

Esența scrisului mă invadează,

Omnipotent

De a nu fi clar

La fel de drepte ca liniile orizontului

unde

Soarele apune și se ascunde

Scufundat și adormit

A fost văzut ca învins, dar niciodată căit

Pentru că a trebuit să se nască din nou și să fie cel mai

strălucitoare pentru că a fost singurul, soarele va rămâne

experiența noastră

Luminos și energic

unde fiecare detaliu este de...

scrise cu cea mai mare sensibilitate doar pentru a se întâmpla

și să memorezi fiecare cuvânt cu semnificația lui

și a păstrat în liniștea răbdării sale, o
clarviziune obscură, nu proiectată, ci mi-
nimizat de orice instinct non-rațional, de
ființa care mă invadează nu sunt eu
Se construiește singur și își menține pilonii
ca un Ahile, mereu actual în lumea ficțiunii

Se prezintă la noi fără ca cineva

fiți conștienți

Acești spioni ai mei sunt complimentele mele de la

notorietate,

realitatea dură a doar

Încălzirea motoarelor de locomotivă

În care ne-am imbarcat în această aventură nebună și
călătorie adâncă în care tunelul poate să nu se mai întoarcă
pentru a vedea adâncurile întunericului său cu ieșirea

din acel

imagine și un final luminos, așteptând doar

cu un scop

Ce ne motivează și ne conduce

Și o forță de neînvins ceva de genul acesta

fascinant

ca fiind nesigure, greu de cunoscut și niciodată

învață

A fost o pânză care s-a rupt, dar, revenind

pentru a forma pânza, a fost rezistentă și ca

un accident în narațiune, a existat o imagine de

adâncime

care l-a omorât la o vârstă fragedă.

ură subiacentă

Dar niciodată indiferentă față de cineva sau față de

mintea sau orice popor, în așa fel încât

Inteligent, a spus tuturor că suntem cu toții

suma noastră, și să lăsăm mai mulți oameni să vină

Diferite și similare cu originalul lor

personaj, de fapt, există o marionetă în fiecare

actul și jocul pe care îl reprezintă, o călătorie

Pierdut în spațiul literelor

Arta de a crea spațiu pentru moartea însăși

Din orice epocă, punctul culminant nu a fost niciodată

în cele din urmă, moartea pentru noi nu se întâmplă
niciodată

Se întâmplă doar celor care ne cunosc și când

murim și nu știm niciodată

a fost un cuvânt

Care nu avea sfârșit, dar era simplu și ingenios

Un pic complicat ca vulpea

care vrea să se hrănească cu o foame nesățioasă

să învețe și vrea mereu să știe mai multe,

acolo este sursa longevității, fără să știi niciodată ce

nu se întâmplă, dar în trecut a fost menținută

păzit a fost un muntean și a mișcat credința de pe muntele
său

iar limitele sunt doar începutul

De pe o stâncă

Un tânăr cu atitudine va depăși orice

altitudine

Și când vom coborî și vom vedea cât de mult avem

deja realizat

În cucerirea de a ști doar, un pic

mai mult decât a fi

Și niciodată nu am vrut să pierdem și am reușit cu toții

zbura

Până la un punct în care nu vom cădea niciodată

pentru că învățăm să zburăm și să ne imaginăm

Totul, totul este

Cuvinte

Fragmente, idei și gânduri.

Ape atât de adânci

Artele de înșelăciune care fac aluzie la o temă

incertitudine

Briza mării apare și ca prin farmec

Lejeritatea energiei și a sentimentelor

Implicat și tandru pentru o vreme

Un alt adaos dintr-un singur moment

Inconfundabil și niciodată invincibil pentru că

victoria a fost întotdeauna înfrângerea lui și ca și cum

a învățat mai multe

Doar pentru că am fost un ratat în

că nu spune nimic și simte gustul alunecos al acelui

cel căruia i-a dat biruința, pentru că este de ajuns să învățăm

și să știi cum să trăiești

cu tot ceea ce ne respinge

Scufundat, scufundat, în depărtare un gol de

scări

Scara de metal scârțâie

O cârpă de curățat, o găleată pe jos,

Pătrate de marmură, pe pereții uniți în patru, cade o picătură și în

la adâncime, ușor, cineva scutură mersul

Lumină slabă, fără apărare, un singur blocaj în

suprafață

O rază de lumină cu efect de umbră, reflectată

pe sticlă un chip, o privire care se sparge,

o singură scufundare, a naufragiat, ieșind la suprafață la

geamandură care mă salvează de la sufocare, nebună, pe
fugă și

pierdut

Între stele și goliciunea abisului

Virtutea în termeni de atitudine, în plinătatea ei

de suferință și de ființă, înainte de a mă teme, atunci mă las
să plec

pianul

La coborârea pe drum, asfaltul plutește

Pianul era pe podea și apoi a cântat

Primul sunet, prima imagine, primul sunet de

ecoul adânc al vidului unei aripioare care

nimic

În apă, în cele din urmă un salt, plin de mișcare

Și tot ceea ce suflă și este purtat, spre un

iluzie care se stingea, era altceva, pentru o

moment

Într-un ocean adânc, lichid și sărat, se află

scriere a creionului incolor, a fost un

actor

Spectacolul culminează cu o sărbătoare

Un cadou care să mă facă fericită, pijamale pe pat, un

Pat

Efervescent

și diferită, era o imagine

fără peisaj, toate într-o singură inhalare, alte-

percepție, iar transmutația a fost

clar, fără lacrimi, fără linii, fără reguli

Fără ceva, totul se reduce la nimic, la o poveste,

care nu crește

Nu apare, abia dacă este povestit și suntem

lanțuri și lacăte de

toate părțile

O praștie, o țintă și ești uimit de cum

o săgeată fără de țintă, un nod în arc

O scriere vărsată, incontinentă, un

scris neclar, niciodată șters, tot ceea ce

a fost văzut căutat

Și care întotdeauna a vrut să aibă, și în adâncul sufletului

ar fi fost doar o ființă, ascuțită și tăioasă ca și

barbă grosolană, o singură mustață, un fir de păr, un e

un alt

Din fiecare chip, o atingere, din fiecare insolență

Păcatul său, de la atemporalitatea lui până la

În prezent, totul este de doar o cârpă

În găleata ta, o picătură în ocean, un fir înnodat"

Și scrisul care este violat și sfâșiat, extrase

Numai texte pe hârtie

O noapte strălucitoare făcută dintr-o clipă

Un soare radiant și cald, o țigă luminoasă

Și o oglindă pentru a vedea altfel, după ce ușor

iluzie, picătura care a căzut pe pământ

Și toate fără un "nu", apoi a ieșit la iveală

Citind o tandrețe în care pânza se înmoaie

De la o scufundare se extinde motivul

Și totul este pus sub semnul întrebării, strălucirea,
intensitatea

După cum se simte situația, este clar că

după ce a fost violat și înlănțuit, el devine liber de

orice arbitrar sau semnalizare...

O fereastră deschisă cu perdelele închise

O priveliște a teatrului de pe propria scenă

O placă de surf, un colac de salvare, iată-l.

noroc, doar că atunci, întins pe nisip, am văzut

aterizare și a trăit momentul plonjonului,

toată mândria

Strălucește și noi coborâm în fundul unei lumi,

pentru a vedea un simplu cântec transformat în

satisfacție, de

Dintr-o dată, o lovitură, o viziune, trăim cu toții

Realitatea unei premoniții printre altele

Ceva care s-ar întâmpla și s-ar materializa

Spasmul celor eliberați și treziți

Pentru ființa care simte și o scrisoare

Dintr-un sonet care nu e niciodată perfect

Dintr-o rimă fără legătură, a curs o singură propoziție

Unde am putea merge de acolo?

Fără să plecăm și unde ne aflăm

Fără a intra pe linia de dispariție

Misterios

Praf pe pământ un punct

Adevărul în iluzia tuturor lucrurilor

imaginație

Apoi cometa explodează, iar pe această planetă

A trăi nu este întotdeauna o glumă, cu o suspiciune

fundație

Intriga a fost pusă la punct, planul nu a eșuat

Apoi aud o voce absorbită, și urletul literei

este lupul istoriei, de la perfecțiune la distrugere

a fost conținută

O rachetă pe un cer înstelat, pe malul mării

Deci, ciudat ceea ce a fost deja spus

Și încep să cobor scările în gol.

O singură treaptă în jos, apoi balustrada de metal.

era automată și avea doar un picior în râu,

descurț și rece, tot ce nu pare este pentru că

é

Totul dispare și se estompează. Întregul univers

este așa cum este, atunci doar o limbă, într-o gură

deschide-te la plăcerea însetată de a te săruta

Iată un sărut și o dorință, o mușcătură din privirea ta

În timpul călătoriei de andocare a navei dvs.

Și o viziune adevărată a ceva, care nu este

ireal, ci mai degrabă o imaginație, din nasul lui mic.

o senzație de căldură care zboară și cucerește

Pluto, cu inima ta

O piatră în baltă

O viață separată

Un portret nu întotdeauna fotografiat

Aici, nebunia ar avea o sănătate mintală

Ar fi ajuns în punctul în care totul a fost creat și de la un
sărut

eliberat așteptând să fie prins, cu o forță

doar prin simpla existență, cu o convingere, întotdeauna

legată de inima lui, o dorință de a

pompă și

Dintr-un flux vă puteți imagina curentul

Unde cutia avea patru pereți

Și o privire de la un filament fără motiv de așteptare

să lumineze puterea care nu se teme,

nu învinge sau pierde, este voința lui

crea și vagi

Marea

pictează întregul alfabet cu o pensulă

cu fiecare culoare, cu fiecare silabă și forță, culminează

în dorința de a merge

Și să te duci și să te lași dus, mai presus de toate să
construiești

un castel

Pe stâncă, sub cascadă și râu
Luăți totul înainte în lanț, în special
avea ceva în minte, foarte diferit de
aceeași și o relatare simplă a călătoriei, sunetul
virtuozitate a
Ceea ce nu se vede, dar se răspândește
Apoi am mai urcat o treaptă
La ușă era ieșirea
De tot ceea ce a fost imaginat și niciodată
exploatate, a fost dorința de a
să te am într-o legătură de inimă
Și lângă tine, totul pulsează
Și apoi, cel turbulent este mai puțin sensibil
și în actul
Atentatul cu bombă era deja un eveniment
De la război la pace

Toate legate între ele cu diverse semnificații

O plecare spre și o extindere a ceea ce a revenit și

apoi pasărea cântătoare și

abia astăzi și-a învățat cântecul.

Pe cărți, toate aranjate fără coordonate

Sarcina a fost să aducă și, în cele din urmă, teama de a nu
crede și de a

în cele din urmă nu se întoarce

Dacă aş reformula textul pe care mi l-ați dat:

"Întreaga călătorie a fost deja

Adâncimea de cădere pe acoperiș, ușor deschis

fereastra și frigul, în întunericul unui act

de fapt, nu s-a întâmplat niciodată, dar a fost raportat și

se presupune că a fost inventat pentru a fi gândit

Urgența asta a fost doar ca să mă descarc.

Apa aia a fost doar setea pentru sărutul tău

În dorința de a te atinge doar pe tine și pianul

Făcea parte dintr-un plan de a cânta nota pe care

cucerește-l

Un sentiment ascuțit, o lamă tocită

A fost o scriere puternică, care nu va afecta ceea ce există
deja.

pâslă

O frânghie în noaptea fără stele

O călătorie în viitor

Asta nu se va întâmpla, prezentul este diferit de trecut.

și a fost lovitura de stat, a fost

A fost imens și extraordinar

Furia oceanelor

Ce este direcționat

Pentru călătoria clandestină

Nu există recepție

A fost sfera pătrată

Un triunghi inversat

Ca o piramidă

Dintr-un sarcofag

De minte și de suflet

Impenetrabil...

Ca o persoană uitată

A trăi, a se întâmpla

O imagine a unei frunze de pe site

A fost imens și extraordinar

Furia oceanelor

Pentru ce este destinat

Pentru călătoria clandestină

Nu există recepție

A fost sfera pătrată

Un triunghi inversat

Ca o piramidă

Dintr-un sarcofag

De minte și de suflet

Impenetrabil...

Ca o persoană uitată

A trăi, a se întâmpla

Irigare care nu se usucă niciodată

Pentru stiloul și scrisul de

Planeta noastră

Fiecare antenă, satelit

Sau simplu

Sârmă care rămâne în contact

Cu celelalte

Planeta și noi călătorim

Ca și copacii

Unde cresc ramurile

Și florile

De la grădinar

Care strălucesc toată ziua

Sunt ca o strălucire în lumina lunii

Avea să se întâmple.

Și apoi...

Un alt salt, un alt salt

Văzând un copil născut și mai presus de toate

Să-l văd crescând, învățând și înțelegând

Tot ceea ce observă și transformă

Un act care, în limbajul copilului

Pielea moale domnește suprem

De copii în relație

Pentru părinți și datorită predării

Dubla complicitate a învățării

Observarea și învățarea

Ca un geamăn

Cine are o pereche în care are loc învățarea

Este reciprocă.

Foarte mult a mea și a ta

Te provoc

Vom crește și vom învăța mereu

Pentru a afla...

Și pentru a trăi mult...

Pentru a trăi

Simt durere

Mă împiedică să văd

Aș vrea să fiu real

Cu un comportament mereu loial

Dar ca un clovn trist

Sunt un fals.

Zâmbetul, bucuria care vine din interior

Nu ascultă de exterior

Mă simt ca și cum aș pluti

Mă face să părăsesc locul

Normal ar fi să călătorești

Și rămâi la un punct în care să te distanțezi

Dintr-un punct de vedere personal

Simțind un pas

Fenomen abisal și nefiresc

Cu toate acestea, la fel ca un animal sălbatic

Simțiți ferocitatea și

Rapid, se încarcă

Strangulare

Și ucide ca

Dacă o forță înnăscută

El a predestinat-o

Pentru a eșua în acest moment

Și în avans și în timpul călătoriei

Nici o urmă de imagine

De rebeli și de urători

Și cu adevărat păcătos

Iată un vot

În cer la temperatura

De la înălțime vine prospețimea

Vesel și senin

Margarida care spune

Oprire, înflorire

Și crește, acest impuls

Violent nu merge dincolo de

Un moment prost

Toată ferocitatea de a fi

Rafinat și rafinat

Brusc, părăsind

Nici o problemă.

Sau aproape deloc

Inconveniente și

Cu impulsuri pure

Spune-i să facă zgomot.

Din aer și te fac

Gândește-te, voi trece prin toate astea

Fără teamă, fără frică, fără niciodată

Învățând să nu trăiesc

Cu capcana

Această ură pe care o ai

Nu e al tău, în al tău

Ființa umană

Vezi ce vor face pentru tine faptele bune

Steaua de pe pământ

Când cade cortina

Cântând la pian

Pentru că am un plan

Să mergem.

Noi vom

Din momentul în care am ajuns

Niciodată să nu renunți

Fiind împiedicat să ajungă la

Și zboară

Glisează și zboară

Norul furtunos

Este o condiție

Multifactorial care ne transformă

Într-o ploaie sfâșietoare de

Fața lui tandră și umedă

Fragmente

Teren

Lectură senină

Se pare că aveți o presupunere

O arhitectură

Fără inginerie

În puterea sa, face aluzie la

Spre fantastic, spre irealizabil

Realist, pentru că

Cu toții avem puteri

În ce credem mai presus de toate

Era sticlă peste tot.

Întuneric, dar în nuanțe

Afumat

Absolut transparent

Valorile sunt de genul

Flori care au nevoie de

Să fie udate în mod constant

Și ce este o sămânță

Crește în minte

A fi diferit de același

Pentru ceea ce avem cu toții

Instinct și ferocitate

Sufletul însuși al omului

Dincolo de poziunea potrivită

Magia este

Tunelul vertiginos în care

Vezi o lumină la intrare

Și al cărui scop este

Deraierea unui

Groapă fără fund

Tot ce avem

De erudiție pură

Și a executat

Iată, nimeni

Ei vor câștiga în

Lumea

Tunelul este pasajul

Trăind în lumina intrării

Și-ți luminează calea

Ce avem

Este linia vieții și trebuie să fie condusă.

Dragoste profundă

Iubire în suferință

De asemenea, el a simțit

Uitat

Un pic pierdut în fundal

Plâns și trăit

Mască

Trăind în concluzie

Cum să terminăm totul

În sfârșit, iată-l,

Nimic la fel de sigur ca

Nu e nimic nesigur în asta.

Inserat

O altă linie

Limita mică, continuă

Acest lucru nu dezvăluie

Infinit, deci ca niște linii

Avem două puncte

Naștere și numai infinit Numai în fața
morții"

Abordare lentă

Ca o respirație

S-a simțit, s-a terminat

Pentru că nu ai văzut niciodată un alt

Față de altă față decât cea de la capăt, se

Masca sinistră Abordare lentă

Ca o respirație

S-a simțit, s-a terminat

Pentru că nu ai văzut niciodată un alt

Față de altă față decât cea de la capăt, se

Masca sinistrului

Dacă aş reformula textul pe care mi l-ați dat:

"Memoria

Pentru tine am suferit

Am simțit pentru tine

Te-am iubit

Am trăit cu tine

Nu am iubit niciodată

Încă unul pe care l-am sărutat

În tine am văzut

Am intrat în tine

Dragostea pe care mi-o voi aminti mereu

Am simțit

Niciodată nu a fost atâta suferință

Nu vreau nimic mai mult

Murind pentru tine

Prin mine

Ți-am scris

O mulțime

Că am suferit și n-am murit niciodată

Și pentru tine nu am pierdut niciodată

Am simțit

Amant

La un moment dat

Moment

Părea distant.

Doar o zi

Departate de dragoste

De la cineva

Un îndrăgostit

Noapte senină

Într-o noapte întunecată

La fel de clar ca

În zori când

Cântece pentru încântarea ta

Devenind ca și adevăratul

Fluier de pasăre care zboară și

Toată lumea aspiră la libertate

Scrierea

I...

Și cea mai mare avere

Că pot avea

Un ziar și un

Stilou irezistibil

Mai presus de toate, eu aspir

Doar ca să mă gândesc

Pasaj

Am murit!

Da, a fost începutul sfârșitului

Începutul punctului de cotitură

Fără amărăciune, dar și fără tandrețe

A fost o călătorie

Făcut fără imagine și fără curaj

Contrastul dintre cel mai mic și cel mai mare

Era timpul să plecăm

Sau rămâi în acest loc, imaginându-ți

Totul și nimic din când în când

Se dădea jos și cobora

La extrema care spune

Nu mă tem și nu tremur"

Călătoria are o întoarcere

În această lume scufundată

În adâncurile frumuseții

Că tot ce am este totul

Și din toate, nu-mi doresc nimic, pentru că atunci când voi
pleca

Nu am de gând să accept nimic, asta am crezut.

Călătoria are o întoarcere

În această lume scufundată

În adâncurile frumuseții

Că tot ce am este totul

Și din toate, nu-mi doresc nimic, pentru că atunci când voi
pleca

Nu am de gând să accept nimic, asta am crezut.

Abisul

Sunt pe o stâncă

Unde abisul

Este sfârșitul.

În așteptare

Și am mers așa, vrând și nevrând

Săriți, săriți

Și fumatul

Mergeam fără să ajung la o destinație

Anxietatea variază în funcție de vârstă, deși

Trăim mereu într-un mod extrem de anxios

Așteptând ceva, întotdeauna vrem ceva

Ceva, totul în noi intervine

Ca și cum prin voință involuntară

Așteptare

Și am mers așa, vrând și nevrând

Săriți, săriți

Și fumatul

Mergeam fără să ajung la o destinație

Anxietatea variază în funcție de vârstă, deși

Trăim mereu într-un mod extrem de anxios

Așteptând ceva, întotdeauna vrem ceva

Ceva, totul în noi intervine

Ca și cum prin voință involuntară Scara

M-am așezat,

M-am gândit,

Rezultatul, însă, nu este

A fost aproape de ceea ce era de așteptat,

Am coborât cu liftul și între

Lumină și întuneric și strângere

Care manevră în funcție de

Propria voință

Așa că s-a ridicat în picioare și încet

A coborât fără să cadă vreodată

Sediul central

Pentru o lacrimă,

O intuiție

Sau distrugere, acest

Gândul este frumos

O înghițitură de la cantină

Din frigider

Și o duc la locul unde se află sediul central.

Și totul este fericit și

Magnific

Existența

Nici o dorință de a termina,

Sfârșitul... așa este...

Când vine vorba de...

Aud cuvintele de dincolo

Am văzut-o ca pe ceva terifiant

Câștigător

Încă una

Timpul pe care nu-l am

Dorința de a pleca

Și de aceea exist și rămân

Sub

Sun

Ce s-a întâmplat

M-am simțit ca în zori

O tristețe blândă

Care a venit odată cu căderea nopții

Am trăit, am înviat și am renăscut

Eu sunt el, cel puternic

Renașterea

În perdeaua de fum

Aici s-a născut

Fără pergamentul evenimentului

A fost ceva momentan.

Și lespeda se îndepărtează și e de ajuns

Pentru a trăi o altă viață

Pentru o imagine

E simplu, urmărește fiecare moment

În imaginea ta și renăscută

Uite

Parfumul, mirosul

De nebunie, de nebunie

Tortura gândirii

Toate deconectate

Fără rude, un orfan de

Inima, durerea unei

Iubire singuratică pentru atât de mulți

Alții care fac rău

Aspectul și morțile

Dorință și dorință

Culminate

Încă un moment,

Un moment care vine din asta

Gândul tău, probabil

Noi toți existăm nu numai

Ca o imagine virtuoașă

Dar pe baza unei aparențe sau a unei stări

Mintea nu moare

Momentul

Existența fizică

Și dintr-o dată totul

Dispare, sau poate culmina

A trăi A muri

Între a trăi sau a muri?

Oh, scuze, este o întrebare?

Evident, cine nu s-a sinucis?

Cu toții am încetat să mai trăim

La un moment dat. Toată lumea, fără excepție

Ca o plăcere morbidă, ne gândim

Vom muri, și curând după aceea

Vom trăi, așa este.

Contradicția ridicolului

Plecare

Dragă prietene... Îți scriu de la distanță... ai avut

Stânga... dragul meu prieten...

În seara asta sufletul meu... suferă pentru tine!

Vă rog să acceptați scuzele mele sincere... Vă rog să mă iertați.

eu, prietene...

libertatea mea... a dispărut în cer...

ai fost luată...

întoarcerea este o plăcere... atât de liniștită...

tăcerea, calea spre cei plecați...

lertați... ultimul cuvânt...

"Întreruptă

Dacă sufletul meu s-ar evapora în mine,

nu ar rămâne decât moloz...

secret, departe de fantezie.

Dintr-o subversiune în curs de apariție, se

lenevire... de încă un moment de intimitate...

Pentru a fi

Un sunet, un miez de gură,

O atingere moale, o culoare

Un singur vis care să vrăjească

Un moment unic

Disperat și inspirat de intuiție,

Fără distanță, fără limite

Tăietura de asfixiere trece dincolo de imaginarul

În acest tablou, reprezintă sângele, durerea...

Roșu și inflammat de sens,

de a nu avea o ghicitoare, ci

o realitate, o viziune.

Când ne unim și vedem

Cum să crezi dintr-o privire

aprobarea și încurajarea unei existențe,

adulterate, inversate și oglindite.

Din toată tristețea pe care o simt

Trebuie să aparțin cuiva, fără să-mi fie frică.

compasiune, nebunie, pasiune și puritate

sufletul unui nod fără lanț, dar

întrepătrunse și unite, într-o

o singură direcție, o dorință

și în cele din urmă să o ai, și în cele din urmă

să nu fie nimic....

Absență

Dacă aș putea atinge și vedea lumea ta,

Aș deveni impur fără o atingere

Îmi schimb sensibilitatea, cel puțin

cred că cineva

merge dincolo de realitatea mea.

Tristețea mea simplă

este ca toată fericirea

atât realizabile, cât și irealizabile.

În mod magic, fără ironie

dacă într-o zi îți voi spune, atinge-mă

simți, când te uiți la mine și vezi

cine nu sunt și ce

Voi fi cu voi.

Un chibrit aprins arde

durerea care mă înconjoară

când totul arde.

Nu te-am luat niciodată, de fapt, în tine

Voi spune că suferiți pentru că

Nu te-am părăsit niciodată și știu

că te-am iubit și te voi iubi mereu

Te iubesc.